

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Słupsku w II Wydziale Karnym, w składzie:

Przewodniczący SSO Aldona Chruściel-Struska

Protokolant sekr. sąd. Olga Wichniarek

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Beaty Majewskiej

po rozpoznaniu w dniach: 3, 24 stycznia, 22 lutego, 28 marca, 18 kwietnia, 13 maja, 4 lipca 2013 roku, 6 lutego, 28 marca, 30 kwietnia, 29 maja, 13 czerwca 2014 roku sprawy:

1. **W. Ś. (1)**, s. S. i B., ur. (...) w B., nr PESEL (...),
2. **S. M.**, s. J. i J., ur. (...) w K., nr PESEL (...),

oskarżonych o to, że:

w okresie od 11 kwietnia 2008r. do grudnia 2008r. w S. i w K., działając wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nabywali od K. K. (1), uzyskane przez niego za pomocą czynu zabronionego rzeczy (artykuły instalacyjne) stanowiące własność pokrzywdzonej spółki (...) spółka z o.o. z siedzibą w P. przy ul. (...), dla prowadzonej przez siebie spółki pod nazwą (...)I. M., (...) spółka jawna z siedzibą w K., i tak:

- w dniu 11 kwietnia 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 16.504,16 zł,
- w dniu 8 maja 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 5.685,20 zł,
- w dniu 16 maja 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 3.922,04 zł,
- w dniu 16 maja 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 3.077,14 zł,
- w dniu 20 maja 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.379,00 zł,
- w dniu 3 lipca 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 7.489,24 zł,
- w dniu 11 lipca 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 5.856,00 zł,
- w dniu 17 lipca 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 5.307,00 zł,

- w dniu 30 lipca 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 3.705,75 zł,
- w dniu 25 lipca 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 1.326,75 zł,
- w dniu 25 maja 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.067,41 zł,
- w dniu 1 sierpnia 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 11.730,30 zł,
- w dniu 1 sierpnia 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.653,50 zł,
- w dniu 5 sierpnia 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 8.379,00 zł,
- w dniu 7 sierpnia 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 6.082,92 zł,
- w dniu 7 sierpnia 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli R. kwotę 1.434,72 zł,
- w dniu 7 sierpnia 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 4.071,75 zł,
- w dniu 21 sierpnia 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 6.365,96 zł,
- w dniu 21 sierpnia 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 11.940,75 zł,
- w dniu 1 września 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 4.163,25 zł,
- w dniu 8 września 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.653,50 zł,
- w dniu 2 września 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 6.211,00 zł,
- w dniu 8 września 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 14.594,25 zł,
- w dniu 4 września 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 4.986,75 zł,
- w dniu 17 września 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 6.707,56 zł,
- w dniu 24 września 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 7.686,00 zł,

- w dniu 1 października 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 10.734,70 zł,
- w dniu 1 października 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.058,75 zł,
- w dniu 13 października 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 5.261,25 zł,
- w dniu 20 października 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 3.600,00 zł,
- w dniu 20 października 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.104,50 zł,
- w dniu 3 listopada 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 6.039,00 zł,
- w dniu 3 listopada 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 6.10,45 zł,
- w dniu 4 listopada 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 4.163,25 zł,
- w dniu 5 listopada 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 7.641,00 zł,
- w dniu 6 listopada 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 3.705,75 zł,
- w dniu 6 listopada 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 4.071,75 zł,
- w dniu 14 listopada 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.886,00 zł,
- w dniu 17 listopada 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy na kwotę 4.209,00 zł,
- w dniu 26 listopada 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.379,00 zł,
- w dniu 26 listopada 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 4.213,00 zł,
- w dniu 10 grudnia 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rzeczy za kwotę 2.104,50 zł,

tj. o czyn z art. 291§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przy zastosowaniu art. 115§5 k.k. w związku z art. 294§1 k.k.,

3. **P. M. (1)**, s. S. i B., ur. (...) w S., nr PESEL (...),

4. **M. M. (2)**, s. S. i B., ur. (...) w K., nr PESEL (...),

oskarżonych o to, że:

w okresie od 11 kwietnia 2008r. do 10 grudnia 2008r. w S. i w K. działając wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pomagali do zbycia K. K. (1), uzyskane przez niego za pomocą czynu zabronionego rzeczy (artykuły instalacyjne), stanowiące własność pokrzywdzonej spółki (...) spółka z o.o. z siedzibą w Poznaniu przy ul. (...), działając na rzecz spółki pod nazwą (...)I. M., (...) spółka jawna z siedzibą w K., i tak:

- w dniu 11 kwietnia 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 16.504,16 zł,
- w dniu 8 maja 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 5.685,20 zł,
- w dniu 11/05/2008 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 3.922,04 zł,
- w dniu 16 maja 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 3.077,14 zł,
- w dniu 20 maja 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 2.379,00 zł,
- w dniu 3 lipca 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 7.489,24 zł,
- w dniu 11 lipca 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 5.856,00 zł,
- w dniu 17 lipca 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 5.307,00 zł,
- w dniu 30 lipca 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 3.705,75 zł,
- w dniu 25 lipca 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 1.326,75 zł,
- w dniu 25 maja 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 2.067,41 zł,
- w dniu 1 sierpnia 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 11.730,30 zł,
- w dniu 1 sierpnia 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 2.653,50 zł,
- w dniu 5 sierpnia 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 8.379,00 zł,
- w dniu 7 sierpnia 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 6.082,92 zł,
- w dniu 7 sierpnia 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 1.434,72 zł,

- w dniu 7 sierpnia 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 4.071,75 zł,
- w dniu 21 sierpnia 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 6.365,96 zł,
- w dniu 21 sierpnia 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 11.940,75 zł,
- w dniu 1 września 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 4.163,25 zł,
- w dniu 8 września 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 2.653,50 zł,
- w dniu 2 września 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 6.211,00 zł,
- w dniu 8 września 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 14.594,25 zł,
- w dniu 4 września 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 4.986,75 zł,
- w dniu 17 września 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 6.707,56 zł,
- w dniu 24 września 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 7.686,00 zł,
- w dniu 1 października 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 10.734,70 zł,
- w dniu 1 października 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 2.058,75 zł,
- w dniu 13 października 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 5.261,25 zł,
- w dniu 20 października 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 3.600,00 zł,
- w dniu 20 października 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 2.104,50 zł,
- w dniu 3 listopada 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 6.039,00 zł,
- w dniu 3 listopada 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 6.107,45 zł,
- w dniu 4 listopada 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 4.163,25 zł,

- w dniu 5 listopada 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 7.641,00 zł,
- w dniu 6 listopada 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 3.705,75 zł,
- w dniu 6 listopada 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 4.071,75 zł,
- w dniu 14 listopada 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 2.886,00 zł,
- w dniu 17 listopada 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 4.209,00 zł,
- w dniu 26 listopada 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 2.379,00 zł,
- w dniu 26 listopada 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 4.213,00 zł,
- w dniu 10 grudnia 2008r. na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) pomogli do zbycia rzeczy za kwotę 2.104,50 zł,

przy czym łączna wartość mienia pochodzącego z przestępstwa wyniosła 287.088,36 zł,

tj. o czyn z art. 291§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przy zastosowaniu art. 115§5 k.k. w związku z art. 294§1 k.k.,

1. uznaje oskarżonych **W. Ś. (1)** i **S. M.** za winnych tego, że w S. i w K. w okresie od 16 maja 2008 roku do 10 grudnia 2008 roku działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nabyli od K. K. (1), uzyskane przez niego za pomocą czynu zabronionego w postaci przywłaszczenia i oszustwa kotły grzewcze, grzejniki i rury miedziane stanowiące własność spółki (...) spółka z o.o. z siedzibą w P. przy ul. (...), dla prowadzonej przez siebie spółki pod nazwą (...)I. M., (...) spółka jawna z siedzibą w K., to jest:

-.

- w dniu 16 maja 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli grzejniki P. (...) za kwotę 3.922,04 zł. oraz na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli grzejnik P. (...), kocioł A. C. P. za kwotę 2837,23 zł.,
- w dniu 20 maja 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli grzejniki P. i kocioł (...) 2F za kwotę 2.379 zł.,
- w dniu 3 lipca 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli grzejniki P. (...) i A. i kocioł J. (...) 11 za kwotę 6 599, 70 zł.,
- w dniu 11 lipca 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły J. (...), V.(...)F, A. (...), A. pakiet eco comfort za kwotę 5.856 zł.,
- w dniu 17 lipca 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły V. (...) atmo (...) za kwotę 5.307 zł.,

- w dniu 25 lipca 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kocioł V. (...) (...) pro za kwotę 1.326,75 zł. i na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 2.067,41 zł.,
- w dniu 30 lipca 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły (...) i V. (...) (...) (...) za kwotę 3.705,75 zł.,
- w dniu 1 sierpnia 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 11.730,30 zł. i na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli kotły V. (...) (...) (...) za kwotę 2.653,50 zł.,
- w dniu 5 sierpnia 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 8.379 zł.,
- w dniu 7 sierpnia 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 6.082,92 zł., na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli kotły J. (...) za kwotę 1,434,72 zł. i na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli kotły (...), A. (...) P. i A. C. system 24 za kwotę 4.071,75 zł.,
- w dniu 21 sierpnia 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 6.365,96 zł. i na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły V. (...) (...) (...) za kwotę 11.940,75 zł.,
- w dniu 1 września 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły J. (...) 11, (...) i V. (...) (...) (...) za kwotę 4.163,25 zł.,
- w dniu 2 września 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 6.211zł.,
- w dniu 4 września 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły (...), J. (...) 11 za kwotę 4.986,75 zł.,
- w dniu 8 września 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły V. (...) (...) (...) za kwotę 2.653,50 zł. i na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły V. (...) (...) (...) za kwotę 1 594, 25 zł.,
- w dniu 17 września 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 6.707,56 zł.,
- w dniu 24 września 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły (...) i A. C. system 24 za kwotę 7.686 zł.,
- w dniu 1 października 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 10.734,70 zł. i na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły V. (...) (...) (...) i J. (...) 11 za kwotę 2.058,75 zł.,
- w dniu 13 października 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły (...) za kwotę 5.261,25 zł.,
- w dniu 20 października 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kocioł V. (...) za kwotę 3.600 zł. i na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły J.(...)'s za kwotę 2 104,50 zł.,

- w dniu 3 listopada 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły A. C. system 24 i J. (...) 11 za kwotę 6 039 zł. i na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 6 107,45 zł.,
- w dniu 4 listopada 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły J. (...), J. (...) 11 i V. (...) (...) (...) za kwotę 4.163,25 zł.,
- w dniu 5 listopada 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 7.641 zł.,
- w dniu 6 listopada 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły J. (...), V. (...) (...) (...) i A. C. system 24 za kwotę 3.705,75 zł. i na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły J. (...) 11, J.(...s i V. (...) (...) (...) za kwotę 4.071,75 zł.,
- w dniu 14 listopada 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 2.886 zł.,
- w dniu 17 listopada 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły V. (...) (...) (...), J.(...s i (...) 11 za kwotę 4.209 zł.,
- w dniu 26 listopada 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły J. 14-2 ceraclass i V. (...) pro za kwotę 2.379 zł. i na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 4.213 zł.,
- w dniu 10 grudnia 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły J. (...)za kwotę 2.104,50 zł.,

przy czym na podstawie ceny nabycia przedmiotów w wysokości poniżej opłacalności dla zbywcy, powinni i mogli przypuszczać, że przedmioty te zostały uzyskane za pomocą czynu zabronionego, przy czym wartość uzyskanego mienia na szkodę (...) spółka z o.o. z siedzibą w P. wyniosła 263 769, 55 złotych, co stanowi mienie znacznej wartości i czyn ten kwalifikuje z art. 292 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 292 § 2 k.k. skazuje W. Ś. (1) i S. M. na kary po roku pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza wobec W. Ś. (1) i S. M. na okres próby 3 (trzech) lat,
3. uniewinnia oskarżonego **P. M. (1)** od popełnienia zarzucanego mu czynu,
4. uniewinnia oskarżonego **M. M. (2)** od popełnienia zarzucanego mu czynu,
5. zasądza od oskarżonych W. Ś. (1) i S. M. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe według zasady słuszności, w tym tytułem opłaty kwoty po 180 (sto osiemdziesiąt) złotych,
6. na zasadzie art. 632 pkt 2 k.p.k. koszty procesu w odniesieniu do P. M. (1) i M. M. (2) ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W. Ś. (1) i S. M. od 2003 roku prowadzą działalność gospodarczą pod firmą (...), (...) spółka jawna z siedzibą w K. przy ul. (...). W firmie tej zatrudnieni są synowie S. P. M. i M. M. (2).

M. M. (2) w okresie od 3 stycznia 2005 roku do 31 grudnia 2005 roku pracował w (...) I. M., Ś. na pełny etat w charakterze informatyka - przedstawiciela handlowego. Do zakresu jego obowiązków należało: opieka nad sprzętem komputerowym oraz opracowywanie i aktualizacja strony internetowej, doradztwo handlowe i techniczne, pozyskiwanie nowych klientów, wykonywanie innych zadań związanych z działalnością spółki wynikających z

aktualnych potrzeb. Od dnia 15 września 2008 roku M. M. (2) został zatrudniony na pełny etat jako Dyrektor ds. Handlowych. Do jego zakresu czynności należało doradztwo handlowe i techniczne, nadzór nad pracą w sklepie i w magazynie spółki, opieka nad sprzętem komputerowym i uaktualnianie strony internetowej, wykonywanie innych zadań wynikających z aktualnych potrzeb spółki.

P. M. (1) od dnia 16 lipca 2007 roku do dnia 24 lutego 2008 roku zatrudniony był w (...) I. M., Ś. na 1/4 etatu jako sprzedawca - magazynier oraz od dnia 16 lipca 2007 roku do 30 listopada 2007 roku w wymiarze 1/4 etatu jako monter instalator. Do jego zakresu czynności jako montera należało wykonywanie prac instalacyjnych, wykonywanie prac zleconych. Następnie od dnia 1 lipca 2008 roku do dnia 31 grudnia 2011 roku P. M. (1) zatrudniony był na pełny etat jako przedstawiciel handlowy. Do jego zakresu czynności należało doradztwo handlowe i techniczne, praca w sklepie i magazynie spółki.

M. M. (2) był uprawniony w (...) I. M., Ś. do podpisywania faktur, a P. M. (1) dokumentów dostawy. M. M. (2) w ramach nadzoru nad pracą w magazynie zajmował się w (...) I. odbiorem dostarczanego towaru, na polecenie kierownika lub właścicieli spółki wykonywał to też P. M. (1).

W (...) I. zatrudnieni byli magazynierzy P. U. (1) i M. J., a także jako kierownik M. M. (3), który także zajmował się sprzedażą w sklepie (...).

(dowód: wyjaśnienia W. Ś. (1) - k. 614 - 616, wyjaśnienia S. M. - k. 619v - 622v, wyjaśnienia P. M. (1) - k. 618v - 619v, wyjaśnienia M. M. (2) - k. 622v - 623v, zeznania M. M. (3) - k. 388v, zeznania P. U. (1) - k. 925 - 926, 947v - 948v, zeznania M. J. - k. 388v - 389, 942 - 943, dokumenty z akt osobowych - k. 636, 640, 641, 637, 639, 643, 646, 647, 648, 651, 652, 653, 654)

K. K. (1) prowadził działalność gospodarczą pod nazwą K. K. (1), Firma Handlowa (...), jako osoba fizyczna, z siedzibą przy ul. (...) w okresie od 7 kwietnia 2006 roku do 31 stycznia 2009 roku. Przedmiotem tej działalności, według zgłoszenia do ewidencji działalności gospodarczej, była sprzedaż hurtowa perfum i kosmetyków, sprzedaż hurtowa metali i rud metali oraz sprzedaż detaliczna kosmetyków i artykułów toaletowych.

(dowód: informacja z Urzędu Miejskiego w S., decyzja o wykreśleniu z ewidencji działalności gospodarczej - k. 19, 790 - 795, 997)

Spółka z o.o. (...) zajmuje się hurtową sprzedażą materiałów instalacyjnych wodno - kanalizacyjnych oraz sieci centralnego ogrzewania. K. K. (1) zatrudnił się w (...) filii przedsiębiorstwa (...) z siedzibą w P. od dnia 25 marca 2008 roku jako przedstawiciel handlowy. W dniu 23 maja 2008 roku został kierownikiem hurtowni w S. przy ul. (...).

W hurtowni tej od 1 marca 2008 roku do 31 stycznia 2009 roku w charakterze specjalisty do spraw obsługi klienta zatrudniony był T. P.. Natomiast w charakterze magazyniera od 1 marca 2008 roku do 31 stycznia 2009 roku zatrudniony był M. K. (1). Do jego obowiązków należało przyjmowanie towaru do magazynu oraz wydawanie towaru z magazynu. Dodatkowo niekiedy zajmował się obsługą klientów hurtowni, przyjmując zamówienia i wystawiając faktury bez prawa do dokonywania operacji finansowych.

W listopadzie 2008 roku w (...) zauważono nieprawidłowości w działaniu (...) filii spółki, związane z tym, iż klienci, którzy mieli nabywać w tym miejscu towar, przeczyli takim zakupom, a także brak towarów w odniesieniu do dokumentacji rozchodowej. Na skutek przeprowadzonej przez Prezesa Zarządu (...) w P. kontroli ustalono, że K. K. (1) pobierał towar z magazynu (...) w S. przy ul. (...), posługując się danymi klientów, którzy tych towarów nie nabywali lub nie istnieli, wystawiał na to stwierdzające nieprawdę faktury VAT oraz dyspozycje wydania towaru z magazynu opiewające na fikcyjne podmioty, pozornie klientów (...), a także wydawał towar z hurtowni (...) nie sporządzając na to stosownych dokumentów. Nadto K. K. (1) wystawiał fikcyjne faktury instalatorskie oraz dokonywał wypłat z kasy firmy, nie wpłacając tych pieniędzy do (...).

Uzyskany w ten sposób towar K. K. (1) sprzedawał między innymi za pośrednictwem prowadzonej przez siebie Firmy Handlowej (...).

Nikt z władz spółki (...) w P. nie wiedział, że K. K. (1) prowadzi własną działalność gospodarczą, w tym o profilu handlowym.

(dowód: zeznania świadka M. K. (2) - k. 751 v i 765 - 770, zeznania M. K. (1) - k. 504 - 505, 754v - 756v, 821 - 824, z akt 3 Ds. 133/ 11 Prokuratury Rejonowej w Słupsku - k. 75 - 76, zeznania świadka T. P. - k. 731 - 732, z akt 3 Ds. 133/11 Prokuratury Rejonowej w Słupsku k. 85v 86, 111v, zeznania I. P., z domu K. - k. 89 - 90v z akt 3 DS. 133/ 11 Prokuratury Rejonowej w Słupsku, k. 395 - 395v, 734 - 735, 783 - 784, raport - k. 20 - 26, zestawienie faktur nabycia przez (...) grzejników, kotłów grzewczych, rur miedzianych wraz z fakturami - k. 55 - 134, specyfikacja faktur wystawionych przez K. K. (1) wraz z fakturami - k. 135 - 269, faktury wystawione przez S. K. K. (1) na (...) I. M., Ś. - k. 270 - 333)

K. K. (1) nawiązał kontakt z firmą (...) z K. osobiście przedstawiając swoją pisemną ofertę w siedzibie tej firmy w K.. Oferta zawierała propozycje towarów oraz ich cen. Jednocześnie przedłożył dokumenty odnośnie swojej firmy w postaci zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, decyzji o nadaniu numerów NIP i REGON. Decyzję o współpracy z firmą (...) w imieniu (...) I. wspólnie podjęli W. Ś. (1) i S. M.. Następnie K. K. (1) przedstawiał kolejne oferty - pisemnie, mailem lub telefonicznie. (...) I. korzystała z niektórych z nich. Decyzje o kolejnych zakupach z firmy (...) podejmowali także wspólnie W. Ś. (1) i S. M.. Nadto S. M. akceptował wystawione przez K. K. (1) jako Firma Handlowa (...), z siedzibą przy ul. (...) w S. faktury do zapłaty wskazanych w nich kwot pieniędzy za zbyty spółce jawnej (...) towar.

(dowód: wyjaśnienia S. M. - k. 613 - 614, wyjaśnienia W. Ś. (1) - k. 614 - 616, wyjaśnienia P. M. (1) - k. 618v - 619v, wyjaśnienia M. M. (2) - k. 622v - 623v, zeznania K. K. (1) - k. 721v - 722v, zeznania R. Ś. - k. 735 - 735v, 943 - 944, zeznania M. M. (3) - k. 387v - 388v, 939 - 940, dokumenty nadesłane przez K. K. (1) - k. 804 - 807)

Od dnia 11 kwietnia 2008 roku do dnia 10 grudnia 2008 roku K. K. (1) zbywał firmie (...) z siedzibą w K. przy ul. (...) uzyskany z (...) w S. towar w postaci grzejników, kotłów i rury miedzianej twardej oraz pojedynczych sztuk innych elementów instalatorskich.

W. Ś. (1), S. M., P. M. (1) i M. M. (2) nie wiedzieli, że K. K. (1) jest zatrudniony w spółce z o.o. (...) w S.. W. Ś. (1), S. M. i M. M. (2) nigdy nie byli w magazynie (...) w S. przy ul. (...). W magazynie tym był P. M. (1).

(dowód: częściowe wyjaśnienia S. M. - k. 613 - 614, częściowe wyjaśnienia W. Ś. (1) - k. 614 - 616, częściowe wyjaśnienia P. M. (1) - k. 618v - 619v, częściowe wyjaśnienia M. M. (2) - k. 622v - 623v, zeznania K. K. (1) - k. 721v, faktury - k. 270 - 333, częściowe zeznania M. K. (1) - k. 504 - 505, 754v - 756v, 821 - 824, 944, 945, z akt 3 Ds. 133/ 11 Prokuratury Rejonowej w Słupsku - k. 75 - 76v, 112v - 113)

(...) I. M., (...) spółka jawna, ul. (...) w K. za pobrany towar płaciła na konto bankowe K. K. (1) lub za pokwitowaniami gotówką bezpośrednio K. K. (1).

Spośród nabywanego towaru w okresie od dnia 16 maja 2008 roku do dnia 10 grudnia 2008 roku, kotły, grzejniki i rury miedziane twarde były zbywane przez K. K. (1) firmie (...) po cenach poniżej opłacalności dla zbywcy.

I tak K. K. (1) sprzedał spółce (...):

- w dniu 16 maja 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) grzejniki P. (...) za kwotę 3922,04 zł. brutto (3214,80 zł. netto) oraz na podstawie faktury Vat nr (...) grzejnik P. (...), kocioł A. C. P. za kwotę 2837,23 zł. brutto (2522, 25 zł. netto),

- w dniu 20 maja 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) grzejniki P. i kocioł (...) 2F za kwotę 2 379 zł. brutto (1950 zł. netto),

- w dniu 3 lipca 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) grzejniki P. (...) i A. i kocioł J. (...) 11 za kwotę 6 599,70 zł. brutto (5409,58 zł. netto),
- w dniu 11 lipca 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) kotły J.(...), V.(...)F, A. class premium, A. pakiet eco comfort za kwotę 5856 zł. brutto (4800 zł. netto),
- w dniu 17 lipca 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) kotły V. (...) atmo (...) za kwotę 5307 zł. brutto (4350 zł. netto),
- w dniu 25 lipca 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) kocioł V. (...) (...) (...) za kwotę 1326,75 zł. brutto (1087,50 zł. netto) i na podstawie faktury VAT nr (...) rury miedziane za kwotę 2067,41 zł. brutto (1694,60 zł. netto),
- w dniu 30 lipca 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) kotły (...) i V. (...) (...) (...) za kwotę 3 705,75 zł. brutto (3037,50 zł. netto),
- w dniu 1 sierpnia 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) rury miedziane za kwotę 11730,30 zł. brutto (9615 zł. netto) i na podstawie faktury VAT nr (...) kotły za kwotę 2653,50 zł. brutto (2175 zł. netto),
- w dniu 5 sierpnia 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) rury miedziane za kwotę 8379 zł. brutto (6868,04 zł. netto),
- w dniu 7 sierpnia 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) rury miedziane za kwotę 6082,92 zł. brutto (4986 zł. netto), na podstawie faktury VAT nr (...) kotły J. (...) za kwotę 1,434,72 zł. brutto (1176 zł. netto) i na podstawie faktury VAT nr (...) kotły (...), A. (...) P. i A. C. system 24 za kwotę 4071,75 zł. brutto (3337,50 zł. netto),
- w dniu 21 sierpnia 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) rury miedziane za kwotę 6365,96 zł. brutto (5218 zł. netto) i na podstawie faktury Vat nr (...) kotły V. (...) (...) (...) za kwotę 11940,75 zł. brutto (9787,50 zł. netto),
- w dniu 1 września 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) kotły J. (...) 11, (...) i (...) (...) pro za kwotę 4163,25 zł. brutto (3412,50 zł. netto),
- dniu 2 września 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) rury miedziane za kwotę 6211 zł. brutto (5090,98 zł. netto),
- w dniu 4 września 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) kotły (...), J. (...) 11 za kwotę 4986,75 zł. brutto (4087,50 zł. netto),
- w dniu 1 września 2008 roku (w przypisanym czynie błędnie wskazano datę 8 września 2008 roku) na podstawie faktury Vat nr (...) kotły V. (...) (...) (...) za kwotę 2653,50 zł. brutto (2175 zł. netto) i w dniu 8 września 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) kotły V. (...) (...) (...) za kwotę 14 594, 25 zł. brutto (11 962, 50 zł. netto),
- w dniu 17 września 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) rury miedziane za kwotę 6707,56 zł. brutto (5498 zł. netto),
- w dniu 24 września 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) kotły (...) i A. C. system 24 za kwotę 7686 zł. brutto (6300 zł. netto),
- w dniu 1 października 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) rury miedziane za kwotę 10734,70 zł. brutto (8798,94 zł. netto) i na podstawie faktury Vat nr (...) kotły V. (...) (...) (...) i J. (...) 11 za kwotę 2 058,75 zł. brutto (1637,50 zł. netto),
- w dniu 13 października 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) kotły (...) za kwotę 5261,25 zł. brutto (4312,50 zł. netto),

- w dniu 20 października 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) kocioł V. (...) za kwotę 3600 zł. brutto (2950, 82 zł. netto) i na podstawie faktury Vat nr (...) kotły J.(...)s za kwotę 2 104,50 zł. brutto (1725 zł. netto),

- w dniu 3 listopada 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) kotły A. C. system 24 i J. (...) 11 za kwotę 6 039 zł. brutto (4950 zł. netto) i na podstawie faktury Vat nr (...) rury miedziane za kwotę 6 107,45 zł. brutto (5006, 11 zł. netto),

- w dniu 4 listopada 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) kotły J. (...), J. (...) 11 i V. (...) (...) (...) za kwotę 4163,25 zł. brutto (3412, 50 zł. netto),

- w dniu 5 listopada 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) rury miedziane za kwotę 7 641 zł. brutto (6263,11 zł. netto),

- w dniu 6 listopada 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) kotły J. (...), V. (...) (...) (...) i A. C. system 24 za kwotę 3705,75 zł. brutto (3037, 50 zł. netto) i na podstawie faktury Vat nr (...) kotły J. (...) 11, J.(...)s i V. (...) (...) (...) za kwotę 4 071,75 zł. brutto (3337, 50 zł. netto),

- w dniu 14 listopada 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) rury miedziane za kwotę 2886 zł. brutto (2365, 57 zł. netto),

- w dniu 17 listopada 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) kotły V. (...) (...) (...), J.(...)s i (...) 11 za kwotę 4209 zł. brutto (3450 zł. netto),

- w dniu 26 listopada 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) kotły J. 14-2 ceraclass i V. (...) pro za kwotę 2379 zł. brutto (1950 zł. netto) i na podstawie faktury Vat nr (...) rury miedziane za kwotę 4 213 zł. brutto (3453, 29 zł. netto),

- w dniu 10 grudnia 2008 roku na podstawie faktury Vat nr (...) kotły J. ceraclass za kwotę 2104,50 zł brutto (1725 zł. netto).

Łączna wartość przedmiotu sprzedaży brutto wyniosła 263 769, 55 zł. brutto, 168 131,14 zł. netto.

W wystawianych wskazanych wyżej fakturach na sprzedaż kotłów grzewczych, K. K. (1) wskazywał udzielenie rabatu w wysokości 25 %, na sprzedaż grzejników w wysokości 2 %, zaś na rury miedziane w wysokości 5 %. Jedynie w czasie pierwszej transakcji z dnia 23 kwietnia 2008 roku K. K. (1) wpisał do faktury rabat na zakup grzejników w wysokości 5 %, zaś z treści faktury z dnia 8 maja 2008 roku, również na sprzedaż grzejników, nie wynikało udzielenie jakiegokolwiek rabatu, podobnie jak w fakturach z dnia 16 maja 2008 roku i 20 maja 2008 roku.

Zbywany przez K. K. (1) jako S. dla spółki (...), Ś. w K. towar w postaci grzejników, kotłów grzewczych, rur miedzianych twardej wskazanych marek cieszył się w 2008 roku na rynku dużym zainteresowaniem.

(dowód: zeznania M. K. (2) - k. k. 751 v i 765 - 770, zeznania K. K. (2) - k. 69, 166 - 167 360 - 360v, 395v, 732 - 733 oraz z 13 kwietnia 2012 roku akt Prokuratury Rejonowej w Słupsku w sprawie 3 Ds. 133/11, zeznania A. P. - k. 73, 168, 733 - 734, protokół z dnia 23 kwietnia 2012r. z akt Prokuratury Rejonowej w Słupsku 3 Ds. 133/11, faktury taksówki bagażowej nr 20 - k. 742 - 744, dokumenty z k. 114 - 228, faktury i potwierdzenia płatności za nie przez (...) I. - k. 380 - 492 akt 3 Ds. 133/ 11 Prokuratury Rejonowej w Słupsku, opinia biegłego Z. S. - k.1221 - 1274, 1357v - 1360, 1369 - 1376, cenniki - k. 45 - 49, 844, informacje o rabatach - k. 1145 - 1147, zeznania W. K. - k. 513 - 513v, 827 - 828v, zeznania G. R. - k. 901,1048v - 1050, zeznania A. R. - k. 541- 514v, 829 - 830, zeznania P. M. (2) - k. 515v - 516v, 937v - 938v, zeznania M. K. (3) - k. 514v - 515v, 826 - 826v)

Towar ten w większości K. K. (1) dostarczał osobiście do siedziby firmy (...) w K. samochodem koloru białego marki K. należącym do (...). Nadto był on też dowożony przez wynajętego przez (...) I. kierowcę taksówki bagażowej A. P. oraz zabierany (...) spółki jawnej (...). Jego pobieranie miało miejsce z oznakowanych logo (...) terenów magazynów firmy (...) przy ul. (...) w S. w godzinach rannych oraz popołudniowych, w czasie działania hurtowni (...). K. K. (1)

poinformował przedstawicieli (...) I., niezgodnie z rzeczywistością, że podnajmuje w tym miejscu magazyny dla swojej firmy (...).

(dowód: wyjaśnienia S. M. - k. 613 - 614, wyjaśnienia W. Ś. (1) - k. 614 - 616, wyjaśnienia P. M. (1) - k. 618v - 619v, wyjaśnienia M. M. (2) - k. 622v - 623v, zeznania K. K. (1) - k. 341, 722, 725, zeznania M. M. (3) - k. 939, zeznania M. K. (2) - k. 729 - 729v, 768, zeznania M. K. (1) - k. 823v, zeznania K. K. (2) - k. 69, 166 - 167 360 - 360v, 395v, 732 - 733 oraz z 13 kwietnia 2012 roku akt Prokuratury Rejonowej w Słupsku w sprawie 3 Ds. 133/11, zeznania T. P. - k. 731 - 732, z akt 3 Ds. 133/ 11 Prokuratury Rejonowej w Słupsku - k. 85 v - 86, 111v, zdjęcia - k. 664, 665, zeznania A. P. - k. 73, 168, 733 - 734, protokół z dnia 23 kwietnia 2012r. z akt Prokuratury Rejonowej w Słupsku 3 Ds. 133/11, faktury taksówki bagażowej nr 20 - k. 742 - 744)

Nabyty od K. K. (1) towar w postaci grzejników, kotłów grzewczych i rury miedzianej twardej był przeznaczony w spółce (...) do dalszej odsprzedaży w sklepie (...) lub do montażu na budowach. Towar ten nie zalegał w magazynach spółki (...).

(dowód: wyjaśnienia S. M. - k. 613 - 614, wyjaśnienia W. Ś. (1) - k. 614 - 616, wyjaśnienia P. M. (1) - k. 618v - 619v, wyjaśnienia M. M. (2) - k. 622v - 623v, zeznania M. M. (3) - k. 388 - 388v, 939 - 940)

Faktury wystawiane przez K. K. (1) jako S. były wprowadzane w (...) I. do dokumentów księgowych, towar był wprowadzany na stan magazynowy tej spółki.

W spółce jawnej (...) I. M., Ś. w K. została przeprowadzona przez Urząd Kontroli Skarbowej w S. kontrola w zakresie rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowości obliczania podatku od towarów i usług za 2008 rok, podczas której nie zakwestionowano odliczeń podatkowych z tytułu transakcji między spółką jawną (...) a Firma Handlową (...).

(dowód: zeznania A. F. - k. 828v, zeznania M. M. (3) - k. 939v, zeznania M. J. - k. 388v - 389, 942 - 943, wynik kontroli - k. 373 - 379v)

Firma (...) nie współpracowała w 2008 roku z (...).

(dowód: wyjaśnienia S. M. - k. 613 - 614, wyjaśnienia W. Ś. (1) - k. 614 - 616, wyjaśnienia P. M. (1) - k. 618v - 619v, wyjaśnienia M. M. (2) - k. 622v - 623v, zeznania A. F. - k. 828v, zeznania M. K. (2) - k. 730)

Nieprawidłowości w działaniach K. K. (1) w (...) w S. zostały wykryte na skutek kontroli przeprowadzonej przez Prezesa Zarządu (...) w P. M. K. (2) w okresie od 11 grudnia 2008 roku.

Na skutek tej kontroli K. K. (1) sporządził oświadczenie, datowane na 11 grudnia 2008 roku, w który potwierdził pobieranie towaru z magazynu (...) w S. bez dokumentacji i zbywanie go spółce (...) oraz pobieranie towaru z tego magazynu na inne podmioty, po czym także zbywanie ich spółce (...).

(dowód: zeznania M. K. (2) - k. 730v - 731, zeznania M. I. (1) - k. 399v - 400, 824v - 825v, 946v, z akt 3 ds. 133/ 11 Prokuratury Rejonowej w Słupsku - k. 139 - 140, zeznania I. P. - k. 89 - 90v akt Prokuratury Rejonowej w Słupsku 3 Ds. 133/11, k. 395 - 395v, 783 - 784, 734 - 735, raport - k. 16 - 22 akt 3 Ds. 133/11 Prokuratury Rejonowej w Słupsku, oświadczenie - k. 27)

Przeciwko K. K. (1) został skierowany przez Prokuraturę Rejonową w Słupsku akt oskarżenia z dnia 29 marca 2010 roku o popełnienie przestępstw przywłaszczenia powierzonego mienia i oszustw na szkodę (...) w P., w okresie łącznie od 25 lipca 2008 roku do 11 grudnia 2008 roku. Po uchyleniu do ponownego rozpoznania przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku w sprawie II AKa 57/13 w dniu 13 marca 2013 roku wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 5 kwietnia 2012 roku w sprawie IIK 121/10, nieprawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 22 maja 2014 roku w sprawie IIK 41/13 K. K. (1) został skazany za czyn z art. 271 § 1k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 284 § 2 k.k.

w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony na szkodę (...) spółka z o.o. w P..

(dowód: akt oskarżenia - k. 116 - 126 akt 3 Ds. 133/ 11 Prokuratury Rejonowej w Słupsku, wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku w sprawie IIK 41/13 - k. 1415 - 1421, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku - k. 1125 - 1138)

(...) sp. z o.o. w P. w dniu 19 lipca 2010 roku złożyło w Sądzie Okręgowym w Koszalinie przeciwko (...) I. M., Ś. sp. j. w K. pozew o wydanie rzeczy w postaci grzejnika P. (...) - sztuk 5, grzejnika P. (...) - sztuk 10, grzejnika P. (...) - sztuk 10, grzejnika P. (...) - sztuk 5, grzejnika P. (...) - sztuk 10, grzejnika P. (...) - sztuk 1, grzejnika P. (...) - sztuk 5, grzejnika P. (...) - sztuk 2, grzejnika P. (...) - sztuk 22, grzejnika P. (...) - sztuk 20, grzejnika P. (...) - sztuk 8, grzejnika P. (...) - sztuk 5, grzejnika P. (...) - sztuk 10, grzejnika P. (...) - sztuk 11, grzejnika P. (...) - sztuk 10, grzejnika P. (...) - sztuk 2, grzejnika P. (...) - sztuk 11, grzejnika P. (...) - sztuk 8, grzejnika P. (...) - sztuk 2, grzejnika P. (...) - sztuk 12, grzejnika P. (...) - sztuk 11, grzejnika P. (...) - sztuk 2, grzejnika łazienkowego P. (...) - sztuk 1, zmiennika płytowego (...) - 10 18kW (...) - sztuk 1, zespołu odcinającego prostego nikiel 1/2 - 3/4 - sztuk 10, podgrzewacza elektrycznego N. (...) 50L 1,5 kW - sztuk 2, zasobnika N. (...) - sztuk 1, stelaża do bidetu G. (...) - sztuk 1, grzejnika łazienkowego A. - sztuk 1, V. (...) 24GW wiszącego - sztuk 2, V. vu plus 240 1f 24kW - sztuk 1, V. (...) (...)o (...) pro - sztuk 39, V. (...) - sztuk 1, głowicy termostatycznej D. (...) - sztuk 8, zaworu termostatyczny D. (...) / 2 prosty - sztuk 10, zaworu termostatycznego D. - sztuk 12, głowicy termostatycznej D. - sztuk 11, rozdzielacza do C.O. z zaworami 6 obiegów - sztuk 1, kotła A. (...) - sztuk 2, A. (...) t 24 class + (...) - sztuk 1, A. (...) P. K. - sztuk 1, A. class system 24 - sztuk 11, (...) 11 - sztuk 23, J. (...) 14kW - sztuk - 24, zespołu odcinającego - V. - sztuk 12, rury miedzianej 15 - 4.040 metrów, rury miedzianej 18 - 2.465 metrów, rury miedzianej 22 - 1.960 metrów, rura miedzianej 28 - 65 metrów, rury miedzianej 35 - 39 metrów, a na wypadek, gdyby wydanie tych rzeczy przez pozwanego nie było możliwe o zasądzenie od (...) I. na rzecz (...) w P. kwoty w wysokości 288.765,67 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty. (dowód: pozew - k. 478 - 496)

P. M. (1) własnoręcznie podpisał dyspozycję wystawioną przez (...) Sp. z o.o. dla (...) I. M., Ś. Sp. J. K. nr 0001321/08/09- (...) z 12 września 2008 roku w pozycji „towar odebrał” oraz oświadczenie potwierdzające odbiór towaru z dnia 28 listopada 2008 roku opatrzone pieczęcią (...) sp. z o.o. dla (...) I..

(dowód: częściowe wyjaśnienia P. M. (1) - k. 618v - 619v, wyjaśnienia M. M. (2) - k. 622 - 623v, 945v, opinia z zakresu pisma ręcznego - k. 179 - 293, 295 - 332 akt 3 Ds. 133/ 11 Prokuratury Rejonowej w Słupsku, oświadczenie - k. 28, dyspozycja - k. 31)

W wyniku przeszukania pomieszczeń mieszkalnych K. K. (1) w związku ze sprawą prowadzoną przeciwko niemu przez Sąd Rejonowy w Słupsku w sprawie IIK906/07 dokonano w dniach 21 listopada 2006 roku i 18 stycznia 2007 roku zabezpieczenia dwóch czerwonych segregatorów z dokumentacją firmy (...).

(dowód: wykaz dowodów rzeczowych - k. 1342, zażalenie K. K. (1) z 22 maja 2007 roku - k. 1343, postanowienie Prokuratora Okręgowego w Słupsku - (...), pokwitowanie - k. 1346)

Oskarżony **W. Ś. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że firma (...), Ś. sp. j z siedzibą w K. pracuje od 10 lat, zajmuje się robotami na budowie i handlowaniem i już przed 2008 rokiem była na terenie K. firmą średniej wielkości, pracującą na różnych budowach, korzystającą z różnych ofert z terenu Polski i K.. Ceny materiałów musiały być niskie, bo wówczas nie można było bez tanich materiałów wygrać przetargu ani wykonać konkretnej roboty. Gdy zjawiał się u nich K. K. (1), nie występował jako jednostka, a jako przedstawiciel firmy (...), której był właścicielem. Przyniósł swoją ofertę na urządzenia i elementy instalacyjne, zostawił dokumenty swojej firmy, i po dwóch dniach po przejrzeniu ze współnikami oferty wyrazili zgodę na zakup poszczególnych, oferowanych elementów i urządzeń technicznych. Oferty były normalne, tak jak i u wszystkich firm. Kupowali od niego, nie ciągle, a był to jeden z wielu kontrahentów. Umówili się z nim, że jak będzie miał towar w dobrych cenach, to da znać, on sam ze współnikami podejmą decyzję czy kupują i ewentualnie on przywiezie towar im do firmy do K.. Dwa, trzy razy jechali do jego firmy. Materiał był dostarczany taki, jak oferował. Zaczął z nimi handlować w kwietniu 2008 roku. Po paru miesiącach przywożenia towaru stwierdzili, że ma zaoferowane towary, ceny są względnie dobre i dalej układała się

współpraca do końca roku. Oskarżony wskazał, że jest dla niego dziwnym, że K. K. (1) miał brać z (...) towar przez taki długi czas, bez kontroli, a on sam dowiedział się dopiero na skutek dochodzeń policyjnych, że on pracował w (...). Dlatego on sam uważał, że jest to normalna współpraca z porządnym klientem. Oskarżony podał, że K. K. (1) przekazał im wpis do ewidencji, podał swoją nazwę i ofertę towaru, który chce sprzedać i na podstawie tego sprawdzali tak, jak inne firmy, i po dwóch dniach wyrazili wolę współpracy. K. K. (1) i firma (...) był jedną z wielu firm, z którą współpracowali, uzupełniającą, nie taką z którą ciągle współpracowali. Cena nie odbiegała znacznie od ofert z różnych firm. K. K. (1) nigdy nie ujawnił, że ten towar pochodzi z nielegalnego źródła, że ma coś nie swojego lub że chce sprzedać im coś poza fakturą. Wszystko kupowali od niego na fakturę i sprzedawali legalnie na faktury. Do sprzętu były karty gwarancyjne, poza jedną sytuacją, gdy był jakiś problem. K. K. (1) większe rabaty tłumaczył tym, że to są urządzenia, tzw. leżaki, sprzedaje się je po niższych cenach, nawet niższych niż zakupu lub zbywa towar, który on np. sprzedał do firmy, która mu nie płaciła i on go odebrał, a za towar ten ma częściowo zapłacone. Według oskarżonego, ten rabat nie odbiegał konkretnie od ofert na urządzenia instalacyjne, które otrzymywali od innych firm. Nie sprawdzali K. K. (1) jadąc do jego firmy, żeby ustalić czy ona istnieje. Raz był tam po towar kierownik K. K. (2). Podjechał pod adres, gdzie kazali mu przyjechać, ale on sam nie wie gdzie, ponieważ nie wydawał tego polecenia. Nie rozmawiał też z K. K. (2) co tam zastał. Był tam też raz kierowca wynajęty z postoju taksówek. Towar został przywieziony do hurtowni i odbierał go kierownik hurtowni (...) lub ktoś przez niego upoważniony. On sam nie rozmawiał z tymi osobami, co zastały w tej firmie, bo nie uważał tego za konieczne. K. K. (1) przywoził towar z firmy (...). Miał samochód, bez nadruków, półciężarówkę nieoznakowaną, której nazwy i koloru on sam nie pamięta. Oskarżony wskazał, że z uwagi na to, że pracuje więcej na budowie niż w hurtowni, ma mniejsze wiadomości na temat transportu. Nabywane od tej firmy rzeczy były w 40% używane do budowania na budowie i w 60% odsprzedawane klientom. W tym czasie mieli około 30 - 40 dostawców mniej więcej tych samych urządzeń. Oferta K. K. (1) - firmy (...), była wydrukowana na papierze, były przedstawione elementy z poszczególną ceną za sztukę lub metr bieżący, żeby można było porównać to z innymi firmami. Nie wszystko co K. zaproponował było przez nich kupowane. Oskarżony nie potrafił powiedzieć, jaką część z tej oferty przyjęli. Różnica w cenach była czasami na korzyść, a czasami na niekorzyść, o 2 - 3%. Ceny były dobre, bo nie odbiegały od cen innych firm, nie zawsze można było dostać od innych firm towar, a trzeba było wejść na budowę, natomiast K. K. (1) potrafił dostarczyć towar na czas. Towar z firmy (...) brali tylko na faktury, ewentualne mogły być w - z. oskarżony wskazał, że nie zajmował się handlem w (...) I., ale zna obieg dokumentów w firmie i wie co to są w - z. Według niego, były sytuacje co do S., że były wystawione w - z, ale zaraz za tym szły faktury. Nie było przypadku, że zostały wystawione w - z na pobranie towaru, a później nie były wystawione na to faktury przez firmę (...). Oskarżony wskazał, że nie wie czy firma (...) w miejscu pobierania towaru miała jakieś oznaczenia, szyldy. Stwierdził, że o (...) dowiedział się z chwilą prowadzenia sprawy prokuratorskiej, wcześniej z (...) nie mieli do czynienia. Nigdy nie kupowali od nich towaru. Ocenę czy dokonać zakupu towaru od (...) wykonywał on sam i S. M.. P. M. (1) był w tym czasie w dziale handlowym, jako przedstawiciel handlowy. Posiadał uprawnienia do sprzedaży towarów. Nie był uprawniony do podpisywania dokumentów. Faktury wystawiał kierownik M. M. (3). Do obowiązków P. M. (1) należało przyjąć towar, posegregować, wiedzieć gdzie leży towar na półce, spakować do sprzedaży. Mógł gdzieś jeździć. Mógł być u dostawców. Jak odbierał towar to mógł podpisać w -z lub na dokumencie potwierdzającym odbiór, że go odbierał. M. M. (2) też pracował w handlu. Miał wyszukiwać klientów, szukać firmy z dobrym towarem i z dobrą ceną i pomagać ewentualnie w sprzedaży. Przy odbiorze towaru mógł wystawiać faktury i odbierać towar od przedstawiciela. Według oskarżonego, on odbierał towar od firmy (...). Nie zgłaszał w związku z tym żadnych zastrzeżeń. 30% z tego co K. im zbył, to był to towar, o którym mówił, że to leżaki lub nie w pełni opłacony towar przez innych nabywców. Z tych 30% może 20% były to leżaki. On sam nie pytał, dlaczego nikt inny nie chciał tych leżaków kupić. Na tamte czasy i obecnie, ceny były dobre, nie nadzwyczajne. Oskarżony wyjaśnił, że dobra cena to taka, z którą może wejść na roboty budowlane, kupione bezpośrednio od producenta i przedstawiciela. Na większe roboty nie ma szans na wejście z cenami towarów oferowanymi przez pośredników, ale pn sam nie wie czy ceny, które proponował K. były cenami producenta czy przedstawiciela. Nie pytał K. na czym zarabiał, skoro jego ceny są zbliżone do cen producenta. On był początkujący i mógł im sprzedawać towar nie zarabiając na nim lub zarabiając minimalnie, żeby utrzymać klienta. Nie pamięta, ile spośród 42 transakcji obejmujących zarzut było dokonanych po cenach producenta. Były 42 transakcje przez prawie cały rok i niemożliwością jest, że K. K. (1) z firmy (...) mógł sprzedawać nielegalnie uzyskany towar przez taki długi okres czasu. Wcześniej on sam nie znał K. K. (1). Czytał dostarczoną z aktem oskarżenia dokumentację i nie miał zastrzeżeń do żadnego z tych dokumentów. Nie miał wątpliwości co do podpisów na dyspozycjach zgłoszenia

dostawy, fakturach. Oskarżony nie pamiętał dokumentu odnośnie pobrania kotła gazowego wiszącego i dwóch szuflad przez P. M. (1) z (...) (k. 28), dyspozycji nr (...) - (...) i nr (...) wydania towaru z (...) podpisanych przez kierowcę (...) I. P. (k. 29, 30), wskazując, iż wiedzę w tym zakresie musi mieć M. M. (2), bo nie mieli nic wspólnego z (...). Co do dyspozycji nr (...) - (...) wystawionej przez (...) na odbiór towaru, podpisanej przez osobę podpisaną (...) wskazał, że nie zna tego dokumentu, towar odbierał K. K. (2), ale on sam nie ma nic wspólnego z tym dokumentem, poza tym, że może jest z jego firmy. Co do faktury z dnia 23 kwietnia 2008 roku wystawionej przez S. na rzecz (...) I., podał, że nic mu nie mówi ta faktura, a podpis o treści (...) jest według niego autentyczny. Nie zna zaś faktur wystawionych na (...) G. B., Zakład (...), Zakładu Usług (...), Zakład (...), Przedsiębiorstwo Usługowe (...), (...) Sp. z o.o., Firmę Handlowo Usługową (...) ze S., Zakład Produkcyjno-Handlowy (...) z B., A. D. Usługi (...), (...) . H. U. (...) S. W., Zakład (...) ani tych firm (k. 143, 144, 145, 146, 147, 149, 150, 151, 152, 154, 156, 157, 158, 159, 161, 163, 164, 166, 167, 168, 169, 171, 172, 174, 175, 177, 179, 184, 185, 187, 189, 191, 193, 194, 195, 197, 198, 200, 201, 202, 203, 204 - 205, 207, 209, 211, 214, 217a, 220, 222, 224, 225, 228, 229, 230, 232, 235, 237, 239, 240, 242, 243, 244, 245, 248, 249, 255, 260, 261, 265, 266, 267, 269). Odnośnie faktur wystawionych przez S. na rzecz (...) I. z dnia 8 maja 2008 roku, 16 maja 2008 roku, 20 maja 2008 roku, 3 lipca 2008 roku, 11 lipca 2008 roku, 30 lipca 2008 roku, 25 lipca 2008 roku, 1 sierpnia 2008 roku, 7 sierpnia 2008 roku, 5 sierpnia 2008 roku, 21 sierpnia 2008 roku, 14 listopada 2008 roku, 1 września 2008 roku, 2 września 2008 rok, 8 września 2008 roku, 4 września 2008 roku, duplikat z 11 grudnia 2008 roku, 17 września 2008 roku, 24 września 2008 roku, 29 września 2008 roku, 1 października 2008 roku, 13 października 2008 roku, 20 października 2008 roku, 3 listopada 2008 roku, 5 listopada 2008 roku, 10 listopada 2008 roku, 14 listopada 2008 roku, 17 listopada 2008 roku, 26 listopada 2008 roku, 10 października 2008 roku, 10 grudnia 2008 roku podał, że ich nie wystawiał, nie zna, ale myśli, że podpisy na niej są autentyczne (k. 148, 153, 155, 160, 162, 165, 170, 173, 176, 178, 180, 181, 183, 186, 188, 190, 192, 196 - bez podpisu odbiorcy, 199 - bez podpisu odbiorcy, 206, 208, 210, 216, 217- bez podpisu odbiorcy, 218, 219 - bez podpisu, 221, 223 - bez podpisu, 226 i 227- bez podpisu, 231, 234, 236, 238, 241, 246, 250 - bez podpisu, 252- bez podpisu, 254 - bez podpisu, 256, 258, 259 - bez podpisu, 262 - bez podpisu, 263- bez podpisu, 264 - bez podpisu, 268), a nie potrafi wytłumaczyć faktur bez podpisu odbiorcy, nie wie czy są one w systemie jego firmy, natomiast przeprowadzona przez Urząd Skarbowy wobec jego firmy kontrola w tym zakresie nie wykazała zastrzeżeń. Wskazał, że znane mu są takie przedmioty instalacyjne na tych fakturach, ponieważ są one podstawowymi i były przez jego firmę tego rodzaju rzeczy sprzedawane i montowane, podobnie jak sprzęt opisany w fakturach firmy Zakład Usług (...) czy C. S.. Nie montował natomiast kotłów jak na fakturze na Firmę Handlowo Usługową (...) ze S., nie wie czy jego firma takie kotły sprzedawała (k. 174). Podał, że zna firmę (...) z K., ale nie pamięta czy był tam w 2008 roku, jednak nie wykonywali dla niej żadnych prac, mogli coś od nich kupić (k. 182). Co do faktury z dnia 30 sierpnia 2008 roku wystawionej na Zakład Produkcyjno Handlowy (...) z B., stwierdził, że towar od pozycji 6 do pozycji 16 nie był przez nich używany ani sprzedawany (k. 212 - 213). Co do faktury z dnia 27 września 2008 roku wystawionej przez (...) na (...) I. podał, że nie zna tej faktury, nie ma na niej podpisu, na pewno nic nie kupowali od (...) i nie wie jak to się stało, że powstał taki dokument. (...) I. używał i używa takich materiałów w swojej działalności (k. 215). Nie pamięta czy (...) I. miało do czynienia z kotłem wodnym gazowym wiszącym z pkt. 2 tej faktury (k. 255).

Od firmy (...) kupowali też rury miedziane, kotły, kształtki. Co do dyspozycji nr (...) - (...) oraz nr (...) - (...) wystawionej przez (...) na M. M. (2) z podpisem (...) (k. 247, 251, 253, 257) oskarżony podał, że nie jest mu ona znana, a P. to chyba taksówkarz, który na polecenie któregoś ze współwłaścicieli odbierał towar. Dyspozycje te są wystawione na M. M. (2). ul. (...) w K., tj. tam, gdzie znajduje się firma. Odnośnie faktur wystawionych przez S. na rzecz (...) I., jak i dokumentów kw i zatytułowanych „kompensata” (k. 270-333), oskarżony stwierdził, że nie pamięta czy transakcje, na które opiewają okazane mu dokumenty, miały rzeczywiście miejsce. Płatności między (...) I. a S. były przeważnie przelewem, niekiedy gotówką K. K. (1), gdy były pieniądze w kasie. Nie pamięta z jakiego tytułu powstawała kompensata między ich firmami, choć te dokumenty zna. W ciągu roku jego firma ma około 50 razy kompensatę. P. M. (1) i M. M. (2) mieli w tamtym czasie pisemne zakresy czynności. S. M. jest współnikiem i w 2008 roku zajmował się zarządzaniem firmą. Wówczas pracował na terenie budowy więcej niż w firmie. Zajmował się robotami związanymi z częścią budowlaną, a on sam z instalacyjną. Kupione rzeczy od S. były przez nich potwierdzane, ponieważ wchodził nowy klient i chcieli prowadzić nadzór nad tym wszystkim. On sam ze współnikiem wspólnie akceptował zakupy do hurtowni (k. 613 - 618v).

P. M. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że pracuje w firmie (...) od 2006 roku. W zarzucanym okresie czasu miał pisemny zakres czynności, bezpośrednio podlegał pod właścicieli firmy, pracował w dziale sprzedaży, dziale handlowym, zajmował się układaniem towaru na półkach, przyjmowaniem towaru, wydawaniem towaru klientom, jak również na polecenie kierownika lub właścicieli firmy wystawianiem faktur. Towar, który pochodził od K. był akceptowany przez właścicieli. Towar był przywożony przez K. K. (1) ciężarówką, nie pamięta czy miała ona oznaczenia, stamtąd docierał na dział handlowy. Zdarzyło się, że od nich był wysłany kierowca na miejsce wskazane przez K. w S., jednak on sam nie wie gdzie. Nadto on sam raz był po towar w S., na wylocie na G., ale dokładnie nie pamięta gdzie. Miejsce to wskazał K. K. (1), który był tam obecny i wydawał towar. Mówił, że wynajmuje pomieszczenia w tym miejscu. On sam nie pamięta czy wiedział jaką firmę on reprezentuje. Nie pamięta czy w tym miejscu widział jakieś szyldy. On sam przyjmował towar, który był już akceptowany przez właścicieli. Przeważnie fakturę podpisywał kierownik M. lub ktoś na jego polecenie, w tym on sam, zawsze towar z S. był pobierany na faktury. Nie różniło się to od dostaw dokonywanych przez inne firmy, z którymi współpracują. Dokumenty w - z wystawiała firma (...) firmie (...). Nie przypomina sobie czy takie dokumenty na (...) I. wystawiała (...). Wcześniej (...) I. nie kupował towaru w (...).

Odnośnie pokwitowania odbioru kotła gazowego z dnia 28 listopada 2008 roku (k. 28) oskarżony stwierdził, że dokument ten podpisywał, jednak wówczas nie było na nim pieczętki (...), a dotyczy on pobrania kotła wodnego - gazowego od K. K. (1), o którym K. mówił, że jest on z leżaków magazynowych lub z ekspozycji. Oskarżony stwierdził, że nie zna dokumentu w postaci dyspozycji wydania przez (...) na rzecz (...) I. rur miedzianych twardych (k. 31) i nie wie kto podpisał się jako (...). Podał, że być może on sam lub brat podpisali faktury z S. z 23 kwietnia 2008 roku, 8 maja 2008 roku, 25 lipca 2008 roku, 1 września 2008 roku, 4 września 2008 roku, 8 września 2008 roku, 20 października 2008 roku, 3 listopada 2008 roku, 26 listopada 2008 roku, 10 grudnia 2008 roku, bo podpisują się z bratem bardzo podobnie nazwiskiem, a brat na polecenie kierownika lub właścicieli miał prawo do odbioru towaru (k. 143, 148, 176, 208, 218, 236, 238, 241, 246, 262, 264, 268). Zaprzeczył, aby to on podpisał fakturę z S. z 25 lipca 2008 roku i 17 września 2008 roku (k. 178, 221). Nie wiedział jak faktury z S. wystawione na (...) I. z 5 listopada 2008 roku, 10 listopada 2008 roku, 14 listopada 2008 roku, 17 listopada 2008 roku (k. 252, 254, 256, 258) bez podpisu mogły trafić do księgowości (...) I. i czy towar z tych faktur (...) I. rzeczywiście kupował. Stwierdził też, że nie pamięta w związku z którą transakcją pojechał w miejsce wskazane przez K. K. (1). Podał, że nie zna firm wymienionych podczas okazania dokumentów W. Ś. (1). Stwierdził, że on sam odbierał towar na podstawie polecenia od kierownika lub właścicieli. Na odbiór towaru miał fakturę albo dokument w - z (k. 618v - 619v).

S. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że zawiązali spółkę z W. Ś. (1) w 2003 roku i w 2008 roku na warunki (...) byli dużą firmą, współpracowali z wieloma innymi firmami z branży instalacyjnej jak i budowlanej. Gdy zgłosił się do nich K. K. (1) z propozycją sprzedaży towaru, nie znali go. Przyjęli jego ofertę do rozpatrzenia, sprawdzili jego wpis do ewidencji, posiadał dokument NIP i REGON. Ofertę tą po dwóch, trzech dniach rozpatrzyli, porównali z ofertami dwóch, trzech innych firm. Różniła się ona o 2 - 3 % od innych współpracujących z nimi firm. Ponadto K. K. (1) i jego firma (...) wchodziła dopiero na rynek i dlatego K. K. (1) deklarował, że ma ciut niższe ceny, żeby się wbić na rynek. W tamtym okresie czasu mieli podobne do K. K. (1) inne oferty cenowe. W niektórych z nich była oferta na 69% rabatu, a do tego jest jeszcze tzw. bonus w wysokości 3%, gdyby zdecydowali się skorzystać z tej oferty. Ceną wyjściową jest cena katalogowa producenta. Superatrakcyjne ceny np. firmy (...) wynikają z tego, że firma ta stosuje tzw. sprzedaż zalegającego towaru i nie rokującego. Sprzedaje po obniżonych cenach niż ceny zakupu, a pracownicy dostają z tego tytułu premie, że się pozbyli tego towaru. Każda pozycja jest co do ceny negocjowana indywidualnie. Ceny i oferta K. nie różniła się od wielu innych i nie spowodowała nic takiego, aby nabrali podejrzeń, że towar jest z nielegalnego pochodzenia. Zakup, sprzedaż, przewożenie tego towaru odbywały się w biały dzień, w obecności często kilkunastu osób. Wcześniej nie znali (...), do czasu przyjazdu trzech mężczyzn, którzy powołali się na to, są przedstawicielami firmy (...) i chcieli uzgodnić zapłatę za materiały, które oni od nich jakoby pobrali. Jeden z mężczyzn powiedział w jaki sposób K. K. (1) wyprowadzał towar z firmy (...). On sam powiedział, że jeżeli cokolwiek im zalegają, to uregulują to, ale muszą sprawdzić o co chodzi. Według oskarżonego, (...) próbuje od nich coś wymusić,

zastrasza, podaje do nowych sądów, a oni kupili wszystko legalnie od K. K. (1), legalnie wprowadzili do obrotu, zapłacili podatki.

Oskarżony nadmienił, że sprawdzanie firmy (...) polegało na sprawdzeniu dokumentów i przejrzaniu oferty towaru jaki on posiadał, ponieważ niczego więcej się nie sprawdza. Wskazał, że K. K. (1) był dla nich małym dostawcą, bo kupili od niego towar na około 200 000 złotych, a sprzedaż i obrót ich firmy jest w miliony złotych. Był dla nich takim dostawcą, od którego mogli kupić towar im brakujący, a który trzeba by było ściągać z południa Polski. Był solidny. Przed przyjazdem przedstawicieli (...) nie mieli informacji, że towar jest nielegalny. Na początku, jak K. do nich przyszedł, wskazali mu jakie proponowane przez niego towary są za drogie, aby mógł im je sprzedać, a wówczas w niektórych pozycjach dołożył rabatu. K. K. (1) mówił, że w części ma „leżaki”, a te są nieraz w dobrej cenie. Miał też normalny towar. Oskarżony nie potrafił z powodu upływu czasu określić procentu tych zalegających na magazynie (...) towarów w stosunku do całego sprzedanego towaru przez K. K. (1). Wskazał, że w 2008 roku mieli około 30 dostawców instalacyjnych, z liczących się firm. Każdego dnia kilku przedstawicieli nieznanymi im firm przyjeżdżało do nich z ofertami. K. K. (1) trafił w moment, że potrzebowali towaru takiego, jaki on zaproponował. Powiedział, że posiada swoją hurtownię, podał jej nazwę, adres, nie wspominał, że jest pracownikiem innej hurtowni. On sam go nie wypytywał skąd ma towar. Musiał mieć towar od wielu producentów, bo miał rury miedziane, kociołki, kształtki, a nie każdy producent wszystko ma. On sam nigdy u niego w siedzibie nie był. Był tam P. M. (1), K. i wynajęty z postoju taksówkarz P.. Gdy zapytał P., powiedział, że wjechał pod wskazany adres, zapytał o K. K. (1), wyszło dwóch, trzech ludzi, pomogło mu załadować towar z magazynu. Nie pytał go o szyld firmy, ich własna hurtownia ma mnóstwo szyldów firm, które produkują towar. Oskarżony wyjaśnił, że widział 2 lub 3 razy, jak K. K. (1) przywiózł towar półciężarówką marki K., białą, bez emblematów. Oskarżony przyznał, że wszystkie faktury do zapłaty przechodzą przez jego ręce i on je zatwierdza do wypłaty. W większości płacili przelewem, a gdy mieli pieniądze w kasie - gotówką. Rzeczy kupione od K. używali do wbudowywania na budowach i do sprzedaży. Nie pamiętał czy były jakieś kompensaty między ich firmą a firmą (...). Mógł być jakiś zwrot towaru i wówczas wystąpił on jako kompensata. Towar z firmy (...) był pobierany na podstawie dokumentów w - z i faktury. Każdy towar od K., który nie był uszkodzony lub nie pozbył się w jakiś sposób gwarancji, taką gwarancję posiadał. Jakiś kociołek dostarczony od K. nie miał gwarancji, ale nie pamięta co zrobili z tym kociołkiem. P. M. (1) i M. M. (2) w 2008 roku mieli pisemne zakresy czynności.

Oskarżony wykluczył, aby na towar sprzedany przez K. K. (1) była wystawiona w - z przez (...) oraz aby kiedykolwiek współpracowali z (...). On sam nigdy nie prosił K., aby wystawił fakturę za towar na inną firmę niż (...) I. w sytuacji, gdy pobierali towar. Podał, że faktury określone w akcie oskarżenia, to wszystkie znane mu faktury, które są w jego firmie w obiegu z firmy (...). Stwierdził, że nie wie dlaczego część z dokumentów została wystawiona przez (...) na ich firmę. Podał, że P. to taksówkarz, który mógł nie przeczytać nagłówka (...) w dyspozycji wydania towaru na M. M. (2) (k. 29) i podpisać ten dokument po sprawdzeniu czy zgadza mu się towar. On sam widzi ten dokument pierwszy raz. Sami takiego dokumentu od P. nie żądają, w razie przewozu przez niego towaru. Nie wie jak powstała druga dyspozycja wydania przez (...) na rzecz M. M. (2) towaru, podpisana nazwiskiem P. (k. 30). Nie wie czy podpisał kolejną dyspozycję z (...) na rzecz (...) I. pobrania rur miedzianych (k.31), ale nie jest to jego podpis. Na fakturze z 23 kwietnia 2008 roku wystawionej na rzecz (...) I. przez S. (k. 143) mógł się podpisać któryś z jego synów. Kupowali grzejniki opisane na tej fakturze, ale nie wie czy od K. K. (1). Nie podpisał się na fakturze z S. na rzecz (...) I. z dnia 8 maja 2008 roku (k. 148), jednak (...) I. mógł takie rzeczy zakupić. Oskarżony stwierdził też, że nie zna żadnej z firm wymienionych przy okazywaniu W. Ś. (1) dokumentów. Faktury z S. z 16 maja 2008 roku, 20 maja 2008 roku (k. 153, 155) prawdopodobnie podpisał któryś z jego synów, mogli kupować ten towar. Faktury S. na (...) I. z 3 lipca 2008 roku, 11 lipca 2008 roku, 17 lipca 2008 roku, 25 lipca 2008 roku, 30 lipca 2008 roku, 1 sierpnia 2008 roku, 5 sierpnia 2008 roku, 7 sierpnia 2008 roku, 21 sierpnia 2008 roku, 1 września 2008 roku, 17 września 2008 roku, 24 września 2008 roku, 14 listopada 2008 roku, 17 listopada 2008 roku (k. 162, 165, 170, 173, 176, 178, 180, 183, 186, 188, 190, 192, 196, 199, 206, 208, 221, 223) jako wprowadzający do komputera podpisał któryś z jego synów, a zaakceptowała księgowa. Nie wie kto podpisał faktury z 2 września 2008 roku, 8 września 2008 roku, 1 października 2008 roku, 13 października 2008 roku, 5 listopada 2008 roku, 10 listopada 2008 roku, 26 listopada 2008 roku, 10 grudnia 2008 roku wystawione przez S. na rzecz (...) I., ale zostały one zaakceptowane przez księgową (...) I. (k. 210, 216, 226, 231, 234, 250, 252, 254, 256, 258, 262, 264, 268). Oskarżony stwierdził też, że nie zna dokumentów w postaci faktur wystawionych przez

(...) na rzecz (...) I. z 27 września 2008 roku, 29 września 2008 roku, 30 września 2008 roku i z września 2008 roku, 10 października 2008 roku (k. 215, 217, 218, 219, 227, 259, 263) i nie wie dlaczego (...) wystawiło faktury na (...) I., skoro nigdy z nimi nie współpracowali. Stwierdził, że (...) nie przysłała do (...) I. żadnych faktur. Sprawa cywilna w Sądzie Okręgowym w Koszalinie została założona przez (...) na podstawie tych samych dokumentów. Co do faktur wystawionych przez S. na rzecz (...) I. w dniu 20 października 2008 roku, 3 listopada 2008 roku (k. 236, 238, 241, 246) oskarżony stwierdził, że wydaje mu się, że oba podpisy są jego synów. Na dokumentach w postaci dyspozycji wydania z (...) na rzecz M. M. (2) (k. 247, 251) podpisał się P., tylko podpisy się różnią (k. 619v- 622v).

M. M. (2) nie przyznał się do pełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że poznał K. K. (1), gdy przyjechał do nich do firmy. Poprosił o spotkanie z kimś decyzyjnym, żeby przedstawić ofertę. Został zaprowadzony do biura, gdzie spotkał się ze S. M. i W. Ś. (1). On sam nie uczestniczył w dalszej części rozmów. Po kilku dniach dostali informacje, że K. został pozytywnie zaakceptowany przez szefów i że zostanie dostarczony towar z oferty, którą przedstawił. Po kilku dniach przyjechał K. z pierwszą dostawą. Odebrali towar, fakturę. Sprawdzili towar czy zgadza się co do ilości i jakości, jak przedstawił K.. Potem powtórzyły się kilkukrotnie dostawy przez K.. Towar był odbierany też przez nich, przez K. i kierowcę taksówki. On sam nigdy nie był u K. K. (1) pod wskazanym adresem ani w siedzibie firmy. Ich kontakt przeważnie miał formę telefoniczną. On dzwonił do nich, informował, że ma ofertę, którą przesyłał i potem docierał do nich towar wraz z fakturą. Współpraca z K. trwała do końca 2008 roku. Później urwała się współpraca i zaczęły się sprawy cywilne z firmą (...), o której wcześniej nie wiedział, że istnieje. K. K. (1) zachowywał się, jak każdy przedstawiciel, który odwiedza ich firmę, tłumaczył się, że większość jego towaru pochodzi z nierozliczonych dostaw z innymi firmami lub są tzw. „zalegacze” magazynowe. R., które otrzymywali od niego były konfrontowane z innymi dostawcami i nie odbiegały znacząco od tego co mogli dostać od innych dostawców, a z uwagi na to, że K. tłumaczył, że towar pochodził z „zalegaczy” lub z rozliczenia z innymi firmami, tłumaczył to niższą ceną niż u innych dostawców. K. nie był znaczącym dostawcą w ich firmie w 2008 roku. W 2008 roku przeprowadzili łącznie kilka tysięcy transakcji zakupu, a z K. było ich 42. W tamtym okresie współpracowali z kilkoma bardzo dużymi dostawcami międzynarodowymi, jak (...), (...), (...), które przy realizacji ich inwestycji proponowały podobne warunki handlowe. W niektórych przypadkach jedynie czas oczekiwania na towar był dłuższy niż u K.. On sam w tamtym czasie zajmował się pracą w dziale sprzedaży, podobnie jak brat, wszystko to co trafiało na magazyn oraz wydawanie towaru dotyczyło go oraz z polecenia kierownika lub właścicieli wystawianie lub odbieranie faktur. Również wystawianie dyspozycji wydania. Zakres czynności był pisemny, ale był tam też zapis, że ma wykonywać wszystkie polecenia służbowe. Do jego obowiązków należało również znajdowanie nowych dostawców, czyli sugerowanie właścicielom zmiany lub dodania nowego dostawcy, co też robił. Nie miał wpływu na przyjęcie K. K. (1), jako nowego dostawcy. Rzeczy nabywane od K. K. (1) były używane do dalszej sprzedaży lub wbudowywane na budowach. Odnośnie dyspozycji wydania towaru z (...) na M. M. (2), podpisanych przez P. (k. 29, 30) oskarżony podał, że nie zna tego dokumentu i nie wie skąd wzięło się na nim jego nazwisko i błędne dane odnośnie miejsca zamieszkania. M. M. (2) nie wiedział też dlaczego na fakturach wystawionych przez (...) na (...) I. (k. 217, 219) znalazło się jego nazwisko i imię jako osoby uprawnionej do odbioru faktury. Nadto oskarżony stwierdził, że K. K. (1) przywoził towar ciężarówką, której on sam marki nie pamięta, podobnie jak to, by pojazd ten miał jakieś emblematy. Według oskarżonego, nie mogło być sytuacji, że towar został pobrany przez (...)I. na podstawie wydanej dyspozycji i bez następnie sporządzonej faktury. Odbiór towaru odbywał się w normalnych godzinach pracy hurtowni, od około południa, pomagali go odbiegać M. M. (3), M. J., P. U. (1), K. K. (2). Nie wiedział, że K. K. (1) pracuje w (...). Nie przypomina sobie, aby otrzymali fakturę opiewającą na inną firmę niż (...) I., a wystawioną przez firmę (...). Przeważnie na podstawie faktury odbierano towar od K. K. (1). Nie pamięta czy były wyjątki. Oskarżony nie pamiętał, aby podpisywali jakiś dokument bez wpisywania w niego nazwy ich firmy. Z firm, z dokumentów z akt znane mu są od 2010, 2011 roku tylko SYSTEM S. i SYSTEM S. (k. 622v - 623v).

Podczas zeznań M. K. (2), oskarżony podał, że (...) I. posiada dokumenty, w tym dotyczące rury miedzianej, z których wynika, że mieli zbliżone w tym czasie ceny, a nawet niższe od tych proponowanych przez K. K. (1), zaś przeprowadzona w 2008 roku kontrola skarbowa nie stwierdziła żadnych nieprawidłowości (k. 730v - 731).

Nadto oskarżony zaprzeczył, aby był w inkryminowanym czasie w firmie (...) lub (...), ponieważ z K. K. (1) spotykał się w (...) I. w K. (k. 945v).

Sąd zważył, co następuje:

Żaden z oskarżonych nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W. Ś. (1) i **S. M.** przyznali, że to oni podejmowali decyzje o nawiązaniu współpracy z K. K. (1), jak i podejmowali decyzje w zakresie poszczególnych z nim transakcji, zaprzeczyli jednak, aby wiedzieli lub przypuszczali, że zbywany ich spółce (...), Ś. przez niego towar nie należy do jego firmy (...). Według oskarżonych, nie świadczyła o tym żadna okoliczność.

Na potwierdzenie tej okoliczności **W. Ś. (1)** wskazał, że K. K. (1) nie występował z ofertą sprzedaży jako osoba prywatna, a jako właściciel firmy (...), przy czym był dla ich firmy jednym z wielu kontrahentów, a oferty od niego uzyskiwali przez dłuższy okres czasu, co utwierdzało w tym, że towar który oferuje jest legalnego pochodzenia. Nie do pomyślenia bowiem jest, aby przez okres kilku miesięcy firma (...) mogła nie zauważyć, iż w sposób nielegalny traci towar. K. K. (1), jak każdy inny przedstawiciel firmy, przedstawił pisemną ofertę z wymienionymi cenami za poszczególne towary. Dopiero na Policji on sam dowiedział się, że K. K. (1) pracuje w (...) w S.. K. K. (1) przekazał im zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej. Nigdy nie ujawnił, że towar od niego pochodzi z nielegalnego źródła, nie należy do niego lub chce coś sprzedać poza fakturą. Wszystko kupowali od niego na faktury i na faktury sprzedawali. Nie korzystali z całej przedstawionej przez niego oferty sprzedaży. Niemniej jednak oskarżony określił też, że K. K. (1) miał „względnie dobre ceny”, które nie odbiegały znacznie od ofert z różnych firm, a o 2 - 3 % w jedną lub drugą stronę, a posiadał towar, którego inne firmy w oczekiwanym przez nich przedziale czasu nie były w stanie im dostarczyć. Oskarżony przyznał też jednak, że towar nabywany z firmy (...) był w większości podstawowym materiałem instalatorskim i używanym przez (...) I.. Większe rabaty K. K. (1) uzasadniał tym, że towar zalegał na magazynie lub pochodzi od jego kontrahenta, który w części zapłacił za towar, a następnie musiał mu go zwrócić. Nie sprawdzali siedziby firmy (...), a on sam nie pytał kierowców, którzy tam odbierali towar co tam zastali. K. K. (1) przywoził towar nieoznakowanym pojazdem. Płatność na rzecz S. następowała zazwyczaj przelewem, niekiedy gotówką.

S. M. wyjaśnił podobnie, z tym, że dodał, że firma (...) dopiero wchodziła na rynek i dlatego K. K. (1) proponował nieco niższe ceny, aby uzyskać miejsce na rynku. Ceny i oferta K. K. (1) nie różniła się od wielu innych i nie nabrali podejrzeń, że towar jest nielegalnego pochodzenia. Ponadto zakup i przewożenie tego towaru odbywały się w biały dzień, często w obecności kilkunastu osób. Dodatkowo, gdy K. K. (1) po raz pierwszy do nich przyjechał, wskazali mu który towar z jego oferty jest zbyt drogi, a on wówczas do niektórych pozycji dołożył rabatu. K. K. (1) nie wspominał, że jest pracownikiem innej hurtowni, a oni nie znali (...). Oskarżony nadmienił, że pytał kierowcę P. o dostawę, a ten powiedział mu, że na miejscu zapytał o K. K. (1), wyszło 2 - 3 ludzi, pomogło załadować towar. On sam nie pytał o szyld firmy (...), ponieważ oni sami mają wiele szyldów producentów urządzeń sanitarnych. S. M. stwierdził, że to on wszystkie faktury zatwierdza w (...) I. do zapłaty. Nie wiedział, podobnie jak W. Ś. (1), dlaczego istniały faktury wystawione przez (...) na (...) I..

Z wyjaśnieniami tymi, zbieżnymi w swej wymowie, korespondowały też wyjaśnienia M. M. (2) i P. M. (1). **P. M. (1)** wyjaśnił bowiem, że w inkryminowanym czasie pracując w (...) I. podlegał pod właścicieli firmy, zajmował się układaniem towaru, jego przyjmowaniem, wydawaniem oraz na polecenie właścicieli firmy lub kierownika wystawianiem faktur. Towar, który pochodził od K. K. (1) był akceptowany przez właścicieli (...) I. i taki towar on sam przyjmował. Nie pamięta czy środki transportu miały oznaczenia, gdy towar był dostarczany transportem K. K. (1). Gdy on sam raz był w miejscu wskazanym przez K. K. (1), w S. na wylocie na G., K. K. (1) powiedział mu, że wynajmuje pomieszczenia w tym miejscu, a on sam nie pamięta czy w tym miejscu widział jakieś szyldy. Oskarżony zaznaczył, że sam odbierał towar z S. na polecenie kierownika lub właścicieli (...) I.. Towar z S. zawsze pobierany był na faktury.

M. M. (2) wyjaśnił zaś, że gdy K. K. (1) przybył do (...) I. poprosił o rozmowę z kimś decyzyjnym i został zaprowadzony do W. Ś. (1) i S. M.. On sam już nie uczestniczył w dalszej rozmowie K. K. (1) z właścicielami (...) I.. Nie miał wpływu na przyjęcie K. K. (1) jako dostawcy (...) I., mimo że do jego obowiązków należało sugerowanie właścicielom firmy zmiany lub nawiązania współpracy z nowym dostawcą. Po kilku dniach dostali informację, że K. K. (1) został

zaakceptowany przez właścicieli (...) I. i zostanie dostarczony towar z oferty, którą K. K. (1) przedstawił. Towar był od niego dostarczany jego pojazdem, a także odbierany przez kierowców K. i P., natomiast on sam nigdy nie był w siedzibie firmy (...). K. K. (1) tłumaczył im, że większość jego towaru pochodzi z nierozliczonych dostaw z innymi dostawcami lub jest to towar zalegający na półkach. Zachowywał się jak każdy inny przedstawiciel firmy. R., które oferował były konfrontowane z tymi od innych dostawców i nie odbiegały znacząco od tego co mogli dostać od innych firm. Podobne ceny oferowali inni znaczący międzynarodowi dostawcy jak O., T., B., jedynie czas oczekiwania na ten towar był u nich dłuższy niż u K. K. (1). On sam wystawiał faktury z polecenia kierownika lub właścicieli spółki. Oskarżony nie wiedział dlaczego na dokumentach wystawionych przez (...) znalazło się jego nazwisko. Według niego, nie mogło być tak, że towar został pobrany przez (...) I. na podstawie samej dyspozycji, bez wystawienia następnie na ten towar faktury. Odbiór towaru od K. K. (1) odbywał się w normalnych godzinach pracy, najczęściej na podstawie faktury. On sam nie wiedział, że K. K. (1) pracuje w (...).

Analiza wypowiedzi wszystkich oskarżonych prowadzi do wniosku, że tworzą one logiczny ciąg zdarzenia co do okoliczności podjęcia decyzji o współpracy z firmą (...), jak i warunków transakcji zawieranych z K. K. (1).

W tej pierwszej mierze wszyscy oskarżeni jednoznacznie i stanowczo stwierdzili bowiem, że decyzję o rozpoczęciu współpracy z K. K. (1), jak i kolejnych transakcjach z jego firmą podejmowali wyłącznie i wspólnie właściciele spółki (...), tj. W. Ś. (1) i S. M.. Natomiast P. M. (1) i M. M. (2) w istocie nie podejmowali żadnej decyzji o transakcjach z K. K. (1), bowiem leżały one w gestii i wykonywane były realnie przez właścicieli spółki (...) i S. M.. Natomiast M. M. (2) i P. M. (1) zajmowali się już realizacją decyzji podjętej przez właścicieli spółki, w której pracowali, w ramach swych obowiązków określonych w ich zakresach czynności. Przy czym, stwierdzenia wymaga, że w świetle wyjaśnień M. M. (2) i P. M. (1), a także W. Ś. (1) i S. M. nie sposób ustalić, aby ci dwaj oskarżeni czynności te wykonywali stale, w odniesieniu do każdej transakcji, która była przeprowadzana przez K. K. (1) z (...) I.. Natomiast ich czynności częstokroć ograniczały się do podpisania faktury, i to jak wskazywali - też na polecenie szefów spółki lub kierownika. Także dokonanie pojedynczego odbioru towaru przez P. M. (1) z miejsca jego przechowywania w S., było wyrazem wykonywania przez niego jedynie poleceń służbowych.

Co warte zaznaczenia, obaj oskarżeni - P. M. (1) i M. M. (2) nie mieli obowiązku posiadania wiedzy o cenach towarów, które W. Ś. (1) i S. M. nabywali z firmy (...). Brak dowodów by w jakikolwiek sposób wpływali też na decyzje W. Ś. (1) i S. M. co do akceptacji poszczególnych ofert przekazywanych przez K. K. (1). Natomiast ich czynności związane z dostawą towaru z firmy (...) były jedynie wykonywaniem decyzji właścicieli spółki (...), w ramach wykonywanej przez M. M. (2) i P. M. (1) pracy zawodowej.

Relacje oskarżonych co do tego, iż decydentami w zakresie współpracy z K. K. (1) byli W. Ś. (1) i S. M. nie stały przy tym w sprzeczności z zeznaniami zatrudnionego w spółce (...) jako magazynier **P. U. (1)**, który zeznał, że o zakupach w tej firmie decydował kierownik M. M. (3) i M. M. (2). Świadek ten nie potrafił bowiem wskazać czy W. Ś. (1) i S. M. wydawali polecenia jako szefowie co zakupić, a podał, że o większych zakupach ci oskarżeni wiedzieli, choć nie potrafił stwierdzić czy znali wówczas ceny zakupów. P. U. (1) podał przy tym, że P. M. (1) dopiero wdrażał się do pracy w (...) I. i zajmował się np. papierem do drukarek, wykonywaniem zleceń właścicieli firmy i wszystko musiał konsultować z właścicielem, zaś M. M. (2) miał większą swobodę w działaniu w (...) I., ale większe sprawy musiał konsultować (k. 925 - 926, 948v).

Podobnie zeznał **R. Ś.** wskazując, że za kontakty z K. K. (1) odpowiedzialne było szefostwo (...) I., które zawsze podejmowało ostateczną decyzję. Wprawdzie przy pierwszej rozmowie z K. K. (1) był obecny on sam i M. M. (2), ale to W. Ś. (1) i S. M. podjęli decyzję o zakupach. (...) S. M. mogli przyjąć ofertę i pójść z nią do „szefostwa”, ale jak towar z S. przyjeżdżał do (...) I., to oznaczało to, że został on zaakceptowany przez „szefostwo” (k. 390 - 390v, 943 - 944, 735v - 736v).

Także kierownik w spółce (...) opisał, podobnie jak oskarżeni, że decyzję o ofercie K. K. (1), jak i o wysłaniu transportu (...) I. po towar podejmowało „szefostwo”, tj. W. Ś. (2) i S. M.. Kontakt z K. K. (1) utrzymywali szefowie, on sam nie pytał go o określony towar. Nic nie wie, aby po towar z S. jeździli P. M. (1) lub M. M. (2) (k. 387v - 388v, 939 - 940).

Sąd zauważył też relacje w tym zakresie **K. K. (1)**. Tenże podał raz, że z W. Ś. (1) i S. M. rozmawiał odnośnie terminu i warunków płatności, a z braćmi M. mówił o cenach (k. 721v- 722, 943v), jednak w innej swej wypowiedzi stwierdził odmiennie, że oferty omawiał z jednym z braci M. (k. 722).

Taka wypowiedź, zdaniem Sądu, choć pochodziła od osoby, która winna być najlepiej zorientowana co do przebiegu składania swych ofert w spółce (...), nie była jednak w żaden sposób miarodajna. O ile możnaby uznać, iż świadek wskazywał na to, że to M. M. (2) i P. M. (1) mieli omawiać z nim ceny towarów, to z drugiej wypowiedzi wynika, że miał to już czynić tylko z jednym z nich i to w pełnym zakresie.

Niemniej jednak i takie stwierdzenia nie pozwalają na uznanie, iż przeczą one temu, że ostateczną decyzję o transakcjach z S. K. K. (1) podejmowali S. M. i W. Ś. (1).

W ocenie Sądu, charakteru obciążającego żadnego z oskarżonych nie miały też zeznania K. K. (2). Kierownik robót sanitarnych w (...) I. - **K. K. (2)** podał, że nie zna K. K. (1) ani firmy (...), nie miał też do czynienia z firmą (...). Pojechał dwa razy po towar dla (...) I., mając podany adres i nazwisko K. K. (1), a polecał mu tam jechać M. M. (3). Brał z magazynu wówczas piece gazowe, grzejniki i rury miedziane. Towar miał być już przygotowany. Nie zwrócił uwagi czy magazyn miał jakąś nazwę. Powiedział tam, że przyjechał do firmy pana K. po odbiór towaru. Załadował towar z młodym mężczyzną, który skoro wydawał mu towar, to musiał być magazynierem, odebrał od niego dokument w- z, sam podpisał zgłoszenie dostawy (k. 32), nie otrzymywał wówczas faktur, nie wie dlaczego. Przyjechał tam oznakowanym jako (...) I. samochodem. Odbiór tam towaru następował w godz. 14, 00 - 15, 00 (k. 732 - 733). Sąd zauważył, że świadek w śledztwie zeznawał odmiennie podając, iż polecenie odbioru towaru wydał mu S. M. (k. 69, 166 - 167 oraz z 13 kwietnia 2012 roku akt Prokuratury Rejonowej w Słupsku w sprawie 3 Ds. 133/11), jednak na rozprawie świadek twierdził, że S. M. polecenie wydał M. M. (3), aby przekazał je jemu, a on sam potwierdził je telefonicznie u S. M.. Wówczas też świadek podał, że otrzymał za pobrany towar fakturę, jednak w postępowaniu jurysdykcyjnym stwierdził, że jednak był to dokument w- z. Na rozprawie w sprawie K. K. (1), K. K. (2) zeznał nadto, że adres pod który miał się udać po towar otrzymał od P. M. (1). Wówczas też podał, że tam, gdzie towar odbierał, była firma (...), jednak nie wie co to była za firma, dostał jej adres, ale nie wie czy także nazwę tej firmy, natomiast nazwa S. nic mu nie mówi (k. 360 - 360v - kserokopia protokołu w sprawie IIK I2I/10 Sądu Okręgowego w Słupsku). Z kolei na rozprawie w sprawie IC305/10 Sądu Okręgowego w Koszalinie świadek podał, że dwa razy odbierał towar z (...), przy czym wówczas wskazał, że polecenie wyjazdu otrzymał od szefów, następnie, że od S. M.. Wskazał, że może P. M. (1) umówił ten odbiór i on mu wskazał adres oraz rodzaj towaru do odbioru, wymieniając firmę (...). Był okres kiedy P. M. (1) rządził, ale następnie jego ojciec to uciął (k. 395v). W niniejszej sprawie K. K. (2) stwierdził, że nie pamięta kto wymienił nazwę (...), do której to firmy on miał jechać (k. 733).

Analiza tych zeznań prowadzi do wniosku, że K. K. (2) w istocie nie potrafił wskazać w sposób pewny kto wydał mu polecenie wyjazdów do S. po towar ani czy podano mu wówczas tylko adres miejsca odbioru towaru, czy też nazwę "TG". Niemniej jednak, nawet przyjmując, że polecenia wyjazdu świadek otrzymał od S. M. i W. Ś. (1), to nie pozostaje to w sprzeczności z tym, że to ci oskarżeni podejmowali decyzje o zakupach od K. K. (1). Z kolei przyjmując za odpowiadające rzeczywistości, że P. M. (1) skierował świadka do hurtowni (...), wymieniając nazwę tej firmy, to także nie stanowi to elementu obciążającego P. M. (1), bowiem, jak zeznał K. K. (1), oraz wyjaśnili oskarżeni, K. K. (1) poinformował ich, że wynajmuje powierzchnię magazynową właśnie od (...), a zatem w ten sposób mogło być określone miejsce odbioru towaru w czasie zlecenia jego odbioru K. K. (2).

Kierowca wynajmowany przez (...) I. do przewozu towaru mającego pochodzić z S. - **A. P.** podał, że wyjazdy zlecał mu P. M. (1), jednak nie pamiętał nazwy firmy do której miał się udać ani jej adresu, a także ilości przewozów, jednak przewoził rury miedziane i kartony. Zawoził tam koperty, których zawartości nie znał, otrzymał tam dokumenty na przewóz towaru, jednak nie wie kto je wystawił. Za każdy wykonany kurs wystawiał rachunek (k. 733 - 733v). Przyznał, że podpisywał dyspozycje wystawione na M. M. (2) (k. 29 - 30), choć to on sam odbierał wówczas towar (k. 73, 168, protokół z dnia 23 kwietnia 2012r. z akt Prokuratury Rejonowej w Słupsku 3 Ds. 133/11). Z kolei w sprawie karnej przeciwko K. K. (1), świadek zeznał, że któryś z młodszych panów M., tłumaczył mu, że w firmie w S. mają podpisać to co znajduje się w kopercie, którą mu przekazał. On sam przewoził rury miedziane i chyba piecyki J.. Świadek nie

rozpoznał K. K. (1). Wskazał, że żaden z oskarżonych nie pytał go jak wyglądała hurtownia z której odbierał towar. Towar zaś wydawał mu mężczyzna w wieku do 30 - tki (k. 733v - 734). Z dokumentów przedłożonych przez świadka w postaci rachunków za usługę transportową realizowaną na rzecz (...) I. M., Ś. sp. j. w K. nie wynikało zaś dokąd świadek się udawał wykonując ten transport (k. 742 - 744).

Wobec tego ani z tych zeznań ani związanej z nimi dokumentacji nie można wyprowadzić wniosku, iż P. M. (1) miałby jakąkolwiek inną niż wykonawczą rolę jako pracownika (...) I. co do transakcji z firmą (...).

Również nie obciążało M. M. (2) to, że dla świadka zostały wystawione dyspozycje wydania towaru na M. M. (2) przez (...), bowiem tenże oskarżony, nie będąc wówczas obecny wraz z A. P. w hurtowni (...) nie miał przecież na to wpływu.

Nadto, nie można też wykluczyć, iż było to wynikiem tego, że K. K. (1), jak podawał M. K. (2), ujął jako rzekomego klienta (...) firmę (...), celem wyprowadzania towaru z magazynu (...) w S.. Koresponduje to bowiem także z zeznaniami **I. P.** (poprzednio K.), która stwierdziła, że w bazie danych (...) znajdowało się (...) I. i były wystawiane na tę firmę dokumenty w - z, jednak świadek nie pamiętała czy wówczas rzeczywiście tej firmie był wydawany towar. Tym klientem w (...) zajmował się K. K. (1). Nie pamiętała czy do (...) przyjeżdżały samochody z (...) I.. Nie pamiętała osoby o nazwisku M. ani nikogo innego z firmy (...). Nadto świadek podała, że kiedyś jakiś klient w rozmowie telefonicznej powiedział jej, że kupował towar od firmy (...), a nie od (...) (k. 89 - 90v z akt Prokuratury Rejonowej w Słupsku 3 Ds. 133/11, k. 395 - 395v stanowiącej kserokopię protokołu w sprawie IC 305/10 Sądu Okręgowego w Koszalinie i z k. 783 - 784 akt sprawy Sądu Okręgowego w Słupsku II K 121/10, k. 734 - 735).

Zdaniem Sądu, to ostatnie stwierdzenie świadczy o tym, że w istocie K. K. (1) zbywając towar (...) powoływał się na swoją firmę (...). Tworzy to całość z zeznaniami **M. K. (1)**, wobec którego oskarżony P. M. (1) także twierdził, że nie kupuje towaru z (...).

Sąd nie pominął też w swej ocenie innych wypowiedzi **M. K. (1)**, który początkowo na rozprawie podał, że zna oskarżonych z widzenia, ponieważ przyjeżdżali do hurtowni (...) w S. jako klienci kierownika hurtowni (...) i odbierali stamtąd towar. Dalej jednak świadek stwierdził, że zna W. Ś. (1) oraz P. M. (1), a dwóch pozostałych oskarżonych może znać z widzenia. Wskazał, że P. M. (1) i K. K. (1) mówili sobie po imieniu. Ostatecznie zeznał, że W. Ś. (1) zna z widzenia, ale nie kojarzy go z (...) I..

Zdaniem Sądu, zeznania te - wobec swej rozbieżności i zmienności nie mogły stanowić podstawy ustaleń faktycznych co do tego, którzy oskarżeni byli w siedzibie magazynu (...) w S. po odbiór towaru, zwłaszcza, że z kolei **M. K. (2)** stwierdził, że M. K. (1) mówił mu jeszcze inaczej, to jest że w magazynach (...) był P. M. (1), M. M. (2), K. K. (2) oraz A. P. (k. 730)

Co do okoliczności transakcji i ich warunków, uznać należy, że w większości wyjaśnienia wszystkich oskarżonych znajdują potwierdzenie w relacjach innych świadków.

W pierwszej kolejności w tej mierze odnieść należało się do relacji K. K. (1).

K. K. (1) zeznał, że przed pierwszą transakcją przedłożył przedstawicielom (...) dokumenty założycielskie swojej firmy, natomiast nie informował ich, że jest zatrudniony w (...). Każda transakcja była poprzedzana ofertą z jego strony pisemnie lub mailem, albo gdy dotyczyło to jednej lub dwóch pozycji, to rozmową telefoniczną. Były także oferty, z których (...) I. w ogóle nie skorzystał. Nie wykluczył, że mógł mieć w swojej ofercie jakąś partię towaru, co do której zastrzegł, że sprzeda cały towar z oferty albo nic, choć nie pamięta takich obostrzeń w stosunku do (...) I. (k. 721v- 722, 943v). Dostawy na rzecz (...) I. robił w godz. 9, 00 - 10, 00 , a następnie 14, 00 - 15, 00. Sam brał udział w ich rozładowywaniu z pracownikami (...) I., podobnie było, gdy (...) I. odbierał towar w S.. Wystawiał faktury na (...) I. jako S., mogło się zdarzyć, że były też wystawiane dokumenty w - z. Kierowca z (...) I. otrzymywał w - z, a w kopercie fakturę. Odbiór towaru kwitował chyba jeden z młodszych panów M. (k. 722v, 945v). Towar był przywożony przez niego do siedziby (...) I. białym samochodem marki K., należącym do (...), a niekiedy transportem nabywcy (k. 341, 722, 722v). Nabyty przez niego na rzecz S. towar był przez niego składowany w magazynach (...), bez zgody

dyrekcji tego podmiotu, jednak wiedzieli o tym pracownicy (...), a w tym magazynier M. K. (1). M. K. (1) widział w którym miejscu ten towar on sam składował. Któryś z młodszych panów M., lub na przemian, gdy pierwszy raz wysłali kierowcę do S. po towar od niego, byli zdziwieni dlaczego mają towar odebrać z innej firmy, jednak powiedział im, że ma użyczoną powierzchnię magazynową od (...) (k. 341, 722, 722v). K. K. (1) utrzymywał też słuchany jako podejrzany, że towar zamawiał w ramach swojej działalności S., pod konkretnego klienta, składował w magazynach (...) i po 1 - 2 dniach dostarczał swojemu odbiorcy, nie uważał, aby łamał prawo, ponieważ w umowie z (...) nie był umieszczony zakaz konkurencji. Według świadka, nie zdarzyło się tak, aby wydał dyspozycję dla magazynu (...) celem wydania towaru dla (...) I., a następnie wystawił fakturę na ten towar jako S. (k. 341). Przeczył, aby znał prywatnie oskarżonych M., wskazując, że mówili do siebie po imieniu z racji podobnego wieku (k. 945). Podał, że P. M. (1) i M. M. (2) bywali w hurtowni (...) w S., gdy przyjeżdżali po towar firmy (...).

M. K. (1) nie potwierdził zeznań K. K. (1) o tym, by wiedział, że K. K. (1) prowadził własną firmę, a wręcz stwierdził, że nie znał nazwy S. do czasu, kiedy nie wyszła sprawa z K. K. (1). Podał, w tym w konfrontacji z K. K. (1), że K. K. (1) na terenie hurtowni (...) trzymał od września 2008 roku trzy palety swoich grzejników łazienkowych, drabinkowych, o czym dowiedział się od K. K. (1), jednak to był jedyny towar K. K. (1), który on tam widział. M. K. (1) wskazał, że nie widział, aby K. K. (1) wydawał towar któremuś z oskarżonych, bez sporządzenia na to dokumentacji. Sam wydawał towar na polecenia K. K. (1) na rzecz (...) I. oskarżonym, a także kierowcy K. K. (2). Ostatnim towarem wydanym były kotły gazowe, których marki nie potrafił określić, a które zostały zwrócone do (...) przez klienta i nie zdążyli wprowadzić je na stan magazynowy, a on oraz koleżanka I. K. nie chcieli tego towaru wydać, w związku z czym on sam wydrukował tylko w programie W. 1 egzemplarz dokumentu odbioru towaru, jak z k. 28 akt sprawy, który podpisał P. M. (1) i dokument ten pozostał w (...). Świadek stwierdził, że do wydania tego towaru doszło, ponieważ P. M. (1) zatelefonował do K. K. (1), a ten do niego samego nakazując wydać ten towar, a następnie M. K. (1) stwierdził, że tej rozmowy telefonicznej K. K. (1) z oskarżonym nie słyszał i tylko wnioskował, że taka rozmowa miała miejsce. Inne towary były wydawane oskarżonym na dokument w - z, za którymi przez (...) wystawiane były na (...) I. faktury, jednak te faktury nie wracały potwierdzone do hurtowni (...), a zabierał je K. K. (1). Świadek zaznaczył również, że towar, który odbierał (...) I. był najpopularniejszym, a w 2008 roku (...) nie miało problemów ze złogami towarów. Według świadka, K. K. (1) przychodził do hurtowni, gdy była ona zamknięta i czasami zabierał, a czasami przywoził towar. Towar, który zabrał M. samochodem był oznaczony logo (...) I., przyjeżdżała też po towar taksówka bagażowa i kierowca otrzymał na niego w - z z informacją, że towar pochodził z (...). Według świadka, K. K. (1) brał samochód służbowy, z nazwą (...), gdy jechał z towarem do K. K. (1) czasami sam ładował towar, a czasami pomagali mu w tym magazynierzy. Raz lub dwa razy K. K. (1) wydawał towar oskarżonym w S., na pewno rozmawiał z oskarżonym P. M. (1). Świadek opisał też, że raz odbierając towar w hurtowni (...), stwierdził, że tego towaru nie bierze od ich firmy, jednak on sam tego nie dociekał. Świadek przyznał, że towar był wydawany dla (...) I. w godzinach pracy hurtowni, choć też podkreślał, że K. K. (1) pozostawał po godzinach pracy. Wskazał, że K. K. (1) pod koniec pracy hurtowni brał samochód z towarem i wyjeżdżał i on sam nie wie komu go zawoził (k. 504 - 505, 754v - 756v, 821 - 824, 944, 945, z akt 3 Ds. 133/ 11 Prokuratury Rejonowej w Słupsku - k. 75 - 76v, 112v - 113). M. K. (1) podał nadto, że siedziba hurtowni (...) była oznakowana logo firmy, ale też szyldami producentów towarów jak P. i innych, a nie było tam szyldu z nazwą S.. Jako jedyny pracownik (...) w S., świadek podał, że on sam nosił przez 6 godzin dziennie kombinezon z nazwą (...), natomiast przyznał, że nie wszystkie kartony z towarami w hurtowni (...) w S. miały taśmę z logo tej hurtowni (k. 823).

Zważyć należy, że K. K. (1) zmodyfikował nieco swoje stanowisko co do wiedzy świadka o towarze S. przechowywanym w magazynie (...) w S., podczas konfrontacji z M. K. (1). **K. K. (1)** stwierdził bowiem, że w magazynie hurtowni (...) w S. znajdowały się nie tylko grzejniki łazienkowe jego firmy (...), a także kotły, rury. Przy czym, wskazał w sposób znamieny, że całość towaru firmy (...) była podobna lub wręcz taka sama, jak towar w ofercie (...) i na „oko” nie można było odróżnić który towar do kogo należy, choć uprzednio przekonywał, że towar firmy (...) miał znajdować się w magazynie (...) w wydzielonym miejscu. Nadto K. K. (1) niejako dopasowując swą wypowiedź do stwierdzeń M. K. (1), przekonywał, że towar jego firmy często był przywożony popołudniami, gdy nie było już pracowników hurtowni, leżał przez noc i następnego dnia był wywożony lub był wywożony jeszcze tego samego dnia.

Stwierdzić zatem należy, że takie stwierdzenie pozostawało w opozycji do tego, iż M. K. (1) - wedle K. K. (1) - miał widzieć towar S. w magazynie. Oczywistym wyrazem zmiany stanowiska K. K. (1) była też jego wypowiedź, że nie wie czy M. K. (1) wiedział, że jego towar leży w odrębnym miejscu magazynu, bo o tym nie rozmawiali. Jeszcze bardziej sprzeczną była wypowiedź K. K. (1), iż do (...) I. mógł być zbywany towar przywożony popołudniami, jednak był przez S. sprzedawany w godzinach pracy hurtowni, rzadko popołudniami. Gdyby bowiem był to towar firmy (...), jak twierdził K. K. (1), to świadek K. będąc obecnym w pracy musiałby się zorientować, że K. K. (1) zbywa wyodrębniony towar, nie należący do (...).

Na uwagę zasługuje także to, że K. K. (1) utrzymywał, że czasami pod jego nieobecność do hurtowni (...) przyjeżdżał kierowca (...) I. po towar S. i otrzymywał ładunek, a o ładunku decydował właśnie magazynier M. K. (1), na podstawie jakiegoś zamówienia czy zlecenia (k. 944 - 945). Wbrew oczekiwaniom K. K. (1) nie świadczy to jednak o tym, że M. K. (1) wiedział gdzie w magazynie znajduje się towar S., a jedynie o tym, że wydawał tym kierowcom towar (...).

Zeznania M. K. (1) korespondowały z zeznaniami **M. K. (2)** który podał, że M. K. (1) twierdził, że w magazynach (...) nie było tyle wolnego miejsca by mógł tam być jeszcze składowany towar S. (k. 730). Również **T. P.** podał, że nie słyszał ani nie widział, aby K. K. (1) przechowywał w hurtowni (...) swój towar lub miał tam wydzieloną powierzchnię magazynową i dopiero na Policji on sam dowiedział się, że K. K. (1) miał swoją firmę. K. K. (1) nie uprzedzał też, aby nie wydawać z magazynu (...) jakiegoś towaru, ponieważ nie należy do (...). On sam nie widział tam też innych dostaw towaru niż dla (...). Zaprzeczył, aby w (...) kartony oznaczone były nazwą tej firmy (k. 731 - 732, z akt 3 Ds. 133/ 11 Prokuratury Rejonowej w Słupsku - k. 85 v - 86, 111v). Podobnie **K. B.** podała, że nic jej nie wiadomo, aby w magazynach (...) w S. K. K. (1) trzymał swój towar (k. 820v), w okresie swojej pracy w (...) od kwietnia do czerwca 2008 roku widywała go rzadko w hurtowni (z akt 3 Ds. 133/11 Prokuratury Rejonowej w Słupsku - k. 77v - 78, 114v).

Zdaniem Sądu, niezależnie od tego, że ze wskazanych jednoznacznych, zgodnych ze sobą zeznań wynika, iż K. K. (1) nie miał w magazynie (...) towaru firmy (...), który następnie zbywał do spółki (...), to dla oceny wiedzy oskarżonych o tym, czy osoba ta sprzedaje im towar, którym ma prawo dysponować jako właściciel firmy (...), znaczenie miało to, co wszystkie te osoby stwierdziły, że K. K. (1) poinformował przedstawicieli (...) I., że wynajmuje powierzchnię magazynową od (...), a nie informował ich, że jest zatrudniony w (...) w S.. Brak jest zaś dowodów przeciwnie opisujących tę okoliczność. Nie można zatem uznać, że w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonych i zeznania K. K. (1) są kłamliwe.

Odnosząc się do innych okoliczności transakcji między (...) I. i S., to kierownik w (...) I. - **M. M. (3)** podał, że towar od K. K. (1) był zawsze w fabrycznych opakowaniach, miał gwarancje, był nie używany. (...) I. nie korzystał z całego asortymentu przedstawianej przez K. K. (1) oferty. S. M. i W. Ś. (1) jego samego poinformowali, że sprawdzili, jak każdą inną firmę (...), który przedstawił im REGON, NIP. Sprawdzili też u producenta czy dostawa kotłów V. nie dotyczy kotłów kradzionych. Świadek twierdził, że towar był przywożony do (...) I. od K. K. (1) różnymi samochodami w tym ciężarowym samochodem koloru zielonego, bez oznaczeń firmowych, samochodem (...) I. lub wynajętą taksówką bagażową i każdy ten towar był wprowadzany na magazyn (...). Towar ten był sprzedawany poprzez sklep (...), jak i był przeznaczany na budowy do montażu. Świadek stwierdził, że transakcje z K. K. (1) nie były dziwne, ponieważ wystawiał na nie faktury, a był jednym z wielu dostawców (k. 387v - 388v, 939 - 940).

Z kolei **R. Ś.** stwierdził, że K. K. (1) zachowywał się jak przedstawiciel firmy, jednak nie wie jaką firmę on reprezentował. Świadek przyznał, że był obecny tylko przy pierwszym kontakcie z K. K. (1). Towar nabyty od K. K. (1) został sprzedany, przy czym typowe wymiarem grzejniki szybko zostały sprzedane, pozostałe dłużej zalegały, a K. K. (1) był w tamtym czasie jednym z wielu dostawców (...) I. (k. 735v - 736v).

M. J. - drugi magazynier w (...) I. stwierdził, że pamięta, iż K. K. (1) jako właściciel własnej firmy przywoził do tej firmy kotły gazowe i rury miedziane, ale nie wie czy firma (...) dostarczała do (...) I. towar. K. K. (1) rozmawiał w sprawie dostaw z M. M. (2). Towar od K. K. (1) był wprowadzany na stan magazynowy (...) I., ale nie pamięta kto w dokumentach był wpisany jako dostawca. K. K. (1) przywoził towar busem, a nie pamięta czy kierowcy (...) I. byli do

niego wysyłani po towar. O firmie (...) on sam słyszał dopiero w związku z niniejszą sprawą, ona nie dostarczała do (...) I. towaru i nikt nie mówił, że K. K. (1) przywozi towar firmy (...) (k. 388v - 389, 942 - 943).

Zatrudniony jako magazynier w (...) I. **P. U. (1)** pamiętał jedną dużą dostawę grzejników firmy (...), o której wiedział, że pochodzi od K. K. (1) i na którą wystawił fakturę. Wskazał, że sądził, iż K. K. (1) jest biznesmenem, który prowadzi własną dużą firmę i z własnych źródeł ma towar. Ciężarówka, którą zostały przywiezione grzejniki nie miała żadnego logo. Świadek ten stwierdził też, w tym w konfrontacji z M. I. (1), że z nazwą (...) zetknął się dopiero w 2009 roku, gdy już nie pracował w (...) I.. Nigdy też nie mówił, że widział oznakowane samochody firmy (...). Nikomu nie powiedział, w tym M. I. (1), że przypuszcza, że towar od K. K. (1) jest z (...) i że wszyscy o tym w (...) I. wiedzieli, ponieważ nie znał tej firmy i nie wiedział o związkach (...) z (...), a dopiero po rozmowie z M. I. (1) uświadomił sobie jaki był zakres działalności K. K. (1). Gdy K. K. (1) przywoził np. kocioł, to M. M. (3) i M. M. (2) sprawdzali po numerach czy nie jest on kradziony. Według świadka, każdy nowy kontrahent w (...) I. był sprawdzany. Nie wie jednak czy ktoś był w siedzibie firmy (...). Przyznał, że K. K. (1) bywał często w (...) I., częściej niż inny przedstawiciel handlowy, z czego on sam wywnioskował, że bardzo zależy mu na współpracy z ich firmą (k. 925 - 926, 947v - 949, 1050v - 1052v).

W zakresie transportu towarów od K. K. (1) do (...) I. pojazdami (...), stwierdzić należy, że choć pracownicy (...) I., jak i oskarżeni nie pamiętali by następowało to pojazdami oznakowanymi logo (...), to brak powodów, by uznać, że zeznania K. K. (1) w tym zakresie były niezgodne z rzeczywistością. Jednakże okoliczność ta, zdaniem Sądu, nie musiała wskazywać oskarżonym na to, że także towar znajdujący się w tych pojazdach pochodzi z (...). Uwzględniając bowiem doświadczenie życiowe, stwierdzić należy, że często ten sam środek transportu wykorzystywany jest do różnych dostaw, a skoro K. K. (1) poinformował oskarżonych, że korzysta z powierzchni magazynowej (...), to jest realnym, iż podobnie oskarżeni mogli uznać co do środków transportu.

Podobnie ocenić należy okoliczność, iż magazyn (...) w S. oznakowany był logo (...), a nie było tam szyldu firmy (...). Jednakże, mając na uwadze, iż K. K. (1) poinformował (...) I. jedynie o użyczeniu mu powierzchni magazynowej prze (...) w S., to brak oznakowania nazwą firmy (...) tego miejsca nie był również dostateczną przesłanką do uznania, że K. K. (1) handluje cudzym towarem.

Z przytoczonych zeznań wynika też, że oskarżeni standardowo, jak każdą inną firmę sprawdzili firmę (...), na podstawie dokumentacji tego podmiotu, a nadto dokonywali sprawdzeń numerów kotłów, aby ustalić czy nie są one kradzione.

Wprawdzie z ewidencji działalności gospodarczej z Urzędu Miejskiego w S., wbrew twierdzeniom K. K. (1) wynikało, że przedmiotem działalności Firmy Handlowej (...) była sprzedaż hurtowa perfum i kosmetyków, sprzedaż hurtowa metali i rud metali oraz sprzedaż detaliczna kosmetyków i artykułów toaletowych (k. 19, 790 - 795, 997), a więc nie działalność polegająca na sprzedaży artykułów instalacyjnych sanitarnych, to jednak K. K. (1) w rzeczywistości miał na siebie zarejestrowaną działalność gospodarczą o profilu handlowym.

Podkreślenia też wymaga, że o tym, iż jego działania są prowadzone zgodnie z prawem, mogło nasuwać to, że zbywania towaru do (...) I. dokonywał jawnie, w ciągu dnia, wobec pracowników (...), przez okres aż 8 miesięcy, a przy tym transakcje te wobec (...) I. dokumentował fakturami (k. 270 - 333). Przy tym (...) I. opłacał te faktury w znacznej części przelewami bankowymi (k. 270v, 271, 272v, 273, 276, 293v, 301v, 302v, 304v, 307, 309v, 310v, 312v, 313v, 314, 315v, 318, 318v, 319v, 320v, 321v, 322, 323v), a same dokumenty dotyczące transakcji z Firmą Handlową (...) wprowadzał do (...) spółki (...). Na uwagę też zasługuje, że kontrola Urzędu Kontroli Skarbowej w S. nie zakwestionowała rzetelności deklarowanych podstaw podatowania oraz prawidłowości obliczania podatku od towarów i usług za 2008 rok, w zakresie dotyczącym firmy (...) (k. 313 - 379).

Okoliczności te wynikają także z zeznań księgowej spółki jawnej (...) od 2006 roku. **A. F.** podała bowiem, że faktury z firmy (...) były w (...) I. wprowadzane na stan magazynowy, a S. było jednym z wielu kontrahentów spółki (...), ponieważ miesięcznie ona sama księgowała w (...) I. około 500 faktur, przy czym w 2008 roku spółka ta miała od kilkudziesięciu do kilkuset dostawców, a wszystkich kontrahentów około 3000 (k. 828v - 829). Okoliczność

wprowadzania faktur z S. K. K. (1) do księgowości (...) I. znajduje także potwierdzenie w treści faktur wystawionych przez S. na (...) I., na których widnieje adnotacja o akceptacji księgowej (k. 270 - 333).

Z kolei **K. K. (2)** podał, że odbierał towar dla spółki (...) w godzinach działania hurtowni (...), pod obecność jej pracowników, a pomagał mu wówczas, jak mniemał magazynier. Przy tym dokument którego podpisanie świadek przez siebie potwierdził tj. „zgłoszenie dostawy” w istocie nie zawierał żadnej nazwy firmy (k. 32), która mogłaby wzbudzić wątpliwości co do tego od kogo towar jest pobierany.

Wskazać należy, że również **A. P.** zeznał, że towar dla (...) I. odbierał z hurtowni w godzinach rannych i otrzymywał na to dokumenty (k. 733 - 733v).

Uznać zatem należało, że na prawdzie polegały wyjaśnienia oskarżonych co do tego, iż zakupy od K. K. (1) nie były przez nich ukrywane, a K. K. (1) transakcji także dokonywał jawnie.

Sąd zauważył, że odmiennie wiedzę oskarżonych co do legalności działań K. K. (1) odnośnie zbywanego spółce (...) towaru opisał świadek **M. I. (1)**. Zeznał on bowiem, że K. K. (1) powiedział po ujawnieniu braków w magazynie (...) i jego roli w tym zakresie, że przedstawiciele spółki (...) wiedzieli, że sprzedawany im towar pochodzi z (...), bo ich o tym poinformował. Nie mówił natomiast czy przedstawiciele (...) I. wiedzieli, że on ma firmę (...). Świadek podał także, że rozmawiał z P. U. (2) uprzednio zatrudnionym w (...) I., już po ujawnieniu sytuacji z K. K. (1), i dowiedział się, że (...) I. chętnie współpracuje z K. K. (1), bo mają jakieś interesy z (...), jednak ich nie określił. Nadto P. U. (1) powiedział mu, że w (...) I. wszyscy wiedzieli, że jest to towar (...), że K. K. (1) przyjeżdżał opisanymi tym logo samochodami (k. 399v - 400, 824v - 825v, z akt 3 Ds. 133/ 11 Prokuratury Rejonowej w Słupsku - k. 139 - 140).

Zważyć jednak należy że **P. U. (1)** tej wiedzy w (...) I. o tym, że K. K. (1) sprzedaje tam towar pochodzący z (...) w S. nie potwierdził, także w konfrontacji z M. I. (1), wskazując, że dopiero na skutek rozmowy z tą osobą odnośnie K. K. (1) zrozumiał jego działania w (...) I., natomiast M. I. (1) z rozmowy z nim samym, wywnioskował to czego sam oczekiwał.

Odnosząc się natomiast do pozostałej części wypowiedzi M. I., to stwierdzenia wymaga, że opierała się ona na tym, co miał mu powiedzieć i o czym napisać w oświadczeniu K. K. (1). Zatem nie można wykluczyć, że znajdując się w krytycznym położeniu K. K. (1), celem częściowego przerzucenia odpowiedzialności za zapłatę za towar pobrany przez siebie z (...) w S., chciał przenieść ją także na (...) I. i stąd wskazał, iż jej przedstawiciele wiedzieli o rzeczywistym pochodzeniu towarów nabywanych z Firmy Handlowej (...).

Poza tym informacje od M. I. (1) co do wiedzy oskarżonych o nabywaniu przez (...) I. nielegalnie pozyskanego przez K. K. (1) z (...) towaru, stoi to w sprzeczności z zeznaniami **M. K. (2)** i **Z. G.**. Pierwszy z nich podał, że jego pełnomocnik Z. G. po ujawnieniu działań K. K. (1) kontaktował się z właścicielami (...) I., którzy wydawali się dość zaskoczeni sytuacją związaną ze zbytem przez K. K. (1) towaru pochodzącego z (...) (k. 730v).

Natomiast sam **Z. G.**, który z ramienia firmy windykacyjnej na zlecenie (...) w P. udał się do spółki (...) w K., potwierdził tę okoliczność, opisując nadto, że właściciel spółki (...) podjął z nim rozmowę w sprawie dostaw od K. K. (1) i on sam nie zauważył, żeby chciał on coś ukryć, choć miał wrażenie, że nie wszystko mówi. Wezwał syna M. M. (2), który chyba był bardziej obeznany we współpracy z K. K. (1) (k. 350 - 350v, 940v - 942).

Wreszcie, przechodząc do kwestii cen towaru zbywanego przez S. na rzecz (...) I., zważyć należało na zeznania K. K. (1).

K. K. (1) utrzymywał, że w większości ceny towarów oferowanych przez niego do (...) I. zmieniały się (k. 946v - 947), ponieważ jest to elastyczna branża, a ustalał je na podstawie cen nabycia. Firma oskarżonych nie dokonywała zakupu wszystkich zaoferowanych przez niego pisemnie towarów, a jedynie tych, które były im w danym momencie potrzebne lub miały atrakcyjną cenę. Przy czym, nabywcy starali się standardowo uzyskać jak najkorzystniejszą cenę, przekonując go, że gdzieś dany towar mogą uzyskać taniej (k. 721v- 722, 943v). Nikt z (...) I. nie dziwił się, że ceny są szczególnie niskie. Jego towar był z wystawek sklepowych, prezentacji hurtowni, gdzie towar ten można było taniej kupić, a dotyczyło to grzejników, kotłów z J., V. i innych. Świadek nie potrafił wskazać, w jakiej ilości otrzymywał

grzejniki z wystawek, twierdził, że czasami zbierał je przez określony czas, a na grzejniki miał narzut 5 %. Pierwsza oferta na rzecz (...) I. dotyczyła grzejników, które otrzymał od swojego klienta jako kompensata (k. 726v). Miał bardzo dobre ceny rur, ponieważ kupował je na przedpłaty i za gotówkę. Miał kompensaty z (...) I., bo sprzedawali mu też grzejniki ze swojego salonu wystawowego. K. K. (1) zeznał, że do (...) I. sprzedawał również mało chodliwy, nietypowy towar, ale nie potrafił wskazać w jakiej ilości (k. 723, 723v). K. K. (1) przyznał, że jego towar był konkurencyjny w stosunku do towaru (...) z uwagi na ceny. Nie kupował jako S. towaru od (...), jednak mógł pożyczyć towar od (...), który miał zbyć, a jeszcze nie został mu dostarczony, a następnie go zwracał do (...) po otrzymaniu swojej dostawy. Wystawiał wówczas dyspozycję lub w - z na swoją firmę, które następnie anulował. Sporadycznie mógł sprzedać towar po cenie niższej od zakupu, gdy uległ on uszkodzeniu na magazynie lub gdy odbierał towar od swoich dłużników. On sam informował przedstawicieli (...) I., że jest to towar z wystawek lub od dłużników, były pytania za strony (...) I. o pojedyncze pozycje, dlaczego jest taka dobra cena (k. 725, 726).

Z powyższego wynika zatem, że wedle świadka, kształtował on różnorodnie ceny sprzedawanych (...) I. towarów, w zależności od ich pochodzenia i cen nabycia, przy czym szczególnie atrakcyjne ceny nie dotyczyły wszystkich przedmiotów zbywanych przez niego z firmy (...) do spółki (...).

Uwadze Sądu nie uszło, że na tożsame powody jak K. K. (1) niższych cen poszczególnych towarów, wskazywali także oskarżeni. Jednakże również inni świadkowie w swych zeznaniach odnosili się zarówno do poziomu cen oferowanych przez K. K. (1) do sprzedaży towarów, jak i przyczyn takiego stanu rzeczy.

Wedle zeznań **M. K. (2)**, towar który K. K. (1) pobierał z magazynu (...), a następnie zbywał do (...) I. był najbardziej typowym towarem spośród wszystkich artykułów instalacyjno - grzewczych, firm (...), V. i P., a jest to towar będący w największym zainteresowaniu klientów, który musi być na magazynie i codziennie na niego są zamówienia. Według świadka, rabaty jakie udzielał S. na te towary rzędu 60 - 80%, powodują, że ceny za nie były poniżej cen zakupu, i w takich cenach, w jakich oferował je K. K. (1) nie można było ich nabyć nawet u producenta, a tym bardziej bez wątpliwości u jednoosobowej, bez magazynu, bez pracowników, bez transportu firmie. Świadek zaznaczył, że jeżeli jest sprzedawany uszkodzony towar, to o tej wadzie znajduje się adnotacja na fakturze lub na dokumencie w-z, aby z tego powodu nie można było towaru reklamować. Nadto gdy chodzi o ceny rur, to w 2008 roku, ich ceny zmieniły się do kilkudziesięciu procent w ciągu roku, a tymczasem K. K. (1) oferował je w jednakowej cenie przez okres współpracy z (...) I. (k. 728).

M. J. (2) również stwierdził, że towary zbywane przez K. K. (1) na podstawie faktur dla (...) I. były dla (...) najbardziej obrototwórcze. Nadto powołując się na rozmowę z K. K. (1) podał, że K. K. (1) mówił, że udzielał (...) I. takiego rabatu, ponieważ współpracował z (...) I. w sprzedaży towaru kradzionego, a rabaty te miały miejsce z inicjatywy (...) I., aby więcej zarobić. Świadek powołując się zaś na rozmowę z P. U. (2) podał, że osoba ta oświadczyła mu, że towar sprzedawany przez K. K. (1) dla spółki (...) był w bardzo niskich cenach (k. 399v - 400, 824v - 825v, z akt 3 ds. 133/11 Prokuratury Rejonowej w Słupsku - k. 139 - 140).

Wypowiedzi te tylko w części stały w opozycji do zeznań świadków powiązanych ze spółką (...), albowiem także świadkowie związani ze spółką (...) dostrzegali szczególną atrakcyjność cen za jakie towar był nabywany z firmy (...).

I tak **R. Ś.** - syn W. Ś. (1) zeznał, w tym w konfrontacji z K. K. (1), że K. K. (1) przyjechał do (...) I. przedstawiając listę grzejników stalowych o różnych rozmiarach, o których mówił, że zostały one przez niego odebrane od klienta, który za nie mu nie płacił. Chciał, aby wzięli cały ten towar albo nic, ale on sam nie wie jaka była w tym zakresie ostateczna decyzja szefów. Zdecydowali się na wzięcie wszystkich zaproponowanych grzejników, bo cena wyglądała dobrze, ponieważ grzejniki te były tańsze niż od innych dostawców. Jednocześnie R. Ś. przyznał, że grzejniki są towarem bardzo popularnym. Na kolejnych przedstawianych przez K. K. (1) ofertach pojawiały się też kotły gazowe, które wedle swej relacji, też miał odebrać od kontrahenta, który mu nie płacił. Świadek nie wiedział czy K. K. (1) oferował także sprzedaż innego towaru nie pochodzącego od jego innych kontrahentów. Natomiast wskazał, że K. K. (1) używał określenia „leżaki” i te przedmioty także, według świadka, miały atrakcyjną cenę. Świadek stwierdził, że nabywając towar od K. K. (1) sprawdzali ceny producenta i wiedzieli, że ceny K. K. (1) są lepsze. Opisał, że w (...) I. od

dostawcy kupowali towar z wystawki raz w miesiącu, przy czym kotłów mogło być kilka lub kilkanaście. Potwierdził też, że z reguły ceny rur nie są stałe, a zwiększają się. R. Ś. stwierdził też, że nie było kierowanych do K. K. (1) zamówień towaru, a to od niego otrzymywali ofertę. Wyglądało na to, że to K. K. (1) zależało na transakcji. Do (...) I. przyjeżdżali także przedstawiciele handlowi z innych firm, a podobne rabaty, jak u K. (...) I. otrzymywała u innych dostawców, np. P.. Oferty K. K. (1) nie wzbudzały zaniepokojenia, że są szczególnie atrakcyjne. Rabaty, które oferował K. K. (1) można porównać do inwestycyjnych. Świadek stwierdził też, że dostawcy, którzy wchodzą na rynek są skłonni dawać wyższe rabaty (k. 735v - 736v). W sprawie IC 305/10 Sądu Okręgowego w Koszalinie świadek podał też, że towar od K. K. (1) był nieznacznie tańszy i warto było zwrócić na to uwagę, wynikało to z jakichś rozliczeń między K. K. (1) a jego klientem. W 2008 roku mieli dużo dostawców, jak C., T., G., O. i K. K. (1) był w tamtym czasie jednym z wielu dostawców (k. 390 - 390v, 943 - 944).

Kierownik w (...) I. - **M. M. (3)** zauważył, że ceny w ofercie pochodzącej od K. K. (1) były troszkę tańsze w porównaniu do konkurencji, tj. firm (...), od których kupowali także grzejniki i kotły firm (...). K. K. (1) tłumaczył je tym, że prowadzi firmę (...) zajmującą się handlem stalą i ten towar ma w rozliczeniu ze swoim dłużnikiem, a także, że towar ten zalega u niego na magazynie. Towar przywożony przez K. K. (1) do (...) I. był popularny. W pierwszej ofercie były grzejniki stalowe marki P., później był też oferowane kotły gazowe V., J. oraz rury miedziane, twarde. Świadek przyznał, że jednorazowo nabywali od K. K. (1) po około 3 - 5 sztuk kotłów, a zatem nie była to ilość, na którą możnaby uzyskać istotny rabat. Świadek nie pamiętał czy były prowadzone z K. K. (1) negocjacje co do ceny (k. 387v - 388v, 939 - 940).

Wreszcie **P. U. (1)** wskazał, że wiedział, iż towary od K. K. (1) są tańsze niż ogólnie dostępne na rynku, jednak świadek nie potrafił określić o ile procentowo były one tańsze. Niemniej jednak podał, że były one tańsze od innych firm z K., z których pobierali towar jak O., C. i T.. Jednakże przy tak znacznej ilości grzejników nie wydawało mu się to podejrzane. Poza tym, świadek zwrócił uwagę, że firma prywatna stosuje elastycznie ceny, a K. K. (1) mówił, że towar od niego to „leżaki”, a jego tłumaczenia nie budziły wątpliwości. Towar od K. K. (1) nie zalegał w (...) I. (k. 925 - 926, 947v - 949, 1050v - 1052v).

Z powyższych zeznań wynika zatem, że świadkowie wskazywali na podobne okoliczności, które miały wpływać na poziom cen towarów oferowanych przez K. K. (1), jak oskarżeni i K. K. (1), natomiast poza pierwszą dostawą grzejników zauważali, że towar od K. K. (1) w istocie był tańszy niż ten, który spółka (...) nabywała od innych swych stałych dostawców, będących przecież także większymi firmami, niż ta którą prowadził K. K. (1). Ponadto, również osoby te wskazały, że choć K. K. (1) miał powoływać się na to, że część zbywanego przez niego towaru, to towar, który miał zalegać na magazynie, to w (...) I. bez żadnego trudu znajdował nabywców i wykorzystanie (na co też wskazywali w swych wyjaśnieniach oskarżeni).

Poza tym, podobnie jak świadkowie z (...), również pracownicy (...) I. zauważyli, że ceny rur nie były stałe, a wręcz rosły.

Tymczasem analiza faktur wystawionych przez K. K. (1) jako S. na (...) I. za sprzedane rury miedziane prowadzi do wniosku, że cena za ten jego towar dla (...) I. w poszczególnych kategoriach rur miała tylko dwa poziomy, przy czym w okresie 25 lipca 2008 roku do 17 września 2008 roku miała jeden poziom - niższy cen, jednak w dniach 5 sierpnia i 2 września ceny te wzrosły do wyższego poziomu, przy czym, co szczególnie warto zaznaczyć - takiego samego już dla pozostałych transakcji dotyczących rur, by w dniach 7 sierpnia 2008 roku i 21 sierpnia 2008 roku ulec obniżeniu do dokładnie takich samych cen jak pierwotna.

I tak na fakturach z 5 sierpnia 2008 roku, 2 września 2008 roku, 1 października 2008 roku, 3 listopada 2008 roku, 5 listopada 2008 roku, 14 listopada 2008 roku i 20 listopada 2008 roku (k. 313, 302, 294, 282v, 279v, 275, 271) cena wynosiła: za metr rury miedzianej 15 - 7,93 zł. brutto bez rabatu, rury miedzianej 18 - 10,37 zł. brutto bez rabatu, rury miedzianej 22 - 12,08 zł. brutto bez rabatu, rury miedzianej 28 - 14,64 zł. brutto bez rabatu, rury miedzianej 35 - 26,84 zł. brutto bez rabatu, a z 25 lipca 2008 roku, 1 sierpnia 2008 roku, 7 sierpnia 2008 roku, 21 sierpnia 2008 roku i 17 września 2008 roku (k. 319, 317, 311, 308, 298) cena wynosiła: za metr rury miedzianej 15 - 6,50 zł. brutto bez rabatu, rury miedzianej 18 - 8,50 zł. brutto bez rabatu, rury miedzianej 22 - 9,90 zł. brutto bez rabatu.

Dla oceny świadomości oskarżonych odnośnie poziomu cen towaru zbywanego (...) I. przez K. K. (1) miała istotne znaczenie **opinia biegłego z zakresu instalacji sanitarnych Z. S.**

Biegły wskazał, że w przypadku materiałów budowlanych na rynku krajowym na cenę detaliczną składają się cena producenta powiększona o marżę hurtowni i marżę detalu. Przy czym marża służy pokryciu kosztów działalności i wypracowaniu zysku. Na cenę produktu wpływają w stosunku po 1/3 koszty producenta, koszty firm hurtowych i koszty handlu detalicznego. Jednakże w przypadku materiałów budowlanych te proporcje są częściowo zachwiane, bowiem zależy to od ewentualnej konieczności indywidualnego dopasowania towaru do potrzeb klienta oraz ilości zakupywanego towaru. Duże hurtownie materiałów budowlanych obsługują lokalne małe hurtownie, prowadzą sprzedaż dla wykonawców robot oraz dla klientów indywidualnych, a z uwagi na różnorodny charakter klientów hurtowni materiałów budowlanych rabaty są zróżnicowane. Powszechnie obowiązującą zasadą jest obniżanie jednostkowej ceny produktu przy zakupie dużych partii towarów tego samego producenta lub dostawcy. Dla hurtowników ceny katalogowe są jedynie źródłem informacji o proponowanej cenie detalicznej zakupu materiałów dla klientów indywidualnych oraz punktem odniesienia dla kalkulacji własnych kosztów i zysku. Firmy produkujące prowadzą politykę upustową od ceny katalogowej (tak zwane rabaty). R. pozostaje do dyspozycji pośrednika - hurtownika i służy mu do ustalenia własnego kosztu i wypracowania zysku. Wysokość upustu od ceny katalogowej może być różna dla różnych produktów, jak i upust może być różny w tej samej grupie produktów dla różnych producentów.

Odnosząc się do poszczególnych kategorii towarów będących przedmiotem obrotu między (...) I. a S. biegły podał odnośnie kotłów grzewczych, że posiadają one indywidualne cechy odmienne dla każdego produktu i w zależności od tych cech ustala się cenę za jaką można nabyć i sprzedać ten towar. Zatem, analiza czy cena za urządzenie grzewcze odbiega od cen zakupu danego towaru faktycznie sprowadza się do porównania ceny katalogowej konkretnego producenta obniżonej udzielonym rabatem z ceną sprzedającego. Przy czym, należy brać pod uwagę możliwe do osiągnięcia wysokości upustu od ceny katalogowej dla produktu, ale i teoretycznie możliwe rabaty z tytułu wielkości obrotu i innych tytułów stosowanych przez producentów. Biegły zaznaczył też, że w jego ocenie producenci urządzeń grzewczych mają takie same ceny za swoje urządzenia, niezależnie od regionu kraju, w którym dokonują sprzedaży, natomiast w rejonach słabszych gospodarczo ma miejsce kupowanie towarów mniej zaawansowanych technologicznie, a więc o niższej cenie. Według biegłego, rzetelna wycena opłacalności transakcji przez profesjonalnego nabywcę hurtowego powinna polegać na ustaleniu ceny katalogowej poszczególnego produktu, aby dalej ustalić czy cena oferowana przez sprzedawcę towaru uwzględniająca wartość upustu jest opłacalna. Biegły w odniesieniu do kotłów grzewczych stwierdził, że na podstawie opisu towarów w fakturach dokumentujących transakcje między firmą (...), a firmą (...) na podstawie tylko samych faktur dotyczących tych transakcji nie można skutecznie zidentyfikować towaru jaki był przedmiotem obrotu pomiędzy firmami, a to z powodu zbyt krótkich opisów kotłów w fakturach. Natomiast było to możliwe na podstawie zestawienia pod tytułem „specyfikacja wystawionych faktur przez S. K. K. (1)” (k. 135 do 142 akt sprawy). Jednak kluczowym dokumentem, na podstawie którego zidentyfikował ten towar, były katalogi producenta. Na podstawie opisów z faktur udało mu się ustalić jaki jest towar, którego dotyczyła transakcja, a ze specyfikacji wynikało jednoznacznie, że to jest dany, konkretny kocioł. Jednak z opisu z faktur S. na rzecz (...) I. można było ustalić trzy jednostki kotłowe odpowiadające temu samemu opisowi. Wobec tego, on sam przyjmował wówczas najtańszą jednostkę kotłową, najprostszą technicznie, która jednocześnie zgadzała się z opisem z faktury firmy (...). Biegły stwierdził dalej, że dla kotłów producentów o ustalonej wysokiej pozycji na rynku, jak V. i J. maksymalny upust jaki można uzyskać dla poważnych inwestorów i instalatorów realizujących bardzo duże zadania inwestycyjne wynosi mniej niż 50 %. Dla firmy (...) suma możliwych rabatów wynosi na kotły 42 % i to przy wartości netto zakupów w wysokości 2, 1 mln złotych rocznie. Dla firmy (...) maksymalny rabat łącznie mógł wynieść 46 %, przy wartości netto zakupów w wysokości 1,6 mln złotych rocznie. Dokonując porównania cen z faktur między (...) I. a S. dla kotłów z cenami katalogowymi producentów z II kwartału 2008 roku oraz z cenników (...) ustalił, że wszystkie kotły zostały nabyte po cenie niższej niż najkorzystniejsza cena jaką można uzyskać u producentów J. i V., to jest wynoszącej średnio 75 % upustu w stosunku do ceny katalogowej.

Biegły dokonując analizy faktur zakupu kotłów przez (...) I. od innych dostawców niż S., stwierdził również, a co zdaniem Sądu, zgodne jest z treścią przedstawionych przez innych dostawców z terenu K. informacji co do transakcji przeprowadzanych ze spółką (...) w 2008 roku (k. 1000 - 1014, 1016 - 1021, 1024 - 1029, 1076 - 1090, 1096 - 1020, 1108 - 1114, załączniki do akt nr 1 i 2 wraz z dokumentami w postaci faktur oznaczonych kolejno numerami 1 - 307), że poza jednym przypadkiem przedmiotem tych transakcji nie były porównywalne do tych kupionych od S. kotły, a więc firm (...). Wobec tego, że były to kotły dotyczące innych producentów i mało znanych na rynku krajowym, ceny tych kotłów, jak i wysokości rabatów są nieporównywalne do tych, które były przedmiotem transakcji (...) I. z S.. Biegły podał bowiem, że wedle faktury VAT (...) ze stycznia 2007 roku odnośnie kotła (podgrzewacza przepływowego (...)), cena jednego kotła z rabatem wyniosła 570, 02 złotych (k. 702), a rok później za ten sam artykuł kupiony od (...) I. zapłacił 300 złotych za sztukę.

Obliczając zatem możliwe upusty na konkretne jednostki kotłów, będące przedmiotem obrotu między spółką (...), biegły uznał, że ceny ustalone między (...) I. i S. na kotły były poza granicą opłacalności dla zbywcy towaru oraz były kupowane po cenach odbiegających od przyjmowanych w czasie zakupu tych towarów na terenie kraju, w tym P., bowiem cena transakcji wynosiła około 75 % cen katalogowych, gdy tymczasem dla zbywającego mogła być opłacalna przy upuście od cen katalogowych jedynie do 50 %.

Odnosząc się do cen grzejników, biegły stwierdził, że nie mają one tak indywidualnych cech jak koty grzewcze. Cena grzejnika jest uzależniona przede wszystkim od mocy grzewczej, wymiarów i typu grzejnika. W przypadku grzejników firmy (...) do konkretnego produktu przypisana jest konkretna cena podana w cenniku producenta. Od tej zaś wartości na podstawie możliwej do uzyskania wielkości wszystkich rabatów można ustalić opłacalność ceny kupna. Stąd i w tej sytuacji, według biegłego, rzetelna wycena opłacalności transakcji przez profesjonalnego nabywcę hurtowego powinna polegać na ustaleniu ceny katalogowej poszczególnego produktu, aby dalej ustalić czy cena oferowana przez sprzedawcę towaru w postaci upustu jest opłacalna. W tej sytuacji biegły podał też, że na podstawie opisu towarów zawartych w fakturach między (...) I. i S., a dotyczących grzejników można zidentyfikować towar jaki był przedmiotem obrotu między firmami. Według biegłego, dla producenta grzejników o ustalonej wysokiej pozycji na rynku jakim była firma (...) maksymalna wysokość upustu cenowego dla poważnych inwestorów i instalatorów realizujących bardzo duże zadania inwestycyjne wynosiła do 70 %, a przy małych zakupach do 60 %, przy czym jest to upust, tak jak w przypadku kotłów, dla dużej hurtowni budowlanej. Znajduje to zaś potwierdzenie w informacji z firmy (...) (k. 1146), gdzie też podano, iż w 2008 roku rabat między 70 a 80 % nie był możliwy do uzyskania w tym okresie. Dokonując zatem porównania cen z faktur między (...) I. i S. dla grzejników i cen katalogowych tego rodzaju towaru, oraz cen z katalogu (...), biegły ustalił, że upusty dla (...) I. wynosiły ze strony firmy (...) od 59 % do 80 % (średnio około 70 %) i wykaczały znacznie ponad możliwe do osiągnięcia upusty od firmy (...), udzielane przy zwykłych zakupach handlowych rzędu kilku tysięcy złotych, gdzie możliwy był upust około 50 - 60 %, gdy przy tak małych zakupach jakie miały miejsce między (...) I. a S. niemożliwy był upust dla zakupów inwestycyjnych muszących dotyczyć co najmniej 100 sztuk grzejników.

Ponadto Z. S. dokonał analizy faktur i ofert od innych dostawców na rzecz (...) I. porównywalnych grzejników do tych nabywanych przez (...) I. od S. i doszedł do przekonania, że przedstawiona przez firmę (...) oferta dostawy grzejników z upustem około 70 % (k. 611) była możliwa przy zamówieniach inwestycyjnych, dotyczących co najmniej 100 sztuk grzejników, gdy przy zakupie kilku sztuk tego towaru rabaty oferowane (...) I. przez innych dostawców wynosiły około 60 %. Podobnie, zdaniem Sądu, należy się zatem odnieść do ofert firmy (...), gdzie wskazano upust dla cen grzejników P. w ramach oferty inwestycyjnej na 69 % (k. 931 - 934).

Biegły stwierdził też, zapisany na fakturach S. dla (...) I. rabat na zakup grzejników jako 25 % nie odpowiadał faktycznemu udzielonemu przez tę firmę spółce (...) rabatowi w stosunku do cen producenta, albowiem był udzielany w większej wysokości.

Jednocześnie podkreślenia wymagało, że Z. S. podał też, że co do grzejników dwie pierwsze transakcje nie wzbudzały wątpliwości co do ich realności. Dotyczyły one pierwszej transakcji na około 100 sztuk grzejników, wobec czego z uwagi na ilość grzejników tego rodzaju transakcję można było odczytywać jako transakcję związaną z inwestycją. Wobec

tego rabat udzielany przez dostawcę materiałów mógł być rabatem wyższym, inwestycyjnym i w mieścił się w górnej granicy opłacalności dla zbywcy towarów. Druga transakcja, również dotyczyła grzejników w mniejszej ilości, jednak z uwagi na niedługą odległość czasową między transakcjami i jednak dość dużą ilość grzejników, również mogło się wydawać wiarygodne zastosowanie upustów, jak dla inwestycji.

Niemniej jednak co do pozostałych transakcji między S. a (...) I. dotyczących grzejników, Z. S. stwierdził, że były one przedmiotem obrotu poza granicą opłacalności dla zbywcy towaru oraz były kupowane po cenach odbiegających od przyjmowanych w czasie zakupu tych towarów na terenie kraju, w tym P., gdyż średnia cena mogła być opłacalna dla sprzedającego przy upuście od cen katalogowych w wysokości 50% do 60%, natomiast cena transakcji wynosiła około 70% cen katalogowych.

Omawiając kwestie cen przyjętych przez firmę (...) w sprzedaży dla (...) I. rur miedzianych, biegły wskazał, że rury miedziane, bez względu na producenta muszą spełniać parametry techniczne określone w normach. Dany wyrób praktycznie nie posiada żadnych indywidualnych cech związanych z danym producentem, a ceny produktów różnych producentów dają się łatwo porównać, zaś ich analiza nie ogranicza się do jednego producenta. Na cenę rur miedzianych wpływ ma cena miedzi, a dla rur sprowadzanych z Unii Europejskiej kurs euro, zaś ich zmiana jest niezależna od producentów. Wielkość upustu określona zaś jest do cen produkcji w danym momencie i związana jest z możliwością odbioru od producenta wielkości handlowej takiej partii towaru, której minimalna ilość wykracza poza ilości jakimi obracają małe hurtownie. Biegły wskazał też, że na podstawie opisu towarów w fakturach dotyczących transakcji między (...) I. i S. można zidentyfikować towar będący przedmiotem obrotu między tymi firmami, bowiem rury te identyfikuje średnica. Biegły stwierdził też, że były to rury twarde. Podał, że dla rozróżnienia rur twardych i miękkich pomocna jest ich długość, bowiem rury twarde są sprzedawane w konkretnych długościach po 5 m, w sztangach stworzonych z wielokrotności rur o długości 5 m, zaś rury miękkie są w zwojach o długości 25 lub 50 m. Nadto rury miedziane twarde są produkowane w większym przedziale średnic, zaś miękkie mają ograniczenie do 22mm średnicy. Rury twarde i miękkie różnią się cenami. Biegły wskazał, że przyjął, iż w niniejszej sprawie przedmiotem zbytu przez S. do spółki (...) były rury twarde, bowiem w części faktur firmy (...) występują długości handlowe typowe dla rur miedzianych twardych. Przy handlu rurami miękkimi rury te musiałyby być przedmiotem obrotu nie w postaci gotowych długości handlowych, ale musiałyby być indywidualnie przycinane na nietypową długość. Biegły stwierdził, że identyczny opis materiałów na fakturze dotyczy takiego samego rodzaju materiału, jeżeli kolejna pozycja różniła się tylko średnicą. Stąd jeżeli na podstawie dużej średnicy rury wynikało, że jedna pozycja jest to rura miedziana twarda, to użycie takiego samego opisu również charakteryzuje sąsiednie rury, ale o mniejszych średnicach wymienione na tej samej fakturze jako rury twarde. Nadto wszystkie rury dla całego okresu dla danej średnicy były przedmiotem obrotu po tych samych cenach za metr (różnica maksymalna to 0,01 złotego za metr bieżący). Zidentyfikowanie części rur jako na pewno rury miedziane twarde było podstawą przyjęcia, iż rury identycznie opisane i o identycznej cenie w pozostałych fakturach w których nie było możliwości ustalenia rodzaju rury miedzianej, to są również rury twarde.

Zdaniem Sądu, argumentacja ta była przekonująca, bowiem także świadek M. M. (3) podał, że (...) I. nabywała od S. rury twarde, a nadto korelowała z ustaleniami poczynionymi w (...) co do utraconego towaru w zakresie rur miedzianych. Z poczynionej w tym celu specyfikacji towarów wynikało, że w (...) brak dotyczył właśnie rur miedzianych twardych (k. 57 - 60).

Odnosząc się zatem do ustalenia minimalnych cen rur miedzianych twardych biegły Z. S. wskazał, że przyjął średnią wysokość ceny wraz z kosztami zaopatrzenia według wydawnictwa (...) dla okresu II do IV kwartału 2008 roku, bowiem ceny tam podawane podchodzą od kilku krajowych i zagranicznych dostawców, a nadto porównał je z cenami zagranicznego uznanego producenta jakim jest firma (...). Biegły zaznaczył, że dla tego porównania przyjął ceny średnie wraz z kosztami zakupu, albowiem przedmiotem transakcji między (...) I. i S. były małe ilości towaru, które nie mogły być przedmiotem obrotu bezpośrednio u producenta. Z wielkości dostaw wynika też, że firma sprzedająca musiała ponieść koszty zakupu, dostawy od producenta, składowania na swoim magazynie, dzielenia paczek na wiązki i transportu do odbiorcy. Stąd, według biegłego, maksymalny upust jaki mógł być realny to 40 % średniej ceny detalicznej wraz z kosztami zakupu, określonej według cennika (...). Dla cen u producenta firmy (...) określonych

w cenniku (...) nie zawierających kosztów zakupu powinien on być mniejszy i nie przekraczać 20 - 30 % ceny. Tymczasem, według biegłego, wysokość upustu udzielanego przez firmę (...) dla firmy (...) wynosiła od 47% do 55%, co jest wartością nierealną dla tego typu towarów zakupywanych w ilościach opisanych w fakturach. Biegły przeanalizował też ceny rur miedzianych danej kategorii opisane w fakturach wystawionych przez innych dostawców na rzecz (...) I. (k. 677, 702, 703, 704, 712) i doszedł do wniosku, że od innych dostawców (...) I. kupował rury miedziane w cenach wyższych niż od S., a rabaty te były udzielane na poziomie 35 - 37 %. W konkluzji zatem biegły stwierdził, że rury miedziane były przedmiotem obrotu poza granicą opłacalności dla zbywcy towaru oraz były kupowane po cenach odbiegających od przyjmowanych w czasie zakupu tych towarów na terenie kraju, w tym P., gdy średnia cena mogła być opłacalna dla sprzedającego przy upuście od ceny rynkowej w wysokości do 40% natomiast cena transakcji wynosiła około 50%.

Odnosząc się zaś do innych materiałów wymienionych w fakturach, jak zawór termostatyczny, głowica termostatyczna, rozdzielacz co, zespół odcinający prosty, stelaż do bidetu i inne, biegły stwierdził, że były one materiałami do zakupu których doszło jednorazowo i we względnie małych ilościach, a ich cechy charakterystyczne a fakturach są tak opisane, że dla tych samych materiałów można przypisać cenę niską jak i wysoką, ponieważ nie określono surowca, z którego są wykonane, ich wykończenia. Brak jest przy tym szczegółowych katalogów wyrobów jednostkowych producentów z tego okresu, zaś katalogi ogólne typu (...) nie zawierają cen w rozbiciu na detale wykończenia dla tych materiałów jednostkowych i nie różnicują cen według jakości wyrobów. Stąd, według Z. S., dla materiałów tych nie można stwierdzić, czy były przedmiotem obrotu poza granicą opłacalności dla zbywcy oraz czy były kupowane po cenach odbiegających od przyjmowanych w czasie zakupu tych towarów na terenie kraju, w tym P. (k. 1221 - 1274, 1357v - 1360, 1369 - 1376).

Podkreślenia wymagało, że z opinią biegłego Z. S. korespondowały też zeznania przedstawicieli handlowych firm zajmujących się sprzedażą towarów, które były przedmiotem nabywania przez W. Ś. (1) i S. M..

I tak z zeznań **M. K. (3)** z firmy (...) zajmującej się dystrybucją kotłów wynikało, że rabat podstawowy proponowany przez V. w 2008 roku swoim dystrybutorom, w tym (...), wynosił 34, 5 lub 35%. Wyższe rabaty - 42% V. proponowało zaś w przypadku inwestycji a rabat ekspozycyjny w wysokości 45 %. Natomiast bonusowanie firma (...) praktykuje dla największych odbiorców i bonusy te wynoszą do 12 - 14%, ale nie dotyczą towarów sprzedawanych jako ekspozycyjne lub inwestycyjne. Dystrybutorami V. są duże sieci hurtowe, natomiast on sam nie słyszał o dystrybutorze S.. Tylko jego firma sprzedaje towary, które zalegają w magazynach. Poza tym, świadek wskazał, że kotły V. (...), czy V. (...) są najbardziej popularnymi na rynku i nie mogły stać się „zalegaczami” magazynowymi. Kocioł o symbolu (...) 2f według cennika firmy (...) w 2008 roku kosztował 3080 złotych, a dla dystrybutora 2069, 31 złotych. Cennik V. obowiązuje na terenie całej Polski. Kotły V. (...) i V. (...) kw były jednymi z bardziej popularnych na rynku w 2008 roku (k. 514v - 515v, 826 - 826v).

P. M. (2) - przedstawiciel firmy (...) w 2008 roku, podał, że w 2008 roku w jego firmie rabaty na kotły gazowe wynosiły 32 %, a na podgrzewacze wodne - 28%, zaś przy zamówieniach specjalnych maksymalnie 35 %, zaś na inwestycje do 40 - 45 %. Mimo, że firma (...) stosuje bonusy do 5%, to nie mają one miejsca w razie zamówień z rabatem specjalnym. Na terenie całej Polski nie były udzielane przez jego firmę rabaty do 60 - 70% cen producenta. (...) handlowi jego firmy na terenie P. to T. i (...) Podał też, że kocioł J. (...) 11, J. Z. C. 14Kw to najbardziej popularne kotły, a kocioł typu C. może mieć najniższą cenę producenta z rabatem inwestycyjnym 1 500 złotych. Nie jest zaś możliwe, aby w 2008 roku kotły C. mogły na rynku mieć cenę 862, 50 złotych, ponieważ według cennika J. na 2008 rok przewidziana była cena 3155 złotych netto, najlepsza cena w systemie inwestycyjnym to było 1420 złotych netto. Oba rodzaje kotłów nie zalegały w magazynach, ponieważ to był towar bardzo łatwo sprzedawalny (k. 515v - 516v, 937v - 938v).

Odnosnie grzejników **A. R.** z firmy (...) podał, że (...) była dystrybutorem dla firmy (...), przy czym w tym czasie lista dystrybutorów P. była zamknięta i S. nie miało podpisanej umowy z P.. Średni rabat udzielany przez jego firmę na terenie całej Polski wynosił 49 - 50 %, a nie spotkał się, aby grzejniki jego firmy w 2008 roku można było kupić z rabatem 70 %. Całkowity rabat w przypadku inwestycji wynosił 61 - 62%, ale przy nabyciu jednorazowo co najmniej

2000 sztuk grzejników. P. stosowało także bonusy, które jednak nie trafiają na rynek, a służą utrzymaniu się hurtowni. Rok 2008 był najlepszym w sprzedaży dla firmy (...) (k. 541- 514v, 829 - 830).

G. R. zajmujący się w 2008 roku sprzedażą grzejników zarówno firmie (...) jako ich dystrybutorowi, jak i (...) I., który jednak bezpośrednio od jego firmy nie kupował, stwierdził, że nie zetknął się z firmą (...). Grzejniki C11, C22, (...) firmy (...) są najbardziej popularnymi modelami grzejników, w 2008 roku sprzedawały się bardzo dobrze, są podstawą sprzedaży jego firmy, w ilości 90 %. Nie pamięta jakie były rabaty na grzejniki w 2008 roku. Potwierdził, że zdarzają się grzejniki, które mogły przeleżeć w magazynie i być tańsze od nowych, na które cena już jest wyższa z powodu podwyżki cen. Zdarza się też, że firmy sprzedają towar po cenie niższej od ceny zakupu, ale straty te jednocześnie wyrównują ze sprzedaży pozostałych towarów (k. 901, 1048v - 1050).

Z kolei **W. K.** - z firmy (...) zajmującej się zbywaniem rur miedzianych podał, że cena rur miedzianych każdego dnia może być inna, ponieważ bazuje na cenach Londyńskiej Giełdy Metali oraz kursie euro do dolara. Bukowanie metalu w jego firmie powoduje zamrożenie ceny, jednak w ciągu 3 miesięcy ten buking musi być zrealizowany. Zauważalna różnica cen rur miedzianych może być w ciągu kwartału. Nie ma zasadniczej różnicy w cenach rur między producentami. Nigdy jego firma nie współpracowała z firmą (...). Świadek podał też, że rury o rozmiarach 15, 18, 22 i 28 są najszybciej rotujące, a na fakturach powinno być opisane czy rura jest twarda czy miękka. Podał też, że cena jak na fakturze z k. 319 jest bardzo niska i mogła występować w 2004 - 2005 roku. Bardziej realna jest cena z k. 703, jednak w ciągu dwóch dni nie mogła tak znacznie zmienić się cena rury miedzianej. Według świadka, małe firmy nie sprzedają rur ze znaczną stratą, tak mogą robić duże firmy, jak np. robiła C. (k. 513 - 513v, 827 - 828v).

Wszyscy wskazani świadkowie podali też, że cenniki ich firm są ogólnodostępne, a zatem, zdaniem Sądu, nie może budzić wątpliwości, że dostęp do nich mieli też oskarżeni.

Zatem, w świetle wskazanych zeznań, uznać należy, że rabaty, które miał udzielać K. K. (1) firmie (...) i to w grupach różnych towarów były wyższymi od tych, których udzielali nawet dystrybutorzy i producenci tych towarów. Nadto towary te, wbrew twierdzeniom K. K. (1) cieszyły się popularnością i nie zalegały w magazynach innych firm.

Jednocześnie znaczenia dla oceny poziomu cen na przedmiotowe towary nie mogły mieć faktury lub cenniki innych dostawców z innego okresu czasu niż 2008 rok, bez podania czasu transakcji lub dotyczące nie tego samego towaru (k. 383 - 386, 417 - 420, 668 - 675, 679, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 702, 705 - 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 716, 717, 718, 719, 720, 1000 - 1014, 1016 - 1021, 1024 - 1029, 1063 - 1065, 1076 - 1090, 1097 - 1102v, załączniki nr 1 i 2 wraz z fakturami opisanymi kolejno numerami od 1 - 307), a także dotyczące średnich cen lub cen globalnych (k. 983 - 996, 1108 - 1114) jak też informacje o zalegającym towarze w firmie (...) (k. 612), bez podania ceny tego towaru na czas czynu zarzucanego oskarżonym.

Zaznaczenia wymagało też, że biegły Z. S. zaznaczył odnosząc się do informacji będących podstawą jego opinii, że poza dokumentacją dostarczoną przez Sąd w postaci akt IIK 45/12, 3 Ds. 133/11, załączników z akt sprawy IC 305/10 w trzech tomach (tj. kserokopii z akt IC 305/10 w jednym tomie i dwóch tomów faktur), brał pod uwagę w swych rozważaniach cenniki producentów urządzeń marki V., J. i P., a nadto katalogi (...) z informacją o cenach materiałów instalacyjnych za II i IV kwartał 2008 roku, albowiem w zeszytach tych ceny dla kwartału są określone po okresie tego kwartału i z kwartału II uwzględniają poziom cen na koniec czerwca tego roku, a z IV kwartału na grudzień 2008 roku. Wskazał, że katalogi te obowiązują do wydania następnego katalogu. Większość transakcji, które były analizowane w oparciu o informacje z (...) dotyczyły lipca, sierpnia, później już tego towaru w analizowanej sprzedaży nie było, albowiem dotyczyły one później kotłów i niewielkiej ilości grzejników, zaś te transakcje były głównie analizowane na podstawie katalogów cenowych producentów, w związku z powyższym nie były związane z II kwartałem 2008r., a z datą wydania i obowiązywania danego katalogu. Biegły podał, że dokonał przy tym porównania tych cen towarów w cennikach znajdujących się w aktach sprawy i w katalogu (...) i ustalił, iż był to ten sam poziom cenowy na te same towary i właściwy dla okresu od kwietnia do grudnia 2008 roku. Analizował też ceny określone w katalogu (...) za III i IV kwartał i tam były nieznaczne różnice, był to nieznaczny wzrost cen na poziomie około 1 %. Biegły wskazał nadto, że w katalogach (...) stosuje się pojęcie cen minimalnych, średnich czy maksymalnych i on sam przyjmował ceny

minimalne i co do tych cen przyjmował rabat i ustalał najniższą opłacalność. Z. S. podał też, że przyjmował korzystne dla oskarżonych założenie, że firma (...) jest dużą hurtownią, albowiem musiał przyjąć, że ten kto nabywał towar od zbywcy nie mając możliwości ustalenia jaki ma obrót firma zbywcy, mógł zakładać, że to jest duża hurtownia, a zatem można uzyskać od niej jak najwyższy możliwy rabat.

Mając zatem na uwadze, że opinia biegłego była jasna, rzeczowa, logiczna, zawierała uzasadnienie wyrażonych ocen oraz poglądów oraz opis metody, którą biegły w opinii zastosował, a przy tym korelowała ona także z zeznaniami przedstawicieli producentów towarów, które to towary były przedmiotem obrotu między spółką (...) a K. K. (1), Sąd uznał, że opinia biegłego zasługuje na aprobatę.

Opinia ta wskazuje zatem na to, że poza dwiema pierwszymi transakcjami, ceny za jakie K. K. (1) zbywał towar do (...) I. musiałyby budzić wątpliwości co do tego, czy są dla K. K. (1) jako zbywcy opłacalne, tym bardziej, że owe atrakcyjne ceny dotyczyły wszystkich kolejnych transakcji. Stąd, oceny Sądu nie mogły zmienić informacje wynikające z faktur innych dostawców (...) I. za 2008 rok (k. 678 np. rura miedziana twarda 35 po 20, 13 złotych za metr), w których cena była porównywalna do cen proponowanych przez K. K. (1), bowiem dotyczyło to pojedynczych transakcji, a nie ich ciągu, jak miało to miejsce w odniesieniu do transakcji z firmą (...).

Zgodzić się też należało ze stanowiskiem biegłego, że za nieracjonalne ocenić należy w kontekście niniejszej sprawy dokonywanie zakupu towaru, bez wiedzy o jego katalogowej cenie. Mimo, że biegły przyznał, że nie jest to obowiązek ustawowy, a wynika ze zdrowego rozsądku, to zdaniem Sądu, mając na uwadze, że zakupu dokonywała profesjonalna firma (...), jak oskarżeni wskazywali od dłuższego czasu funkcjonująca na rynku, to nie sposób uznać, aby jej właściciele działali w jej ramach nieracjonalnie. Sąd zauważył też, że Z. S. przyznał, iż podmiot dopiero wchodzący na rynek może stosować ceny niższe niż ceny ustalone na dany rynek, tzw. ceny dumpingowe, jednakże, w przekonaniu Sądu, i ta okoliczność nie mogła uzasadniać poziomu cen proponowanych przez S. na rzecz (...) I., albowiem współpraca między tymi podmiotami trwała 8 miesięcy, a zatem trudno mówić, aby przez ten cały okres czasu wobec (...) I. firma (...) miała być początkującą, i z tego powodu stosującą ceny poniżej cen zakupu. Byłoby to bowiem sprzeczne z zasadami racjonalnego prowadzenia działalności gospodarczej, jako z góry prowadzące zbywcę do strat przez tak długi okres czasu.

Wskazać również należało, że nie mogło zostać przez Sąd uwzględnione na korzyść oskarżonych, że towar od K. K. (1) miałby być niepełnowartościowy i z tego względu jego cena miałaby zostać obniżona, bowiem, taka okoliczność nie wynika z żadnej z 42 faktur sporządzonych przez K. K. (1), a nadto, jak podał biegły, niemal wszystkie transakcje między (...) I. a S. związane były z cenami poniżej progu opłacalności dla zbywcy. Za sprzeczne zaś z doświadczeniem życiowym uznać należy, że towar od K. K. (1) w całości tworzony był z przedmiotów niesprawnych, nieznajdujących nabywców i zwróconych przez rzekomych innych kontrahentów firmy (...). Przypomnieć zresztą też wypada, że pracownicy (...) I. utrzymywali, że towar z firmy (...) był bez problemów zbywany i wykorzystywany przez (...) I., nie zalegał w magazynie tej spółki. Nadto, również z zeznań osób związanych z (...) wynikało, iż towar zagarnięty przez K. K. (1) z magazynu (...) i następnie zbywany do (...) I., w istocie nie był towarem nietypowym, a takim który cieszył się dużym powodzeniem klientów.

W niniejszej sprawie istotne znaczenie miało też ustalenie czy towar nabywany od K. K. (1) był uzyskany za pomocą czynu zabronionego, który to stanowił czyn pierwotny do czynu wtórnego - paserstwa - zarzucanego oskarżonym.

K. K. (1) przeczył, aby zbywany przez niego firmie (...) towar pochodził z przestępstwa, przy czym te jego twierdzenia były tożsame z linią obrony przyjętą przez K. K. (1) w prowadzonej przeciwko niemu sprawie karnej dotyczącej przywłaszczenia powierzonego mu przez (...) towaru jak i uzyskania go w drodze oszustwa (prowadzonej pierwotnie pod sygnaturą IIK 121/10, a następnie po uchyleniu sprawy do ponownego rozpoznania pod sygnaturą IIK 41/13 Sądu Okręgowego w Słupsku), zakończonej nieprawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 22 maja 2014 roku skazującym K. K. (1).

Mianowicie K. K. (1) utrzymywał, że nabywał towar uczciwie od różnych hurtowni na terenie całego kraju, których jednak nie potrafił wskazać, powołując się na znaczny upływ czasu. Twierdził, że cała jego sprzedaż do (...) I., poza

wykorzystywaniem powierzchni magazynowej (...), nie miała związku z (...). Przekonywał też, że posiadał na to dokumenty, twierdził, że zostały one załączone do sprawy Sądu Rejonowego w Słupsku (k. 339 - 344, 349v, 946 - 947v, 770, stanowiące kserokopię k. 593 - 593v akt IIK 121/10 Sądu Okręgowego w Słupsku). Jednak jak wynika z wykazu dowodów rzeczowych w tej sprawie, postanowienia Prokuratora Okręgowego w Słupsku, pokwitowania i zażalenia K. K. (1) dotyczących zabezpieczenia jego dokumentów (k. 1342, 1343, 1344 - 1345, 1346) takowe były zatrzymane w sprawie, jednak miało to miejsce w 2007 roku, a zatem nie mogło dotyczyć okoliczności z 2008 roku. W istocie zatem K. K. (1) nie posiadał żadnej dokumentacji odnośnie nabycia towarów od innych podmiotów niż (...) w S..

Nadto, w przekonaniu Sądu, twierdzenia K. K. (1) były sprzeczne z doświadczeniem życiowym, bo za takie uznać trzeba, że K. K. (1) - osoba młoda, z wyższym wykształceniem, w istocie miałaby nie pamiętać, nawet przy znacznym upływie czasu od zajęć, choćby jednego swojego dostawcy, a tymczasem świadek ten nie wskazał żadnego z nich.

Dodatkowo, **K. K. (1)** kwestionował, aby przyznał się do przywłaszczenia mienia spółki (...) i jego zbywania między innymi do spółki (...). Tymczasem przeczą temu zeznania Prezesa Zarządu (...) **M. K. (2)**, a także **M. K. (1)**, **J. P.**, **T. P. i M. I. (2)**.

Mianowicie **M. K. (2)** podał, że K. K. (1) przyznał się, przy czym odbyło się to w szerszym gronie osób niż tylko on sam i K. K. (1), na co napisał stosowne oświadczenie, podobnie jak pozostali pracownicy (...), że pobierał towar z (...). Jednocześnie K. K. (1) zobowiązał się w ciągu tygodnia zwrócić z tego tytułu pieniądze. Wówczas też K. K. (1) powiedział, że większość towaru (...) jest w (...) I.. **M. K. (2)**, podobnie jak oskarżeni, wskazał, że (...) w S. nigdy nie współpracowały ze spółką (...) z K., wystawione przez (...) w S. faktury na (...) I. nie były autentyczne, a były wyrazem działań K. K. (1), polegających na wystawianiu jako (...) w S. fikcyjnych faktur na różne podmioty, które w rzeczywistości nie dokonywały zakupów w (...), a następnie dysponowaniu tym towarem w inny sposób. Przy tym K. K. (1) nie kwestionował, że to on wystawiał te faktury. Niemniej jednak, według świadka, specyfikacja towarów zbytych przez S. do (...) I. sporządzona przez (...) to odzwierciedlenie towarów pobranych przez K. K. (1) z magazynu (...). **M. K. (2)** podał również, że dodatkowym argumentem, przemawiającym za przywłaszczeniem mienia spółki (...) przez K. K. (1), poza stwierdzonymi brakami w magazynie oddziału tej spółki w S. i odpowiadającym mu towarem zbytym do (...) I. w K., było to, że magazynier **M. K. (1)** zgłaszał mu, iż K. K. (1) pobiera bez jego udziału towar z magazynu (...) i wywozi w nieznanne miejsce, nie wystawiając na to dokumentów w-z, faktur (k. 730v - 731, 770v). Świadek wskazał też, że do (...) w S. telefonował oburzony mężczyzna, twierdząc, że nie korzystał z usług ich hurtowni, a domagają się od niego zapłaty. On sam dowiedział się również od pracowników hurtowni (...) w S., że K. K. (1) pobrał z kasy (...) kwotę 30 000 złotych, tj. taką na jaką miał zalegać rzekomy klient (...) I. i co do którego już zamierzali skierować sprawę do firmy windykacyjnej, po czym pojawiła się nagle wpłata od tego klienta w tej samej wysokości. W rzeczywistości (...) I. nie zalegał z zapłatą wobec (...) (k. 765 - 770, 770v).

Te konsekwentne zeznania (składane w niniejszej sprawie, w sprawie przeciwko K. K. (1), jak i w sprawie IC 305/10 Sądu Okręgowego w Koszalinie z powództwa (...) w P. przeciwko (...) I.) korespondowały z zeznaniami **M. I. (1)**.

M. I. (1), który przybył do (...) w S. wraz z **M. K. (2)** na kontrolę z (...) w P. podał, podobnie jak **M. K. (2)**, w tym w konfrontacji z K. K. (1), że podczas kontroli w (...) w S. K. K. (1) powiedział, że towar pochodzący z (...) sprzedawał do (...) I.. Oni sami zaś ustalili, że produkty z faktur wystawionych na (...) I. pokrywały się z brakami magazynowymi (...). W czasie kontroli okazało się też, że towar, który był zafakturowany na część klientów, w rzeczywistości przez te podmioty nie został nabyty w (...) (k. 399v - 400, 824v - 825v, z akt 3 ds. 133/ 11 Prokuratury Rejonowej w Słupsku - k. 139 - 140). **M. I. (1)** potwierdził również swoją obecność przy spisaniu przez K. K. (1) oświadczenia, w którym te okoliczności opisał, przy czym wykluczył, aby K. K. (1) był straszony oraz aby w oświadczeniu były pozostawione puste miejsca na kwoty i daty stwierdzając, że K. K. (1) doskonale kojarzył kwoty i rodzaj towaru (k. 946v).

K. K. (1) zaprzeczył w konfrontacji z **M. I. (1)**, aby rozmawiał z nim na temat (...) I. oraz, że mu się przyznał do kradzieży. Podał, że rozmawiał z **M. K. (2)**, ale **M. I. (1)** przy tej rozmowie nie było, zaś **M. K. (2)** też nie opowiadał o (...) I.. Według K. K. (1), rozmowa z **M. K. (2)** była w cztery oczy, **M. K. (2)** straszyl go, ale on tego nie zgłosił organom ścigania, bo gdy wcześniej podobną sprawę zgłosił, sprawa została umorzona. Nadmienił, że powodem odmiennych

zeznań M. I. (1) jest to, że został poinstruowany przez M. K. (2) jak ma zeznawać, a on sam nie miał powodu tłumaczyć się czy zwierzać M. I. (1), z którym przez okres 10 miesięcy pracy dwa razy rozmawiał przez telefon. Niemniej jednak K. K. (1) potwierdził, że spisał oświadczenie, w którym była mowa o (...) I., podał jednak, że jego treść podyktował mu M. K. (2) i oświadczenie nie miało wpisanych kwot i dat, na które pozostawiono puste miejsca.

W ocenie Sądu, twierdzenia K. K. (1) nie zasługiwały jednak na wiarę i to nie tylko z powodu, iż znacząco różniły się od zeznań wskazanych świadków, ale też i dlatego, że były one wewnętrznie sprzeczne. Odnosząc się bowiem do kwestii oświadczenia, w którym opisał swój proceder pobierania na swoją rzecz towaru z magazynu (...) w S., K. K. (1) zeznał, że oświadczenie to było spisane na kilku stronach, zawierało mnóstwo dat, kwot, które on sam dyktował z pamięci, bez jakiegokolwiek potwierdzenia. Kwota ta była kilkakrotnie większa od stwierdzonych następnie braków, bo M. K. (2) przypisał mu i rzekomej sprzedaży do (...) I. wszystkie niezapłacone faktury (...). Obecnie wpisane zaś są kwoty i daty, które zostały dopisane później, a nie pamięta czy przy pisaniu tego oświadczenia był obecny M. I. (1) (k. 946 - 946v). Analiza tej wypowiedzi budzi wątpliwości, skoro świadek raz utrzymywał, że oświadczenie to zawierało w swej treści podane przez niego samego kwoty i daty, a następnie, że kwoty te i daty zostały dopisane później. Nadto, w przekonaniu Sądu, w sytuacji, gdy K. K. (1) był obciążany zaborem mienia wartości ponad 200 000 złotych, to nie do przyjęcia jest, iż nie zgłosiłby organom ścigania, że ktoś przymusza go groźbami do złożenia niezgodnego z prawdą oświadczenia, iż jest sprawcą takiego działania.

Ponadto z treści faktur wystawionych przez S. na spółkę (...) w K., wynika, że ostatnią taką fakturą była ta z 10 grudnia 2008 roku, co rodzi konstatację, że K. K. (1) zaprzestał transakcji z (...) I., po przeprowadzonej w dniu 11 grudnia 2008 roku kontroli w (...), kiedy już nie miał dostępu do towaru tej firmy.

Analiza wskazywanego przez M. K. (2), M. I. (1) i K. K. (1) oświadczenia, datowanego na dzień 11 grudnia 2008 roku (k. 27), potwierdza wersję jego sporządzenia przedstawioną przez tych dwóch pierwszych świadków. Zważyć też należy, że oświadczenie to zawarte zostało zaledwie na dwóch stronach i K. K. (1) w nim w istocie przyznaje się do pobrania towaru na inne firmy, jak i bez dokumentacji, a zbywania go na rzecz (...) I..

Z kolei w pozostałym zakresie zeznania M. K. (2) tworzą całość z relacjami M. K. (1), I. P. i T. P..

M. K. (1) podał bowiem, że miał zastrzeżenia do K. K. (1) o braki magazynowe w (...) w S. grzejników, rur miedzianych i kotłów gazowych, co do których później się okazało, że ten towar był wydawany lub sprzedawany klientom K. K. (1). K. K. (1) drukował na to dokumenty w - z, które nie były składane w hurtowni (...) i ten sam towar przerzucał z jednego klienta na drugiego. Gdy on sam rozmawiał z K. K. (1) o braku dokumentacji, ten mówił mu, aby się tym nie zajmował, że dotyczy to jego klientów i on to wyjaśni. Znaleźli też kartkę z wyszczególnieniem towaru, którego brakuje, bez dokumentów rozchodowych, a K. K. (1) potwierdził, że to on wziął ten towar i obiecał sporządzić na to dokumenty. Świadek wskazał, że z uwagi na to, towar był wyprowadzany z hurtowni, a brakowało na to dokumentów, zniknęły też pieniądze, które zawsze z hurtowni odbierane były przez firmę kurierską, poinformował o tych zajściach M. K. (2), czego wynikiem była kontrola w hurtowni. Wówczas w (...) telefonowali do klientów, którzy byli odnotowani w systemie (...) jako tacy, którzy odebrali od nich towar i okazywało się, że klient nic nie wie o transakcji, bo np. od kilku lat jest na emeryturze albo, że klient takiego towaru nie otrzymał. Świadek potwierdził, podobnie jak M. K. (2), że K. K. (1) w czasie kontroli przyznał, że za jego przyczyną wystąpiły braki pieniędzy i towaru, twierdząc, że je tylko pożyczył, nie kwestionował zaś stwierdzonych braków (k. 504 - 505, 754v - 756v, 821 - 824, 944, 945, z akt 3 Ds. 133/11 Prokuratury Rejonowej w Słupsku - k. 75 - 76v, 112v - 113).

Podobnie zeznała **I. P.** (poprzednio K.) stwierdzając, że do (...) w S. telefonowali klienci informując, że otrzymali faktury, a nie pobierali z (...) towaru, natomiast magazynier K. był zaniepokojony, ponieważ K. K. (1) wydawał towar różnym klientom bez dokumentów, które miał wystawić później, jednak tego nie uczynił. Świadek również potwierdziła, wbrew relacjom K. K. (1), iż M. K. (2) rozmawiał z K. K. (1) w obecności dwóch innych pracowników. Podała też, że niekiedy K. K. (1) zabierał towar z hurtowni i wywoził, po czym zwracał dyspozycje wydania towaru. Po przeprowadzonej kontroli w (...) w S., M. K. (2) przekazał pracownikom, że K. K. (1) przyznał się do wywożenia towaru do innych klientów niż wynikało to z dyspozycji (k. 89 - 90v z akt Prokuratury Rejonowej w Słupsku 3 Ds. 133/11, k.

395 - 395v stanowiącej kserokopię protokołu w sprawie IC 305/10 Sądu Okręgowego w Koszalinie i z k. 783 - 784 akt sprawy Sądu Okręgowego w Słupsku II K 121/10, k. 734 - 735).

Także **T. P.**, który w (...) w S. zajmował się od 1 marca 2008 roku do 31 stycznia 2009 roku obsługą klienta, wystawianiem dyspozycji wydania towaru na podstawie zamówień otrzymanych od K. K. (1), wskazał, że wystawił dyspozycję wydania towaru przez (...) na rzecz (...) I. z dnia 8 września 2008 roku (k. 31) na jednego z oskarżonych tj. P. M. (1) lub M. M. (2), ale nie wie jak została odebrana rura miedziana opisana w dyspozycji, bo zdarzało się, że K. K. (1) pozostawał w pracy po godz. 16, 00, do której pracowali pozostali pracownicy. Świadek stwierdził nadto, że nie widział do magazynu (...) w S. innych dostaw towaru niż dla (...). Świadek stwierdził, że na części faktur i dyspozycji wydania towaru z (...), jego podpis został sfalszowany (k. 731 - 732, z akt 3 Ds. 133/ 11 Prokuratury Rejonowej w Słupsku - k. 85 v - 86, 111v).

Ustalenia kontroli przeprowadzonej w (...) w S., a opisane przez świadków, znajdują też potwierdzenie w treści raportu z tej kontroli (k. 20 - 26).

Co warte również zaznaczenia, żaden z wymienionych świadków, pracujących przecież na co dzień w tym samym miejscu co K. K. (1), nie wiedział, że K. K. (1) miałyby prowadzić firmę o profilu podobnym do (...), jak i o rzekomych dostawach towarów na rzecz jego firmy (...), a które mogłyby potwierdzać, że zbywany przez S. towar był własnością K. K. (1), a nie był to towar z firmy (...) w S..

Zauważyć też należy, że tylko **K. K. (1)** utrzymywał, że miały miejsce bezpośrednie transakcje między (...) w S. a (...) I. w K.. Jednakże te jego wypowiedzi były chwiejne. Raz bowiem twierdził, że nie wie czy wcześniej (...) I. było klientem (...) (k. 721v), dalej, że (...) I. widniała w bazie klientów (...) (k. 726v), a w konfrontacji z M. K. (1) podał, że pamięta, iż były jakieś transakcje między (...) a (...) I., ale nie pamięta czy to on sam czy pracownicy wystawiali na to faktury i czy pracownicy pytali go o te faktury (k. 945). Wcześniej zaś stwierdził, że (...) I. nie była klientem (...). K. K. (1) przeczył również, aby osobiście woził towar (...) do (...) I., mimo, że odmiennie mówił w śledztwie wypowiadając się jako podejrzany (k. 339 - 344). Natomiast w postępowaniu przygotowawczym w swojej sprawie jako podejrzany nie wykluczył, że któryś z M. odbierając towar, mógł prosić o wystawienie faktury na inny podmiot niż (...) I. i stąd faktura z 30 września 2008 roku została wystawiona na U. Z. K. (1), a z dyspozycji wynika, że towar trafił do M., nie wiedział też dlaczego faktura została wystawiona na Trybę, a dyspozycja na M.. Wówczas też K. K. (1) podał, że jako S. sprzedawał towar tylko do (...) I. i żadnej innej firmy, a (...) I. nie była wcześniej klientem (...). Podał, że nie wystawiał dyspozycji na spółkę (...) nie dokumentując tych transakcji fakturami (339 - 344).

Co do współpracy firmy (...) w S. ze spółką (...) z K., **M. K. (2)** zeznał zaś, że (...) nie współpracowała z (...) I., a mogła z tą firmą współpracować firma (...), która mieściła się w tym samym miejscu, co (...) (k. 730).

Także pracująca od kwietnia do czerwca 2008 roku w (...) w S. **K. B.** nie widziała żadnego z oskarżonych na terenie (...), natomiast wskazała, że były wystawiane dokumenty na (...) I. przez (...). Wskazała też, że dopiero przed Sądem dowiedziała się, że na dokumentach były składane jako ona fałszywe podpisy, i to także w czasie, gdy nie pracowała już w (...) (k. 820v, z akt 3 Ds. 133/11 Prokuratury Rejonowej w Słupsku - k. 77v - 78).

Zdaniem Sądu, okoliczność, iż K. K. (1) niekiedy twierdził, że spółka (...) była klientem (...) i sporządzał na tę okoliczność faktury w istocie wynikała z tego, o czym wspominał też M. K. (2), że K. K. (1) wykorzystywał w ten sposób firmę (...), jak i inne, np. D. G. B., Tryby jako podmioty, na które wystawiał fikcyjne faktury uzasadniające pobranie towaru z magazynu (...) w S., a którym to towarem K. K. (1) dysponował w taki sposób, że sprzedawał go jako firma (...) do spółki (...).

Na to bowiem, że zbywany do spółki (...) przez K. K. (1) towar pochodził właśnie z (...) w S. wskazuje treść specyfikacji towarów nabytych przez (...) w S. od swoich dostawców, a utraconych przez (...) w S. z magazynu, co do których brak dokumentów, lub też dokumenty te nie zostały potwierdzone przez podmioty, na które zostały wystawione faktury nabycia tych towarów od (...) i towarów, które wedle faktur wystawianych przez K. K. (1) na (...) I. zostały przez ten

podmiot zakupione oraz faktur wystawionych na te inne podmioty, jak i faktur nabycia prze (...) tych towarów. Z porównania tego wyniku bowiem, że były to tożsame towary. I tak:

- na towar nabyty w dniu 16 maja 2008 roku przez (...) I. od S. w (...) zostały wystawione faktury na M. - M. R.,
- na towar nabyty w dniu 20 maja 2008 roku została wystawiona faktura na L. M. Usługowy Zakład (...),
- na towar nabyty 3 lipca 2008 roku zostały wystawione faktury na M. - M. R. i Zakład (...),
- na towar nabyty 11 lipca 2008 roku zostały wystawione faktury na Zakład (...), L. M. Usługowy Zakład (...), B. - (...) i Z. K. (2) Przedsiębiorstwo Usługowe (...),
- na towar nabyty 17 lipca 2008 roku zostały wystawione faktury na Zakład (...), na towar nabyty 30 lipca 2008 roku zostały wystawione faktury na Zakład (...). W. T. S., - na towar nabyty 25 lipca 2008 roku została wystawiona faktura na (...). W. T. S. i Zakład (...),
- na towar nabyty 1 sierpnia 2008 roku zostały wystawione faktury na (...). W. T. S.,
- na towar nabyty 7 sierpnia 2008 roku zostały wystawione faktury na Zakład (...), L. M. Usługowy Zakład (...), Z. K. (2) Przedsiębiorstwo Usługowe (...),
- na towar nabyty 5 sierpnia 2008 roku została wystawiona faktura na Zakład Produkcyjno Handlowy (...),
- na towar nabyty 21 sierpnia 2008 roku zostały wystawione faktury na Zakład Produkcyjno Handlowy (...), L. M. Usługowy Zakład (...), Zakład (...), Z. K. (2) Przedsiębiorstwo Usługowe (...),
- na towar nabyty 14 listopada 2008 roku została wystawiona faktura na L. M. Usługowy Zakład (...),
- na towar nabyty 1 września 2008 roku zostały wystawione faktury na (...). W. T. S., (...),
- na towar nabyty 2 września 2008 roku zostały wystawione faktury na (...). W. T. S., Zakład Produkcyjno Handlowy (...) w K.,
- na towar nabyty 8 września 2008 roku zostały wystawione faktury na (...). W. T. S. i (...) I. w K.,
- na towar nabyty 4 września 2008 roku zostały wystawione faktury na Zakład Produkcyjno Handlowy (...) w K.,
- na towar nabyty 17 września 2008 roku została wystawiona faktura na Z. K. (2) Przedsiębiorstwo Usługowe (...),
- na towar nabyty 24 września 2008 roku zostały wystawione faktury na Zakład (...) i (...),
- na towar nabyty 1 października 2008 roku zostały wystawione faktury na (...) I. w K., Z. K. (2) Przedsiębiorstwo Usługowe (...), Zakład (...), Zakład Produkcyjno Handlowy (...),
- na towar nabyty 13 października 2008 roku została wystawiona faktura na (...),
- na towar nabyty 20 października 2008 roku została wystawiona faktura na D. - T.,
- na towar nabyty 3 listopada 2008 roku zostały wystawione faktury na D. - T. i Zakład (...), M. M. (2), Zakład Produkcyjno Handlowy (...),
- na towar nabyty 4 listopada 2008 roku została wystawiona faktura na M. M. (2),
- na towar nabyty 10 listopada 2008 roku zostały wystawione faktury na Zakład Produkcyjno Handlowy (...), D. - T., (...),

-na towar nabyty 14 listopada 2008 roku została wystawiona faktura na M. M. (2),

-na towar nabyty 17 listopada 2008 roku zostały wystawione faktury na (...) I. w K., (...) K., Zakład (...),

-na towar nabyty 26 listopada 2008 roku zostały wystawione faktury na (...) I. w K., Zakład Produkcyjno Handlowy (...), Z. K. (2) Przedsiębiorstwo Usługowe (...),

-na towar nabyty 10 grudnia 2008 roku została wystawiona faktura na (...) K. (k. 55 - 134 i 135 - 269).

Tym samym, w przekonaniu Sądu, w sytuacji, gdy K. K. (1) nie posiadał żadnej dokumentacji odnośnie nabycia towaru od innych podmiotów, następnie zbywanego do (...) I., nie może budzić wątpliwości, że towar, który tam sprzedawał, pochodził z czynu zabronionego, stanowiącego przywłaszczenie powierzonego K. K. (1) mienia, a przy tym z uwagi na sposób działania oskarżonego celem uzyskania tego mienia, polegającego na sporządzaniu dokumentacji, celem wprowadzenia w błąd (...) co do rzeczywistych losów towaru, także stanowiącego oszustwo.

Reasumując Sąd uznał, że **W. Ś. (1)** i **S. M.** poprzez to, że w S. i w K. w okresie od 16 maja 2008 roku do 10 grudnia 2008 roku działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nabyli od K. K. (1), uzyskane przez niego za pomocą czynu zabronionego w postaci przywłaszczenia i oszustwa kotły grzewcze, grzejniki i rury miedziane stanowiące własność spółki (...) spółka z o.o. z siedzibą w P. przy ul. (...), dla prowadzonej przez siebie spółki pod nazwą (...)I. M., (...) spółka jawna z siedzibą w K., to jest:

- w dniu 16 maja 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli grzejniki P. (...) za kwotę 3.922,04 zł. oraz na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli grzejnik P. (...), kocioł A. C. P. za kwotę 2837,23 zł.,

- w dniu 20 maja 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli grzejniki P. i kocioł (...) 2F za kwotę 2.379 zł.,

- w dniu 3 lipca 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli grzejniki P. (...) i A. i kocioł J. (...) 11 za kwotę 6 599, 70 zł.,

- w dniu 11 lipca 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły J.(...), V.(...)F, A. class premium, A. pakiet eco comfort za kwotę 5.856 zł.,

- w dniu 17 lipca 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły V. (...) atmo (...) za kwotę 5.307 zł.,

- w dniu 25 lipca 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kocioł V. (...) (...) (...) za kwotę 1.326,75 zł. i na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 2.067,41 zł.,

- w dniu 30 lipca 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły (...) i V. (...) (...) (...) za kwotę 3.705,75 zł.,

- w dniu 1 sierpnia 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 11.730,30 zł. i na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli kotły za kwotę 2.653,50 zł.,

- w dniu 5 sierpnia 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 8.379 zł.,

- w dniu 7 sierpnia 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 6.082,92 zł., na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli kotły J. (...) za kwotę 1,434,72

zł. i na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury VAT nr (...) nabyli kotły (...), A. (...) P. i A. C. system 24 za kwotę 4.071,75 zł.,

- w dniu 21 sierpnia 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 6.365,96 zł. i na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły V. (...) (...) (...) za kwotę 11.940,75 zł.,

- w dniu 1 września 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły J. (...) 11, (...) i (...) (...) pro za kwotę 4.163,25 zł.,

- dniu 2 września 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 6.211zł.,

- w dniu 4 września 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły (...), J. (...) 11 za kwotę 4.986,75 zł.,

- w dniu 8 września 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły V. (...) (...) pro za kwotę 2.653,50 zł. i na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły V. (...) (...)proza kwotę 1 594, 25 zł.,

- w dniu 17 września 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 6.707,56 zł.,

- w dniu 24 września 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły (...) i A. C. system 24 za kwotę 7.686 zł.,

- w dniu 1 października 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 10.734,70 zł. i na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły V. (...) (...) pro i J. (...) 11 za kwotę 2.058,75 zł.,

- w dniu 13 października 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły (...) za kwotę 5.261,25 zł.,

- w dniu 20 października 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kocioł V. (...) za kwotę 3.600 zł. i na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły J.(...)s za kwotę 2 104,50 zł.,

- w dniu 3 listopada 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły A. C. system 24 i J. (...) 11 za kwotę 6 039 zł. i na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 6 107,45 zł.,

- w dniu 4 listopada 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły J.(...), J. (...) 11 i V. (...) (...)C pro za kwotę 4.163,25 zł.,

- w dniu 5 listopada 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 7.641 zł.,

- w dniu 6 listopada 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły J.(...), V. (...) (...)C pro i A. C. system 24 za kwotę 3.705,75 zł. i na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły J. (...) 11, Junkers (...) i V. (...) (...) pro za kwotę 4.071,75 zł.,

- w dniu 14 listopada 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 2.886 zł.,

- w dniu 17 listopada 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły V. (...) (...)pro, J. 2w 14-2 ceraclass i (...) 11 za kwotę 4.209 zł.,

- w dniu 26 listopada 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły J. 14-2 ceraclass i V. (...) pro za kwotę 2.379 zł. i na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli rury miedziane za kwotę 4.213 zł.,

- w dniu 10 grudnia 2008 roku na podstawie wystawionej przez K. K. (1) faktury Vat nr (...) nabyli kotły J. ceraclass za kwotę 2.104,50 zł.,

przy czym na podstawie ceny nabycia przedmiotów w wysokości poniżej opłacalności dla zbywcy, powinni i mogli przypuszczać, że przedmioty te zostały uzyskane za pomocą czynu zabronionego, przy czym wartość uzyskanego mienia na szkodę (...) spółka z o.o. z siedzibą w P. wyniosła 263 769, 55 złotych, co stanowi mienie znacznej wartości, dopuścili się czynu z **art. 292 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.**

Kierując się treścią opinii biegłego Z. S., Sąd z opisu czynu zarzucanego W. Ś. (1) i S. M. wyeliminował transakcje z 11 kwietnia 2008 roku i 8 maja 2008 roku dotyczące grzejników oraz transakcje dotyczące innych niż grzejniki, kotły grzewcze i rury miedziane elementów instalatorskich.

Przechodząc do subsumcji prawnej czynów oskarżonych stwierdzenia wymagało, że ustawodawca przewidział dwa rodzaje paserstwa: określone w art. 291 k.k. paserstwo umyślne oraz art. 292 k.k. paserstwo nieumyślne.

Paserstwo opisane art. 291 § 1 k.k. jest przestępstwem o alternatywnie określonych czterech formach działania sprawczego. Aby doszło do wypełnienia znamion przestępstwa z art. 291 k.k. zrealizowanie jednej ze wskazanych w tym przepisie czynności sprawczych musi nastąpić po dokonaniu czynu zabronionego w stosunku do rzeczy stanowiącej przedmiot działania sprawcy paserstwa i bez uprzedniego porozumienia. Paserstwo jest bowiem swoistą formą pomocy udzielonej osobie, która uzyskała rzecz "za pomocą czynu zabronionego", realizowaną po dokonaniu owego czynu, identyczne działania podjęte w realizacji porozumienia ze sprawcą będą podlegały ocenie w płaszczyźnie współsprawstwa lub pomocnictwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2007 roku w sprawie II KK 9/07, LEX nr 310241).

Przestępstwo określone w art. 291 k.k. jest przestępstwem umyślnym, jednak nie kierunkowym. Ustawa nie wymaga, aby zachowania sprawcy polegające na przyjmowaniu rzeczy uzyskanej za pomocą czynu zabronionego albo pomocy do jej zbycia były przez sprawcę podejmowane w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Paserstwo może być popełnione zarówno w formie zamiaru bezpośredniego, jak i zamiaru wynikowego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 września 2000 roku w sprawie II KKN 327/99, LEX nr 50897, wyroki Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 25 kwietnia 2001 roku w sprawie II AKa 59/01, KZS 2001, z. 6, poz. 32 i z dnia 22 września 1994 roku w sprawie II Ak 141/94, KZS 1994, z. 10, poz. 14).

Do odpowiedzialności sprawcy konieczna jest jego wiedza, że rzecz pochodzi z czynu zabronionego, albo uświadamianie sobie tej możliwości i godzenie się z nią. Natomiast czynności wykonawcze paserstwa w postaci nabycia rzeczy, pomocy do jej zbycia, przyjęcia i pomocy do ukrycia wymagają zamiaru bezpośredniego.

Nie jest konieczna świadomość sprawcy dotycząca okoliczności związanych z popełnieniem czynu zabronionego, z którego pochodzi rzecz stanowiąca przedmiot jego działania. W szczególności nie jest konieczne, aby paser miał świadomość, za pomocą jakiego konkretnie czynu zabronionego rzecz została uzyskana, ani też świadomość okoliczności, czasu i miejsca popełnienia tego czynu zabronionego (por. W. Świda (w:) I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., s. 662; J. Makarewicz, Kodeks karny z komentarzem, s. 423-424; J. Wojciechowski, Kodeks karny..., s. 506).

Podkreślenia natomiast wymaga, że świadomość pochodzenia rzeczy z czynu zabronionego musi istnieć w chwili dokonywania przestępstwa paserstwa, a więc w momencie nabywania, przyjmowania lub pomocy do zbycia lub ukrycia tej rzeczy przez sprawcę (por. J. Makarewicz, Kodeks karny z komentarzem, s. 423).

Świadomość pochodzenia rzeczy z czynu zabronionego oceniać należy na podstawie znanych osobie nabywającej tę rzeczy, pomagającej do ich zbycia, przejmującej je lub pomagającej do ich ukrycia, okoliczności związanych z czasem przed popełnieniem czynu lub z czasem jego dokonywania. Świadomości tej nie należy ustalać na podstawie faktów, które nastąpiły po dokonaniu czynu, jeżeli z faktów tych nie można wyciągnąć poprawnego pod względem logicznym i zgodnego z zasadami doświadczenia życiowego wniosku o istnieniu okoliczności świadczących o świadomości pochodzenia rzeczy z czynu zabronionego w chwili dokonywania czynu opisanego w art. 291 k.k. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 1972 roku w sprawie II KR 162/72, OSNKW 1973, nr 4, poz. 46).

Czynność sprawcza paserstwa może przybierać różne formy, przy czym dla wypełnienia znamienia czasownikowego wystarczające jest dopuszczenie się choćby jednej z nich. Polega ona na nabyciu przez sprawcę rzeczy uzyskanej w drodze czynu zabronionego, udzieleniu pomocy do zbycia takiej rzeczy, jej przyjęciu lub udzieleniu pomocy w jej ukryciu. Nabycie oznacza odpłatne lub nieodpłatne uzyskanie przez sprawcę władztwa nad rzeczą od osoby nią bezprawnie władającej, za jej zgodą. Zachowanie to może mieć tylko formę działania. Pomoc do zbycia rzeczy stanowią wszelkie działania ułatwiające zbywcy rzeczy uzyskanej w drodze czynu zabronionego zbycie jej posiadania. Pomoc przy zbyciu stanowią na przykład pośrednictwo, przewiezienie rzeczy, poinformowanie osoby posiadającej rzecz o miejscu lub osobie, której można ją zbyć, wyszukiwanie nabywcy, dostarczenie rzeczy do miejsca transakcji lub podejmowanie innych czynności umożliwiających lub ułatwiających dokonanie zbycia rzeczy. Zachowanie to może mieć formę działania lub zaniechania. W wypadku zaniechania odpowiedzialność ponosi tylko osoba, na której ciążył szczególny prawny obowiązek ujawnienia prawdy dotyczącej pochodzenia rzeczy. Przyjęcie rzeczy zachodzi wtedy, gdy sprawca obejmuje władztwo nad rzeczą uzyskaną w wyniku czynu zabronionego na podstawie uprzedniego porozumienia zawartego z posiadaczem rzeczy. Przyjęcie rzeczy może zostać dokonane zarówno przez działanie, jak i przez zaniechanie.

Paserstwo nieumyślne z art. 292 § 1 k.k. od występku z art. 291 k.k. różni się przede wszystkim stroną podmiotową. Sprawca tego przestępstwa nie zdaje sobie sprawy, chociaż mógł i powinien przypuszczać na podstawie towarzyszących okoliczności, że nabywa lub pomaga do zbycia albo przyjmuje lub pomaga do ukrycia rzeczy, która pochodzi z czynu zabronionego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 2012 roku w sprawie KK 401/12, LEX nr 1231664).

Przy paserstwie nieumyślnym sprawca nie wie, że rzecz będąca przedmiotem jego działań została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, lecz w konkretnym układzie okoliczności faktycznych, w których podejmuje określone czynności w stosunku do rzeczy, istniały możliwości powzięcia przez niego przypuszczenia, że rzecz została uzyskana za pomocą takiego czynu. Podstawą owej możliwości przypuszczenia dotyczącego pochodzenia rzeczy są "okoliczności towarzyszące" nabyciu rzeczy, udzieleniu pomocy do jej zbycia, przejściu lub udzieleniu pomocy do jej ukrycia.

Strona podmiotowa charakteryzuje się tu istnieniem nieumyślności w odniesieniu do znamienia pochodzenia rzeczy z czynu zabronionego. Sprawca nie zdaje sobie sprawy z tego, że rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, choć może i powinien to przypuszczać. Przy czym, znamiona czynności wykonawczej, jak nabycie, pomoc do zbycia, przyjęcie lub pomoc do ukrycia są objęte umyślnością. Nieumyślność dotyczy bowiem tylko samego pochodzenia rzeczy.

Za towarzyszące okoliczności, na podstawie których sprawca może i powinien przypuszczać, że rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego rozumieć należy okoliczności, na podstawie których sprawca ma możliwość powzięcia przypuszczenia, że rzecz pochodzi z czynu zabronionego. Nie chodzi tu o uzyskanie pewności, ponieważ wówczas sprawca dopuściłby się paserstwa umyślnego. Wystarczy możliwość powzięcia przypuszczenia. Okoliczności te winny mieć charakter obiektywny i winny być uświadomione przez sprawcę.

Okolicznościami towarzyszącymi mogą być wiedza sprawcy o uprzedniej karalności zbywcy, wiedza o popełnianiu przez nią w przeszłości przestępstw, w wypadku kiedy sprawca nie zna tej osoby - jej wyglądu, młodego wieku, nietypowe miejsce przekazania rzeczy, pora nocna (por. P., Komentarz, s. 346m, (Michalski (w:) Wąsek II, s. 1051 i n.). Na pochodzenie rzeczy z czynu zabronionego wskazuje zaoferowanie ich znacznej ilości w sytuacji, kiedy sprawcy wiadome jest, że zbywca nie prowadzi działalności w zakresie obrotu rzeczami danego rodzaju (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 czerwca 1984 r. w sprawie IV KR 116/84, OSNPG 1984, nr 12, poz. 110). Nadto okoliczności te mogą przybierać postać na przykład nabywania rzeczy po rażąco niskiej cenie, niewspółmiernej do rzeczywistej wartości rzeczy, znacznie niższej niż rynkowa, przy czym w takim wypadku jest konieczne, by sprawca miał rozeznanie, przynajmniej orientacyjnie, w rynkowych cenach rzeczy danego rodzaju. Jest też tego rodzaju okolicznością zaoferowanie, prośba o pośrednictwo w zbyciu lub złożenie rzeczy w sytuacji, kiedy sprawca wiedział, że w niedawnej przeszłości miała miejsce kradzież tego rodzaju rzeczy, nabywanie rzeczy, w której dokonano przeróbek, zmiany lub zniszczenia albo zamazania znaków identyfikacyjnych, nabycie rzeczy normalnie niewystępujących w prywatnym obrocie itp. (por. A. Marek, Prawo karne..., s. 547; L. Gardocki, Prawo karne, s. 308). Układ okoliczności towarzyszących warunkuje istnienie powinności i możliwości powzięcia przez sprawcę przypuszczenia, że stanowiąca przedmiot działania rzecz uzyskana została za pomocą czynu zabronionego. Jeśli układ okoliczności towarzyszących jest tak nietypowy, że nie można wyciągnąć z niego żadnych wniosków co do pochodzenia rzeczy, wówczas brak jest podstaw do subiektywnego przypisania sprawcy nieumyślności.

Powinność jako element określający stronę podmiotową czynu zabronionego z art. 292 k.k. wyznaczana jest przez normatyw, wzorzec (model) określający próg wymagań, jakich można oczekiwać od człowieka wykonującego swe obowiązki lub podejmującego się określonych czynności w związku z jego przynależnością do pewnego kręgu zawodowego lub społecznego (por. W. Wolter, Z rozważań nad winą nieumyślną, PiP 1962, z. 5-6, s. 804; K. Indeki, Przystępstwo paserstwa..., s. 143; A. Zoll (w:) G. Bogdan, Z. Cwiakalski, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz, wyd. II, s. 148 i n.). Do przypisania sprawcy nieumyślności konieczne jest wykazanie, że podejmując określone czynności w konkretnym układzie okoliczności towarzyszących nie powziął przypuszczenia o przestępnym pochodzeniu rzeczy, przy czym ów brak wynikał z pewnego mankamentu jego zachowania, który można określić mianem naruszenia reguł prawidłowego, ostrożnego postępowania w danych okolicznościach. Innymi słowy, w odniesieniu do zachowania sprawcy istnieje możliwość postawienia tezy, iż gdyby postąpił w danym układzie okoliczności faktycznych należycie starannie, wówczas powziąłby przypuszczenie, że rzecz, którą nabył, przyjął lub pomógł do jej zbycia lub ukrycia, została uzyskana za pomocą czynu zabronionego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2003 r. w sprawie V KK 14/02, LEX nr 77025).

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy, stwierdzić należało, że żadnemu z oskarżonych nie można było przypisać zarzucanego paserstwa umyślnego. Brak bowiem dowodów świadczących o tym, że oskarżeni wiedzieli, iż nabywany przez spółkę jawną (...) w K. od Firmy Handlowej (...) towar pochodzi z czynu zabronionego. Nie zostali bowiem poinformowani o tym przez K. K. (1) ani inną osobę. Także nie można uznać, aby oskarżeni uświadamiali sobie możliwość, że towar od K. K. (1) został przez niego uzyskany w drodze czynu zabronionego, a w konsekwencji jednak go nabywając, godzili się na to. Zważyć bowiem należy, że K. K. (1) występował przed nimi jako osoba prowadząca działalność gospodarczą, handlową, na co przedłożył stosowne dokumenty, aczkolwiek z zaświadczenia o wpisie do rejestru działalności gospodarczej nie wynikało, aby zajmował się handlem urządzeniami sanitarnymi i centralnego ogrzewania, to jednak zapisany był tam handel metalami i rudami metali. Przy tym brak też dowodów świadczących o tym, że W. Ś. (1), S. M., M. M. (2) i P. M. (1) wiedzieli, że K. K. (1) jest zatrudniony w (...) w S.. Podkreślenia też wymaga, że K. K. (1) nie zbywał oskarżonym towaru bez stosownej dokumentacji, co mogłoby nasuwać wątpliwości co do tego, iż chce coś ukryć. Jednocześnie faktury wystawione przez jego firmę (...) na spółkę (...), oskarżeni wprowadzali do dokumentacji księgowej swojej spółki, co świadczy także o tym, że sami również nie chcieli niczego ukryć i nie mieli świadomości, iż faktury dotyczą sprzedaży towaru uzyskanego z czynu zabronionego. Podkreślenia też wymagało, że część płatności na rzecz K. K. (1) następowała ze strony (...) I. w drodze przelewów bankowych, co zatem łatwo mogło podlegać weryfikacji. Wątpliwości nie mogła też budzić ilość towaru oferowanego przez K. K. (1), bowiem w przewadze oferował on pojedynczych egzemplarzy towarów, a większe ich ilości, transakcji tych było wiele,

co współgrało z tym, iż występował przed oskarżonymi jako podmiot działalności gospodarczej. Nie bez znaczenia był tu też znaczny okres czasu przez jaki K. K. (1) oferował spółce (...) swój towar do nabycia, mający miejsce blisko 8 miesięcy, co także musiało utwierdzać oskarżonych w tym, iż gdyby działania K. K. (1) były niezgodne z prawem, nie mógłby ich podejmować w tak długim okresie czasu w niezakłócony sposób. Według wiedzy oskarżonych, K. K. (1) miał też dysponować innym towarem, którego (...) I. od niego nie kupował, bowiem w ofertach deklarował możliwość dostarczenia także innego towaru niż ten, który od niego nabywali. Świadomości niezgodnych z prawem działań K. K. (1) nie musiało wzbudzać także to, iż towar od niego był odbierany z terenu, na którym znajdował się magazyn (...) w S., skoro K. K. (1) poinformował oskarżonych, że od tej firmy podnajmuje powierzchnię magazynową, przy czym oskarżeni mogli uważać, że jest to rozwiązanie czasowe. Z tego też względu, nie było koniecznym oczekiwanie, aby w tym miejscu znajdowało się jakiegokolwiek oznakowanie dla firmy (...), tym bardziej, że z zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej wynikał adres zakładu głównego ul. (...) w S.. Nadto nie można było też pominąć i tego, że gdy na teren hurtowni (...) w S. przybywali przedstawiciele (...) I. lub wynajęty przez tę spółkę kierowca, bez żadnych problemów, także pod nieobecność K. K. (1), był im wydawany zamówiony towar mimo, że nie ukrywali, że przyjechali po towar od K. K. (1), a wręcz magazynierowi M. K. (1) oskarżony P. M. (1) wprost powiedział, że nie bierze towaru z (...), ale od K. K. (1). Przy tym odbiór towaru przez przedstawicieli (...) I. ze S. nie odbywał się pod osłoną wieczora czy nocy, a w ciągu dnia, w godzinach funkcjonowania (...) w S., gdy działania te mogły być zauważone przez pracowników (...). Podobnie, zdaniem Sądu, świadomości o tym, że K. K. (1) dysponuje towarem, którym nie ma prawa swobodnie rozporządzać nie mogło wzbudzać to, że transportował towar do spółki (...) w K. samochodami z (...). Skoro bowiem miał on wynajmować magazyn na towar z tej firmy, to równie dobrze, w ten sam sposób mógł korzystać z transportu (...).

W świetle przytoczonych okoliczności, w ocenie Sądu, nic nie świadczyło o tym, by W. Ś. (1), S. M., P. M. (1) i M. M. (2) mieli świadomość, iż K. K. (1) zbywa im towar uzyskany w drodze czynu zabronionego.

Natomiast, na podstawie cen nabycia towarów od K. K. (1), nabywcy powinni i mogli przypuszczać, że grzejniki, koty grzewcze i rury miedziane twarde zostały uzyskane przez K. K. (1) za pomocą czynu zabronionego. Jak bowiem wynikało z opinii biegłego Z. S., średnio te towary miały cenę niższą o 20%, od tej za którą można było towary te nabyć najkorzystniej w innych miejscach. Przy czym dotyczyło to aż 40 spośród 42 transakcji między (...) I. i S., bowiem jedynie co do dwóch pierwszych, można był uznać, iż proponowana przez K. K. (1) cena jest ceną rynkową. Rodziło to powinność i możliwość refleksji nad tym, czy zbywanie przez K. K. (1) towaru po takich cenach jest dla niego opłacalne i z jakiego powodu to czyni. Jest oczywistym, że przepisy prawa nie nakładają na przedsiębiorców obowiązku dokonywania takich ustaleń, jednak mając na uwadze, że dotyczyło to profesjonalnego podmiotu, którego celem jest działalność przynosząca zyski, zasady racjonalnego prowadzenia działalności gospodarczej, przemawiały za tym, że nabywcy winni byli, a także nic nie stało na przeszkodzie by tak uczynili, podjąć przypuszczenie, iż towar z firmy (...) nie został uzyskany zgodnie z prawem. Takie zaś przypuszczenie powinni i mogli podjąć właściciele spółki jawnej (...) **i S. M.**

Sąd nie pominął, że K. K. (1) zeznał, iż zdarzało się, że oferował sprzedaż (...) I. towaru, który dopiero miał zamiar uzyskać. Jednakże okoliczność ta nie mogła skutkować uznaniem, że oskarżeni nie dopuścili się zarzuconego im czynu. Wskazać bowiem trzeba, że brak jest jakichkolwiek dowodów na to, aby oskarżeni wiedzieli, że K. K. (1) oferuje towar, którym jeszcze nie dysponuje, a który dopiero zamierza uzyskać w drodze czynu zabronionego. Poza tym, wskazać należy, że (...) I. w istocie nabywała towar w momencie jego wydania na swoją rzecz, a wówczas już K. K. (1) przedmiotami tymi dysponował.

Sąd zauważył, iż w orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażony został pogląd, że nie może być uznane za paserstwo nabycie rzeczy pochodzącej z kradzieży, dokonanej przez innego sprawcę, gdy nabywający jeszcze przed dokonaniem kradzieży porozumiewał się ze sprawcą kradzieży co do ich nabycia, zwłaszcza, gdy oferta ta stała się czynnikiem skłaniającym sprawcę do jej dokonania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 1967 roku w sprawie IKR 264/66, OSNKW 1967/12/132, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 1986 roku w sprawie I KR 445/86, OSNKW 1987, NR 7-8, poz. 70, , wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2007 roku w sprawie II KK 9/07, LEX nr 310241). Stwierdzić jednak należy, że dotyczy to sytuacji, gdy nabywca rzeczy wie, iż będzie nabywał rzeczy, które zostaną w

tym celu skradzione, a wobec tego nie jest paserem, a w zależności od okoliczności można uznać, że jest podżegaczem lub pomocnikiem.

Sąd, Sąd uznał, że oskarżeni **W. Ś. (1)** i **S. M.** dopuścili się paserstwa nieumyślnego.

Odnosząc się do czynu zarzuconego **P. M. (1)** i **M. M. (2)**, stwierdzenia wymaga, że z treści zarzutu wynika, że oskarżeni ci mieli pomagać K. K. (1) do zbycia jego towaru uzyskanego z czynu zabronionego.

W przekonaniu Sądu, tego rodzaju działań nie można było przypisać tymże oskarżonym. Zważyć bowiem należy, na co wskazywano już wyżej, że M. M. (2) i P. M. (1) w żaden sposób nie byli powiązani z K. K. (1), a byli pracownikami spółki jawnej (...), Ś., a ich działania dotyczące nabywania towaru od K. K. (1) były realizacją obowiązków pracowniczych wobec tej spółki, działaniem na rzecz tego podmiotu, a nie udzielaniem pomocy K. K. (1).

Wskazać należy, że pomocnictwo w rozumieniu art. 18 § 3 k.k. wchodzi w grę wyłącznie wtedy, gdy za udowodnione można uznać, że zachowanie danej osoby było podejmowane z nastawieniem, a więc z zamiarem, aby inna osoba dokonała konkretnego przestępstwa i w związku z tym ułatwiła jej to. Nie jest zaś pomocnictwem zachowanie osoby, która z uwagi na splot okoliczności będących poza sferą jej przewidywań, w sposób niezamierzony sprzyjała sprawcy bądź sprzyjała mu w innym celu, a przez to umożliwiła znalezienie się w konkretnym miejscu i czasie, co ten wykorzystał do popełnienia takiego czynu zabronionego, którego ona nie akceptowała i nie chciała ułatwić (por. LEX nr 142827).

Mając zatem na uwadze, że P. M. (1) i M. M. (2) działali na rzecz spółki (...), tj. nie zmięrzali do wyrządzenia jej jakiegokolwiek szkody, nie sposób uznać, aby ich działania stanowiły pomocnictwo dla K. K. (1), a w tym w celu zbycia swojemu pracodawcy towarów z czynu zabronionego. Działania P. M. (1) i M. M. (2) mogły natomiast dotyczyć pomocy W. Ś. (1) i S. M. do nabycia przez (...) I. towaru od K. K. (1).

Niemniej jednak w świetle zebranego materiału dowodowego w istocie nie sposób określić jakie czynności sprawcze ci dwaj oskarżeni mieliby w tym celu podejmować, w zakresie całej trwającej od kwietnia do grudnia 2008 roku współpracy (...) I. i S.. Okoliczność bowiem, że P. M. (1) miał podpisać oświadczenie z dnia 28 listopada 2008 roku o przyjęciu kotła wodnego, na którym to oświadczeniu w nieustalonym czasie znalazła się pieczętka (...), w sytuacji, gdy na zakup ten nie została wystawiona przez Firmę Handlową (...) faktura, nie pozwala na dokonanie żadnych niewątpliwych wniosków co do przyczyn sporządzenia takiego oświadczenia. Zaznaczenia zresztą wymaga, że podobnie uznał oskarżyciel, skoro tego zakupu nie ujął w stawianym P. M. (1) zarzucie. Tak też należy odnieść się do faktu podpisania przez P. M. (1) dyspozycji wydania towaru z dnia 21 września 2008 roku, wystawionej przez (...), bowiem na ten towar także K. K. (1) nie wystawił na (...) I. jako S. faktury i transakcja ta nie została też zakwestionowana przez oskarżyciela w akcie oskarżenia.

Wskazać jednak też należy, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego prezentowany jest pogląd, że pomocnictwo do przestępstw nieumyślnych nie jest możliwe (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 1963 roku w sprawie IV KO54/61, OSNKW 19632, NR 10, poz. 179, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 1974 roku w sprawie V KRN 61/74, niepubl.).

Niemniej jednak, zaznaczenia też wymaga, że z uwagi na to, że pomocnik musi działać w zamiarze bezpośrednim (gdy chce, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego) lub ewentualnym (gdy przewidując możliwość dokonania przez inną osobę czynu zabronionego godzi się na to), do przyjęcia pomocnictwa ze strony M. M. (2) i P. M. (1) do nabycia przez S. M. i W. Ś. (1) mienia pochodzącego z czynu zabronionego, P. M. (1) i M. M. (2) musieliby być świadomi nielegalnego pochodzenia towaru nabywanego z firmy (...) lub musieliby to przewidywać. Tymczasem jak wskazano wyżej, co do żadnego z oskarżonych, a zatem także i co do M. M. (2) i P. M. (1), na podstawie zebranego materiału dowodowego Sąd takich ustaleń nie mógł poczynić.

W tym stanie rzeczy, nie znajdując też podstaw do zakwalifikowania ich zachowania z innego, niż zarzucony przepisu, Sąd uniewinnił **M. M. (2)** i **P. M. (1)** od popełnienia zarzucanego każdemu z nich czynu.

Co do S. M. i W. Ś. (1) Sąd przyjął, że działali oni w stosunku do mienia znacznej wartości. Stosownie bowiem do treści art. 115 § 5 k.k. za mienie znacznej wartości poczytuje się mienie, którego wartość w chwili popełnienia czynu zabronionego przekracza 200 000 złotych.

Poza tym obaj oskarżeni działali też w ramach czynu ciągłego. Zgodnie z brzmieniem art. 12 k.k. dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uznaje się za „jeden czyn zabroniony”. Ustawodawca bowiem przesądził, że przy spełnieniu pewnych warunków wiele zachowań stanowi jednorazowe wypełnienie znamion jakiegoś typu czynu zabronionego. Zastosowanie art. 12 k.k. uzależnione jest z jednej strony od przesłanki podmiotowej (subiektywnej) w postaci „z góry przyjętego zamiaru”, z drugiej od przesłanek przedmiotowych, takich jak „krótkie odstępy czasu” oraz tożsamość pokrzywdzonego, jeżeli przedmiot zamachu jest dobro osobiste. Brzmienie art. 12 k.k. przesądza o tym, że czyn ciągły charakteryzuje się jednym zamiarem (tym samym, a nie takim samym) obejmującym wszystkie elementy składowe. Nie spełnia kryteriów czynu ciągłego przypadek, w którym poszczególne zachowania sprawcy nie zostały objęte jednym, z góry powziętym zamiarem, lecz zostały dokonane z identycznym zamiarem, takim samym w odniesieniu do każdego zachowania, lecz nieistniejącym z góry, a pojawiającym się sukcesywnie przy podejmowaniu każdego kolejnego zachowania. Podobnie nie stanowi wypełnienia przesłanki podmiotowej, określonej w art. 12 k.k., sytuacja, gdy sprawca dopuszcza się kilku lub kilkunastu zachowań z odnawiającym się w odniesieniu do każdego z nich zamiarem (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 1999 roku w sprawie IV KKN 28/99 Prok. i Pr. 1999/10/2).

Odnosząc to do zachowania W. Ś. (1) i S. M., stwierdzić należy, że działania zostały podjęte przez oskarżonych w realizacji z góry powziętego zamiaru polegającego na uzyskiwaniu towaru do prowadzonej działalności gospodarczej po jak najniższych cenach, realizowanego sukcesywnie, przy wykorzystaniu kolejnych ofert zbycia takiego towaru przez K. K. (1). Oskarżeni działali ze sobą w porozumieniu, wspólnie akceptując, jako współwłaściciele spółki jawnej (...), M. w K., te transakcje. Przy czym, oskarżeni działali w ten sposób wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu od kilkudniowych do dwutygodniowych, w czasie od 16 maja 2008 roku do 10 grudnia 2008 roku.

Sąd doszedł nadto do przekonania, że wobec oskarżonych W. Ś. (1) i S. M. nie zachodziły żadne kodeksowe okoliczności uchylające czy umniejszające zawinienie oskarżonych, którzy byli osobami dorosłymi, w pełni poczytalnymi, mieli zatem zachowaną obiektywną możliwość zachowania się zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym i dania posłuchu normom prawnym.

Za przypisany oskarżonym **W. Ś. (1) i S. M.** czyn, Sąd skazał każdego z oskarżonych na kary po **roku pozbawienia wolności** i na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił wobec W. Ś. (1) i S. M. **na okresy próby po 3 lata**.

Sąd miał przy tym na uwadze okoliczności obciążające, jak i łagodzące wobec oskarżonych.

I tak za okoliczność na korzyść oskarżonych Sąd poczytał, że S. M. (k. 604) i W. Ś. (1) (k. 601), mimo dojrzałego wieku, dotychczas nie byli karani.

Natomiast bez wątpienia okolicznością obciążającą było długotrwałe działanie oskarżonych, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w stosunku do mienia znacznej wartości. Zważyć jednak należało, że W. Ś. (1) i S. M. działali z winy nieumyślnej.

Mając na uwadze, że oskarżeni popadli po raz pierwszy konflikt z prawem, jak i formę ich winy, Sąd doszedł do przekonania, że co do W. Ś. (1) i S. M. zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna na przyszłość, iż nie popełnią już oni w przyszłości przestępstwa. Stąd też, Sąd skorzystał wobec nich z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

W przekonaniu Sądu, wymierzona oskarżonym S. M. i W. Ś. (1) kara jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonych oraz społecznej szkodliwości popełnionego przez nich czynu. Zdaniem Sądu, jedynie kara wymierzona oskarżonym w powyższym zakresie może spełnić pokładane w niej cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, stanowiąc

odpowiednią dolegliwość dla oskarżonych, jak i w zakresie prewencji generalnej, wpływając na kształtowanie społecznie pożądaných postaw.

Zdaniem Sądu, tak wyważona kara, przekonując o braku pobłażliwości organów wymiaru sprawiedliwości dla takich czynów, a w konsekwencji o nieopłacalności popełniania przestępstw powinna spełnić cele wychowawcze i zapobiegawcze wobec oskarżonych przekonując o nieopłacalności popełniania przestępstw, a w konsekwencji przyczyniając się do przestrzegania przez nich w przyszłości porządku prawnego.

Sąd, mimo złożenia przez pokrzywdzonego wniosku o naprawienie przez oskarżonych szkody wyrządzonej przestępstwem, nie nałożył tego obowiązku na W. Ś. (1) i S. M., co do których orzekł o ich skazaniu, albowiem miał na uwadze treść art. 415 § 5 zd. 2 k.p.k., wedle którego nawiązki na rzecz pokrzywdzonego, obowiązku naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę nie orzeka się, jeżeli roszczenie wynikające z popełnienia przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania albo o roszczeniu tym prawomocnie orzeczono.

Jak zaś wynika z dokumentów w sprawie IC 305/10 Sądu Okręgowego w Koszalinie przed tym Sądem zawisła jest sprawa z powództwa pokrzywdzonego (...) w P. przeciwko oskarżonym o roszczenie wynikające z popełnionego, a ocenianego w niniejszej sprawie czynu zabronionego.

W odniesieniu zaś do dwóch pozostałych oskarżonych, nie została spełniona przesłanka ich skazania w niniejszej sprawie.

O kosztach sądowych wobec skazanych oskarżonych W. Ś. (1) i S. M. Sąd orzekł z mocy art. 627 k.p.k. i art. 633 k.p.k. nakazując ich zapłatę według zasady słuszności.

W odniesieniu do P. M. (1) i M. M. (2) Sąd stwierdził, że na zasadzie art. 632 pkt 2 k.p.k. koszty procesu ponosi Skarb Państwa.